

Ο ΠΟΛΙΤΗΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 84 ■ Τ.Κ. 114 72 ΑΘΗΝΑ ■ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2023 ■ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 675 ■ 2,50 ΕΥΡΩ

Θα είμαστε κλειστά από
31 Ιουλίου έως 15 Αυγούστου.
ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΤΡΙΣΑΓΙΟ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΣΤΑ ΤΕΜΠΗ

Την 23/6/2023, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, πηγαίνοντας στον Βόλο προσκεκλημένος των Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, Περιφερειάρχη Θεσσαλίας κ. Κώστα Αγοραστού και Δημάρχου Βόλου κ. Αχιλλέα Μπέου, τέλεσε τρισάγιο στη μνήμη των θυμάτων του πολύνεκρου σιδηροδρομικού δυστυχήματος των Τεμπών. Ο Οικουμενικός Πατριάρχης επισκέφθηκε τον τόπο του σιδηροδρομικού δυστυχήματος και, γονυκλινής, προσευχήθηκε υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των αδικοχάμενων θυμάτων.

Στο τρισάγιο παραβρέθηκαν συγγενείς των θυμάτων, αξιωματούχοι της Ελληνικής Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής, εκπρόσωποι της πολιτικής και αυτοδιοικητικής ηγεσίας και χριστιανόπλητο πλήρωμα τιμώντας την μνήμη των ανθρώπων που χάθηκαν στα Τέμπη.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κατέθεσε στεφάνι στη μνήμη των θυμάτων, στον παρακείμενο ναΐσκο, ενώ συναντήθηκε με συγγενείς των θυμάτων.

Μετά το τέλος της τελετής, ο Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος, ο οποίος υποδέχθηκε τον Οικουμενικό Πατριάρχη, αφού δήλωσε ευγνωμοσύνη προς την Α.Θ.Π. για την επιθυμία του να μεταβεί στον τόπο του σιδηροδρομικού δυστυχήματος και να τελέσει τρισάγιο στη μνήμη των θυμάτων, πρόσθεσε πως η παρουσία του ήταν σημαντική στον τόπο του δυστυχήματος, διότι ο κ.κ. Βαρθολομαίος θέλησε «να ευλογήσει, να συμπαρασταθεί, αλλά και να προσθέσει τη δική του θλίψη στη θλίψη των συγγενών των θυμάτων της τραγωδίας. Η παρουσία του μας τιμά, είναι καθοριστική καθώς σ' αυτό εδώ το σημείο, που ενδεχομένως πολλοί το αποφεύγουν, έρχεται να δώσει την ευλογία και να πει πως κάποια πράγματα δεν έχουν να κάνουν με τι πιστεύει ο καθένας, με τις προκαταλήψεις του καθενός, αλλά με την υπευθυνότητα...».

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΘΕΤΙΚΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΓΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΜΕΡΕΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

Άλλαξε πραγματικά στάση ο Ερντογάν απέναντι στις διεκδικήσεις που έχει εγείρει απέναντι στη χώρα μας; Μπορεί η Ελλάδα να άρει μεγάλο μέρος της καχυποψίας αιώνων που διέπει τις σχέσεις των δύο χωρών; Είναι ώριμη η ελληνική κοινωνία να δεχθεί μια διαπραγμάτευση επί ίσοις όροις αναγνωρίζοντας και δίκαιο στα αιτήματα της γειτονικής χώρας; Είναι ορισμένα από τα ερωτήματα που εκ των πραγμάτων θα τεθούν στο τραπέζι του διαλόγου ή από την ίδια τη ζωή εάν και εφόσον ανοίξει επί της ουσίας ο διάλογος μεταξύ των δύο χωρών.

Στους επόμενους τέσσερις μήνες θα δείξει εάν η Ελλάδα και η Τουρκία θα μπορέσουν να γυρίσουν οριστικά σελίδα αφαιρώντας τα εμπόδια που κλείνουν τον δρόμο για προσφυγή στη Χάγη, προκειμένου να διευθετηθεί η βασική διμερής διαφορά της οριοθέτησης υφαλοκρηπίδας και ΑΟΖ. Η αρχή έγινε μετά τη συνάντηση του πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη

και του Τούρκου προέδρου Ταγίπ Ερντογάν στο Βίλνιους.

Σε συνάντηση που διήρκεσε πάνω από μια ώρα, στο περιθώριο της συνόδου κορυφής του ΝΑΤΟ, οι κ.κ. Μητσοτάκης και Ερντογάν άναψαν το πράσινο φως για συζητήσεις εις βάθος σε πολιτικό επίπεδο μεταξύ των υπουργών Εξωτερικών Γιώργου Γεραπετρίτη και Χακάν Φιντάν.

Μια πρώτη γεύση των προθέσεων θα έχουμε στο πρώτο τετ α τετ που αναμένεται ότι θα έχουν οι δύο ηγέτες τον Σεπτέμβριο, στο περιθώριο της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ. Η δεύτερη συνάντηση θα γίνει στο Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας Ελλάδας-Τουρκίας, που συμφωνήθηκε στο Βίλνιους να πραγματοποιηθεί τον Νοέμβριο στη Θεσσαλονίκη. Από την ελληνική πλευρά δεν διαστάζουν να δείχνουν σημάδια καλών προθέσεων και, όπως είπε χαρακτηριστικά ο Πρωθυπουργός, θα ήταν λάθος «να γυρίσουμε την πλάτη στην Ιστορία». Όπως λένε από το κυβερνητικό επιτελείο ο Πρωθυπουργός

για μια ακόμη φορά δεν διστάζει να ακούσει την κοινωνία, που επιθυμεί εξομάλυνση των ελληνοτουρκικών σχέσεων και τερματισμό των εντάσεων στο Αιγαίο, και εμφανίζεται έτοιμος να αναλάβει το «ρίσκο» μιας δύσκολης διαπραγμάτευσης που μπορεί να εμπεριέχει και πολιτικό κόστος προσδοκώντας τα κόμματα της αντιπολίτευσης να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων.

Σύμφωνα με πληροφορίες, στη συνάντηση των δύο ηγετών στο Βίλνιους η συζήτηση επικεντρώθηκε σε τρεις άξονες: πολιτικός διάλογος σε υψηλότατο επίπεδο, συζητήσεις για τα ΜΟΕ και προώθηση της λεγόμενης θετικής ατζέντας με αιχμή την οικονομία.

Σύμφωνα με τις ίδιες πηγές η συζήτηση επεκτάθηκε σε ζητήματα της διπλωματίας των αγωγών, ενώ ο κ. Μητσοτάκης έθεσε και το ζήτημα των παρεμβάσεων του τουρκικού προξενείου στην Κομοτηνή στις πρόσφατες εκλογικές αναμετρήσεις στην Ελλάδα. Στόχος παραμένει το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης και η επίλυση της διαφοράς που αφορά την οριοθέτηση των θαλασσίων ζωνών, με τον Πρωθυπουργό πάντως να υπογραμμίζει με ιδιαίτερη προσοχή ότι «είμαστε ακόμα μακριά από αυτό το σενάριο». Σε κάθε περίπτωση ένα τέτοιο ενδεχόμενο προϋποθέτει συμβιβασμούς και, από την πλευρά μας, η ελληνική πλευρά βαδίζοντας αποκλειστικά στον δρόμο που χαράσσει το Διεθνές Δίκαιο, βάζει ψηλά την προϋπόθεση, ότι απαράβατος όρος είναι οι όποιες «υποχωρήσεις», να είναι συμβατές με τα «εθνικά συμφέροντα».

> ΣΕΛΙΔΑ 3

ΑΥΞΗΘΗΚΑΝ ΟΙ
ΤΙΜΕΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ
ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ
ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑ

> ΣΕΛΙΔΑ 4

ΜΕ ΤΟ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ.
12910 ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ
Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ
«ΜΠΗΚΕ» ΣΤΟ
99ο ΕΤΟΣ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ ΤΗΣ!

> ΣΕΛΙΔΑ 4

επικαιρότητα

ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ: ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΓΙΑ ΕΛΛΕΙΨΗ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Το Ελληνικό Υπουργείο Εξωτερικών καταδίκασε τη διοργάνωση «ηλεκτρονικού μουσικού πάρτι» στην εκκλησία του Αγίου Βουκόλου Σμύρνης, που χρησιμοποιείται από τον Μητροπολιτικό Δήμο Σμύρνης για πολιτιστικές εκδηλώσεις.

Σε ανακοίνωση του Ελληνικού Υπουργείου, διευκρινίζεται ότι είναι προσβλητικό και ασεβές να διεξάγεται τέτοια ψυχαγωγική εκδήλωση σε ένα ιστορικό μνημείο, το οποίο παλαιότερα ήταν τόπος λατρείας. Η Τουρκία μάλιστα κλήθηκε να κάνει ότι είναι απαραίτητο για να δείξει τον δέοντα σεβασμό στην πολιτιστική, ιστορική και θρησκευτική κληρονομιά όλων των θρησκειών της χώρας.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Στην ανακοίνωση δηλώνει: «Καταδικάζουμε τη διοργάνωση πάρτι ηλεκτρονικής μουσικής στην ιστορική Ελληνορθόδοξη Εκκλησία του Αγίου Βουκόλου στη Σμύρνη, η οποία χρησιμοποιείται από τις Τουρκικές αρχές για τη πραγματοποίηση πολιτιστικών εκδηλώσεων».

ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΑΚΡ

Ο τοπικός Πρόεδρος του κόμματος ΑΚΡ στη Σμύρνη κ. Bilal Saygılı αντέδρασε κατά του Μητροπολιτικού Δήμου Σμύρνης λόγω της οργάνωσης τέτοιας διασκέδασης, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Πολιτιστικό Κέντρο, την εκκλησία του Αγίου Βουκόλου.

Ο κ. Saygılı είπε ότι τα μέλη της Ελληνορθόδοξης Κοινότητας είχαν δίκιο που αντέδρασαν: «Θα πρέπει να υπάρχει ένα όριο στην ψυχαγωγία και τον προσανατολισμό των δημοτικών αρχών. Η εκκλησία του Αγίου Βουκόλου, η οποία δόθηκε στον Μητροπολιτικό Δήμο Σμύρνης, ο οποίος πρόσκειται στο κόμμα του CHP, για να χρησιμοποιηθεί ως Πολιτιστικό

Μεγάλο και προσβλητικό είναι το θέμα που δημιουργήθηκε από τον Μητροπολιτικό Δήμο Σμύρνης, ο οποίος χορήγησε άδεια για πραγματοποίηση πάρτι ηλεκτρονικής μουσικής εντός του ναού του Αγίου Βουκόλου, ο οποίος χρησιμοποιείται από τη δημοτική αρχή ως Κέντρο Πολιτισμού. Η δημοσιογράφος Aslı Esrin στην εφημερίδα Aydinlik (9/7/2023) αναφέρει:

Κέντρο, δεν έχει προσβληθεί έτσι από την ίδρυσή του». Σημείωσε ότι οι εικόνες που δημοσιοποιήθηκαν δεν αντικατοπτρίζουν μια πολιτιστική και καλλιτεχνική δραστηριότητα, αλλά παραβίαση των ιερών θεμάτων ενός τόπου λατρείας.

Οι φωτογραφίες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης από την ψυχαγωγική εκδήλωση στην εκκλησία του Αγίου Βουκόλου, με καλλιτέχνες ηλεκτρονικής μουσικής, έκαναν ορισμένα μέλη της Ελληνορθόδοξης κοινότητας να αντιδράσουν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ

Ο Μητροπολιτικός Δήμος Σμύρνης προέβη στην εξής ανακοίνωση: «Η οργάνωση αυτή δεν είχε καμία σχέση με τον δήμο μας. Για αυτό συντάχθηκε έκθεση με την αιτιολογία ότι δεν πληρούσε τους όρους μίσθωσης και δεν επιστράφηκε η εγγύηση στην εταιρεία. Λυπούμαστε εξαιρετικά που μια οργάνωση, που δεν είχε καμία σχέση με μας, έβλαψε την Ελληνορθόδοξη Κοινότητα».

Τουρκικό πάρτι σε ορθόδοξη εκκλησία της Σμύρνης!

Ο Δήμος Σμύρνης επέτρεψε τη διεξαγωγή πάρτι ηλεκτρονικής μουσικής μέσα στον ελληνορθόδοξο ναό του Αγίου Βουκόλου, τον μοναδικό που διασώθηκε από τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922, παραχωρώντας τον σε εταιρεία!

ΓΡΑΠΤΗ ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ:

«Γεια σας, μουσουλμάνοι φίλοι μας, εβραίοι φίλοι μας, λεβαντίνοι φίλοι μας, Σμυρνιοί, τοπικοί διοικούντες και κυβερνώντες,

Θέλαμε να ξεκινήσουμε με το γεια σας, τη λέξη που μεταφέρει συναισθήματα, ηχοχρώματα, χρώματα, μυρωδιές, μελωδιές, μοναδικές σε κάθε γλώσσα.

Πρώτα για να συναντηθούμε με ένα γεια και μετά για να μοιραστούμε μαζί σας την βαθιά, απερίγραπτη θλίψη και τον πόνο μας. Γιατί δεν έχουμε παρά ο ένας τον άλλον. Ζούμε μαζί σε αυτή την αρχαία πόλη εδώ και εκατοντάδες χρόνια.

Έγιναν αμοιβαία λάθη, έχουμε αμοιβαία δικαιώματα. Πληρώσαμε τίμημα για τα λάθη μας και λάβαμε ανταμοιβή για τα δικαιώματά μας. Μάθαμε να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον. Ήταν συχνά δύσκολο, αλλά ως απόγονοι αυτής της πόλης προσπαθήσαμε πάντα, από την αρχή, να ζούμε μαζί χωρίς να παραιτούμαστε. Στις λαμπάδες του Χάνουκα, κάτω από το χριστουγεννιάτικο δέντρο, στα αυγά του Πάσχα, στις νύ-

χτες του Laylat al-Qadr, ευχόμασταν ειρήνη και ηρεμία για τους ανθρώπους αυτής της χώρας.

Ο καθένας φώναξε στον Θεό με τον τρόπο που λέει η πίστη του: προστάτεψε μας, μην μας στερείς τη φιλεσπλαχνία σου. Τώρα, ως Ελληνόπουλα της αρχαίας Σμύρνης, που πλέον είμαστε πολύ λίγοι, αναζητούμε καταφύγιο για να μοιραστούμε τον βαθύ πόνο που βιώνουμε.

Φίλοι, αδελφοί και αδελφές,

σε πάρτι που διοργάνωσε μια παρέα στην εκκλησία του Αγίου Βουκόλου, έναν από τους ναούς της πίστης μας, ήπιαν αλκοόλ, χόρεψαν και η μορφή του Ιησού Χριστού έγινε ορεκτικό του πάρτι.

Δεν μπορούμε να βρούμε λόγια για να εκφράσουμε τα συναισθήματά μας. Δεν μπορούμε να βγάλουμε τον κόμπο από τον λαιμό μας, να μιλήσουμε. Ακόμη και αν δεν μπορούμε να πούμε τίποτα, πιστεύουμε ότι θα μας καταλάβετε. Διότι αυτό που βιώνουμε σήμερα δεν διαφέρει σε τίποτα από τις παρενοχλήσεις που υπέστησαν μέλη διαφόρων θρησκειών στη διάρκεια της ιστορίας. Η ανθρωπότητα εξακολουθεί να προσπαθεί να μάθει να σέβεται την ιερότητα του άλλου.

Αδελφοί και αδελφές, όλες οι θρησκείες είναι ιερές. Οι χώροι όλων των θρησκειών είναι ιεροί. Όλοι οι προφήτες είναι άγιοι και το πώς πρέπει να αντιμετωπίζουμε τα ιερά καθορίζεται από γενικούς κανόνες. Η εκκλησία του Αγίου Βουκόλου, που χτίστηκε το 1886, είναι ένας τόπος όπου χιλιάδες άνθρωποι προσευχήθηκαν, αναζητήσαν καταφύγιο, αγίασαν στο πέρασμα της ιστορίας για να θεραπεύσουν τα προβλήματά τους, να χαιρετήσουν τον Θεό, να ευχαριστήσουν. Οι τοίχοι του φέρουν ίχνη παρακλήσεων και προσευχών. Οι εικόνες του καλούν τους ανθρώπους στην καλοσύνη εδώ και αιώνες.

Όπως τα τζαμιά και οι συναγωγές είναι ο οίκος του Θεού. Σπίτι της καλοσύνης. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι θα ραγίσουν οι καρδιές όλων των Σμυρνιών, ακόμη και από διαφορετικές θρησκείες, επειδή εμείς, ως χριστιανοί, θα πληγωνόμασταν πολύ από την προβολή παρόμοιων εικόνων σε τζαμιά και συναγωγές. Δεν θα μπορούσαμε να δεχτούμε αυτήν τη συμπεριφορά, που θεωρήθηκε άξια του Ιησού Χριστού, προς τον Προφήτη Μωάμεθ ή τον Προφήτη Μωυσή. Δεν πρέπει. Διαφορετικά, η ανθρωπιά μας θα πληγεί. Θα γίνουμε βάρβαροι.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές της Σμύρνης, μετά από ένα περιστατικό, που συνέβη για πρώτη φορά σε αυτή την πόλη, όπου το Αζάν, η Καμπάνα και ο Χαζάν απευθύνονται στον Θεό δίπλα-δίπλα εδώ και εκατοντάδες χρόνια, ζητάμε τη βοήθειά σας και τη βοήθεια των διαχειριστών μας για μεγαλύτερη ευαισθησία στα θρησκευτικά μας συναισθήματα στις εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν στην εκκλησία μας, που χρησιμοποιείται ως Πολιτιστικό Κέντρο του Μητροπολιτικού Δήμου Σμύρνης, και στους άλλους ναούς μας και ευχόμαστε να μην εκτεθούμε ποτέ ξανά σε τέτοια αναληγσία. Ευελπιστώντας σε μια ζωή φιλίας, αγάπης, ευγνωμοσύνης και πάντα με σεβασμό ο ένας για τον άλλον». →

Μαυρομικάλη 84 & Καλλιδρομίου, 114 72 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210 8817341, e-mail: ekdoseis.tsoukatou@yahoo.gr,
www.tsoukatou.gr

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Π. ΤΣΟΥΚΑΤΟΣ
ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ: ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ Ι. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ (antonopoulos10@gmail.com)
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΚΑΝΗ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ: NEW PRESS HOLD

Ωράριο γραφείων: Δευτέρα έως Παρασκευή 10.00-18.00

Τα ευπρόσδεκτα άρθρα εκφράζουν τις απόψεις αυτών που τα υπογράφουν και όχι κατ' ανάγκη της εφημερίδας. Η εφημερίδα διατηρεί το δικαίωμα της αλληλογραφίας ή περικοπής των κειμένων, όταν αυτό κρίνεται αναγκαίο. Η εφημερίδα δέχεται κείμενα μέχρι τις 15 κάθε μήνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ετήσια για όλη την Ελλάδα	30 ευρώ
Για τους Οργανισμούς	35 ευρώ
Για Σωματεία - Συλλόγους	35 ευρώ
Για την Ε.Ε.	53 ευρώ
Για την Τουρκία	53 ευρώ
Για τις υπόλοιπες χώρες	53 ευρώ

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ:

Στα γραφεία μας καθημερινά 10.00-18.00, με εισπράκτορα, μετά από τηλεφώνημα, με ταχυδρομική επιταγή, στις τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54 - IBAN: GR870110110000011093622154

επικαιρότητα

Συνομιλία του κ. Tekin με το μέλος της Εφορίας κ. Αγγελίδη.

Επίσκεψη του κ. Tekin στο αστεροσκοπείο της ΠΜΓΣ.

ΑΙΦΝΙΔΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΣΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ

Μεγάλη έκπληξη η αιφνίδια επίσκεψη του Τούρκου Υπουργού Εθνικής Παιδείας κ. Yusuf Tekin στη Μεγάλη του Γένους Σχολή κατακαλόκαιρο, την οποία πληροφορηθήκαμε από τον τουρκικό Τύπο. Η αντιπολιτευόμενη εφημερίδα Cumhuriyet (16/7/2023) αναφέρει και τις απόψεις του Υπουργού για τα μικτά σχολεία και την ίδρυση παρθεναγωγείων. Ομολογουμένως η επίσκεψή του ήταν μια ασυνήθιστη κίνηση, μια απόφαση τελευταίας στιγμής, αφού είναι γνωστό ότι αυτή την περίοδο απουσιάζει το διδακτικό προσωπικό και η διεύθυνση λόγω θερινών διακοπών.

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας, ο Υπουργός κ. Yusuf Tekin επισκέφθηκε τη Μεγάλη του Γένους Σχολή, στο πλαίσιο επισκέψεων ελέγχου των προετοιμασιών για το σχολικό έτος 2023-2024.

Ο κ. Tekin, στον οποίο πρόσφεραν ανθοδέσμη, πληροφορήθηκε για τις εκπαιδευτικές δραστηριότητες που πραγματοποιούνται στο σχολείο. Κατά τη συνάντηση ανταλλάχθηκαν απόψεις για τη συντήρηση και αποκατάσταση της ιστορικής Μεγάλης του Γένους Σχολής.

ΕΚΑΝΕ ΤΙΣ ΕΞΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ο κ. Tekin δήλωσε ότι θα δοθεί η απαραίτητη στήριξη που χρειάζεται το σχολείο. «Σήμερα η Μεγάλη του Γένους Σχολή είναι ο βασικός πυλώνας της παράδοσης του τουρκικού και ισλαμικού κράτους. Αποτελεί ένα από τα συγκεκριμένα παραδείγματα συμβίωσης και ειρήνης, μιας και η σχολή ιδρύθηκε το 1454 αμέσως μετά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης».

ΕΧΕΙ ΒΑΛΕΙ ΣΤΟΧΟ ΤΑ ΜΙΚΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας κ. Yusuf Tekin έκανε δηλώσεις στον τηλεοπτικό σταθμό A Haber, του οποίου είναι γνωστή η εγγύτητα με την κυβέρνηση, για το εκπαιδευτικό σύστημα και τις οικογένειες που δεν στέλνουν τα κορίτσια τους στα σχολεία.

Γνωστοποίησε μάλιστα το σκεπτικό του λέγοντας: «Εγώ δεν θέλω να στείλω την κόρη μου στο ίδιο σχολείο με τα αγόρια». Και συνέχισε: «Σας παραθέτω την πρότασή μου, η οποία θα είναι ο πρωταρχικός μου στόχος στην Εθνική Παιδεία της Τουρκίας: Να διασφαλίσω τη σχολική εκπαίδευση των κοριτσιών. Έτσι αν χρειαστεί, θα πρέπει να προβούμε σε άνοιγμα παρθεναγωγείων και να πείσουμε τους γονείς, να στέλνουν τα κορίτσια τους σε παρθεναγωγεία ή αν θέλουν να τα στέλνουν σε μικτά σχολεία μαζί με αγόρια».

Ενώ τα λόγια του κ. Tekin προκάλεσαν οργή, ήρθε η υποστήριξή του από το MHP, το Büyük Birlik Partisi και τους μικρούς εταίρους του κυβερνητικού συνασπισμού.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ ΣΤΙΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

Την εκτίμηση ότι «η Άγκυρα είναι ο μεγάλος χαμένος στον απόηχο του Βίλνιους, φτάνοντας να εξαντλήσει απίθανο διπλωματικό κεφάλαιο προσπαθώντας να επουλώσει τις βαθιές πληγές της με την ΕΕ και τη Δύση», εκφράζει σε συνέντευξή του στο Liberal.gr ο Αλέξανδρος Δεσποτόπουλος, διεθνολόγος και ερευνητής στο Τμήμα Τουρκικών και Σύγχρονων Σπουδών του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ).

«Η Τουρκία έχει βγει γενικώς χαμένη το τελευταίο διάστημα, εξαιτίας των αδιεξόδων που δημιουργήσε στην εξωτερική πολιτική της, ενώ αντίθετα η Ελλάδα έχει βγει απολύτως κερδισμένη. Θα σας πω το εξής: Το 2019 η Τουρκία ήταν ακόμα όχι αγοράστρια αλλά συμπαράγωγος χώρα των F-35 καθώς συμπαρήγαγε μαζί με τις Ηνωμένες Πολιτείες και είχε ήδη παραγγείλει 100 αεροσκάφη. Εάν τότε σας έλεγα ότι τέσσερα χρόνια μετά, το 2023 η γειτονική χώρα θα εξαντλούσε απίθανο διπλωματικό κεφάλαιο, τύπου απειλή βέτο στο NATO, για να αποκτήσει μαχητικά αεροσκάφη F-16 προηγούμενης γενιάς και μάλιστα με συζήτηση στο Κογκρέσο, με όρους που θα αφορούν το Αιγαίο και τις παραβιάσεις, νομίζω ότι θα με αποκαλούσατε, τουλάχιστον, τρελό. Αυτό που θέλω να πω, λοιπόν, είναι ότι η Τουρκία βρέθηκε σε ένα «στρατηγικό κενό». Αυτό συνέβη μέσα από το παιχνίδι που έπαιζε με τη Ρωσία, λόγω του πολέμου στην Ουκρανία και της ανασύστασης του NATO, σε συνδυασμό με την ελληνική αντίδραση και ειδικότερα τη σύσφιγξη των σχέσεων της Αθήνας με την Ουάσινγκτον και το Παρίσι, καθώς και την αναβάθμιση της αποτρεπτικής ισχύος της Ελλάδας. Νομίζω ότι η Τουρκία βρέθηκε σε αυτό το «στρατηγικό κενό» και προσπαθεί τώρα, με διάφορους τρόπους, να καλύψει το χαμένο έδαφος.

Όμως οι πληγές στις σχέσεις της Άγκυρας με τη Δύση είναι ακόμα βαθιές και θα χρειαστεί πάρα πολύ χρόνο η τουρκική κυβέρνηση για να τις επουλώσει. Σκεφτείτε δε πως αυτό συμβαίνει σε μια περίοδο, κατά την οποία η Τουρκία χρειάζεται εναγωνίως κεφάλαια, για να ανασυγκροτήσει την οικονομία της» υποστηρίζει χαρακτηριστικά και προσθέτει αναφορικά με το τι θα πρέπει να περιμένει η Ελλάδα σε διπλωματικό επίπεδο και δη στα ελληνοτουρκικά μετά τη Σύνοδο Κορυφής στο Βίλνιους «Από τα γεγονότα του 1955 στην Κωνσταντινούπολη (σ.σ. τα Σεπτεμβριανά) μέχρι και σήμερα, αλλά και νωρίτερα κατά τη δεκαετία του '70 είχαμε οδυνηρά γεγονότα στον Ελληνισμό, βρισκόμασταν σε κρίση με την Τουρκία. Η Τουρκία έχει μια αναθεωρητική πολιτική και κατά περιόδους είχαμε εξάρσεις –πέρα από τα μεγάλα και δυσάρεστα γεγονότα της Πόλης και της Κύπρου– και πιο μικρά αλλά σημαντικά γεγονότα, στα οποία χύθηκε κι ελληνικό αίμα, όπως για παράδειγμα στα Ίμια το 1996. Θυμόμαστε όλοι τις αναχαπίσεις τουρκικών αεροσκαφών αλλά και τους Έλληνες πιλότους που σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια εναέριων εμπλοκών. Ποιος μπορεί να ξεχάσει τον Βλαχάκο και τον Ηλιάκη; Αυτό που μπορούμε να ευελπιστούμε είναι ότι αυτή η περίοδος που βρίσκεται μπροστά μας θα είναι μια περίοδος ηρεμίας. Ξέρετε, από τη δεκαετία του '70 έως σήμερα δεν υπήρξε ποτέ τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα που να μην έχουμε παραβιάσεις και υπερπητήσεις από τους Τούρκους. Αυτό, από μόνο του, συνιστά μια μεγάλη επιτυχία.

Νομίζω ότι όλο αυτό αντιστρέφει μια πολιτική της Τουρκίας που εφαρμοζόταν από τη δεκαετία του '70. Μιλάμε για μια πολιτική 50-60 ετών. Δεν αντιστρέφει, όμως, τις διεκδικήσεις της Τουρκίας, ας μην έχουμε αυταπάτες. Το να έχουμε, όμως, ηρεμία, το να εξασφαλίσουμε τον χρόνο που χρειαζόμαστε, για να ολοκληρώσουμε τους επιχειρησιακούς σχεδιασμούς μας, είναι μεγάλο κέρδος για εμάς. Εάν η Ελλάδα καταφέρει, αυτήν τη στιγμή, το Κογκρέσο να θέσει όρους σταδιακής παραλαβής –που ούτως ή άλλως προβλέπεται σταδιακή παραλαβή των F-16 από την Τουρκία– με γνώμονα την ηρεμία στο Αιγαίο, θα έχει επιτύχει τον απαραίτητο χρόνο προκειμένου να ολοκληρώσει τον δικό της στρατιωτικό σχεδιασμό. Το κυριότερο, όμως, είναι ότι θα μπορέσουμε να έχουμε ειρήνευση στην περιοχή μας. Η ένταση δεν εξυπηρετεί την Ελλάδα. Η χώρα μας δεν θέλει να γίνει ένα επεισόδιο, για να αλλάξει το status quo στην περιοχή. Όποτε είχαμε επεισόδια, συνήθως οι Τούρκοι προσπαθούσαν να αλλάξουν το status quo (βλ. Ίμια). Εμείς θέλουμε να κινηθούμε στη βάση του Διεθνούς Δικαίου και να επιλύσουμε ειρηνικά τις διαφορές μας με την Τουρκία. Γι' αυτό τον λόγο έχουμε ωθήσει την Τουρκία –αξιοποιώντας βεβαίως το διεθνές περιβάλλον– στη λογική του διαλόγου. Με αυτό τον τρόπο οδηγήσαμε την Τουρκία μακριά από ρητορικές περί Tayfun, ότι «θα έρθουμε μια νύχτα ξαφνικά» κι από τον εκφοβισμό του Oruc Reis, διά του οποίου η Άγκυρα επιχειρήσει να δημιουργήσει ένα θερμό επεισόδιο, ώστε υπό την απειλή των όπλων και προκειμένου να μην οδηγηθούμε σε πόλεμο να πει «ελάτε τώρα να συζητήσουμε τα πάντα, από τις αποστρατιωτικοποιήσεις των νησιών έως τις γκρίζες ζώνες κ.λπ.».

Εν κατακλείδι, η ηρεμία που υπάρχει πλέον, συνιστά μεγάλη επιτυχία και μόνο δεδομένη δεν την είχαμε πριν από μερικούς μήνες και ευρύτερα τα τελευταία χρόνια».

→ Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

«Καταδικάζουμε απερίφραστα τη διοργάνωση πάρτυ με ηλεκτρονική μουσική εντός του ιστορικού ελληνορθόδοξου Ιερού Ναού του Αγίου Βουκόλου στη Σμύρνη, ο οποίος χρησιμοποιείται από τις τουρκικές Αρχές ως χώρος φιλοξενίας πολιτιστικών εκδηλώσεων.

Η διοργάνωση πάρτυ συνιστά προσβολή και βεβήλωση ενός ιστορικού μνημείου που στο παρελθόν υπήρξε χώρος θρησκευτικής λατρείας.

Καλούμε την τουρκική κυβέρνηση να πράξει τα δέοντα ώστε να αποδίδεται ο απαιτούμενος σεβασμός στην πολιτιστική, ιστορική και θρησκευτική κληρονομιά όλων των θρησκειών στην επικράτειά της».

Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΡΚΙ

Ένα απαράδεκτο γεγονός που καταρρακώνει την Ορθόδοξη Κοινότητα της Σμύρνης, αλλά και ολόκληρο τον Χριστιανικό κόσμο, είναι η ενοικίαση από τον Δήμο της Σμύρνης σε επιχειρηματία της εκκλησίας του Αγίου Βουκόλου για την οργάνωση νυχτερινής διασκέδασης.

Η αντίδραση από την Ομογένειά μας ήρθε από τον Πρόεδρο της Ρωμαϊκής Κοινότητας Σμύρνης τον κ. Γιώργο Θεοδωρίδη με έναν καταγγελτικό λόγο, τον οποίο και ασπαζόμαστε. Ως ΣΥΡΚΙ καταγγέλλουμε το γεγονός και στεκόμαστε συμπαράστατες στην καταγγελτική θέση και στον αγώνα του κ. Θεοδωρίδη.

ειδήσεις

Με το υπ' αριθμ. 12910 φύλλο της 12/7/2023 η **Απογευματινή «μπήκε»** στο 99ο έτος κυκλοφορίας της!

Αντιγράφουμε από την πρώτη σελίδα της, στη στήλη «Θέσεις»:

Με το σημερινό της φύλλο η **Απογευματινή** εισέρχεται στο 99ο έτος της έκδοσής της ως καθημερινή πολιτική εφημερίδα. Έχει πάρει την τελευταία στροφή και οδεύει προς τον τιμητικό τίτλο «Αιώνόβια». Στόχοι μας πάντοτε, πρώτα η ορθή ενημέρωση, αλλά ταυτόχρονα και η ανταπόκριση στις υποχρεώσεις που μας επιβάλλει ο υπόπλητός μας «ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΗ, ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ».

Πιστεύοντας ότι το επάγγελμα του δημοσιογράφου αποτελεί λειτουργήμα –όπως πρέπει σε όλους όσους πιστεύουν ότι εκτελούν (προσοχή η λέξη μπορεί να ερμηνευτεί διττά) λειτουργήμα– απλώνουμε «ευήκοον ους» (με μια ελάχιστη παρέμβαση) στον εθνικό μας ποιητή:

...Γνώμες, καρδιές, όσοι Ρωμιοί,
ό,τι είστε, μην ξεχνάτε,
δεν είστε από τα χέρια σας
μονάχα, όχι. Χρωστάτε
και σε όσους ήρθαν, πέρασαν,
θα 'ρθούνε, θα περάσουν.
Κριτές, θα μας δικάσουν
οι αγέννητοι, οι νεκροί.
Κωστής Παλαμάς»

Σαν «νεότερη» συνάδελφος-εφημερίδα να ευχηθούμε δύναμη και κουράγιο στον Μηνά Βασιλειάδη, που παρέλαβε τη σκυτάλη από τον πατέρα του Μιχάλη, να συνεχίσει και η **Απογευματινή** να μας παραδειγματίζει με τη στάση της!

ο **Πολίτης**

ΑΥΞΗΘΗΚΑΝ ΟΙ ΤΙΜΕΣ ΔΙΕΛΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΣΤΕΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΝΑΥΣΙΠΛΟΪΑ

Αύξηση στις τιμές της απευθείας διέλευσης των Στενών Βοσπόρου και Δαρδανελίων για πλοία της διεθνούς ναυσιπλοΐας αποφάσισε η Τουρκία εφαρμόζοντας νέο τιμολόγιο. Φυσικό ήταν η Τουρκία, με το οικονομικό πρόβλημα που έχει, να φτάσει στην κίνηση αυτή όταν η ισοτιμία του ευρώ είναι σχεδόν 1/30. Την είδηση σχολιάζει η εφημερίδα **Aksam** (30/6/2023).

Ο Υπουργός Μεταφορών και Υποδομών της Τουρκίας κ. Abdulkadir Uraloğlu δήλωσε ότι από 1η Ιουλίου 2023 θα αυξηθούν οι τιμές της απευθείας διέλευσης πλοίων από τα Στενά και θα χρεώνονται 4,42 δολάρια τον καθαρό τόνο.

Ο κ. Uraloğlu, με γραπτή ανακοίνωση, δήλωσε για το θέμα των τιμών διέλευσης: «Από την 1η Ιουλίου 2023 οι τιμές θα αυξηθούν από 4,08 δολάρια σε 4,42 δολάρια για κάθε καθαρό τόνο. Με απόφαση της Προεδρίας οι τιμές διέλευσης των πλοίων θα ανατιμώνται κάθε χρόνο. Με αυτό τον τρόπο θα αυξηθούν τα έσοδα από τη διέλευση πλοίων από τα Στενά».

Στη δήλωση, η οποία έγινε από το Υπουργείο, αναφέρεται ότι τα τέλη εισπράττονται βάση της Συνθήκης του Μοντρέ, για τα πλοία που διέρχονται απευθείας από τα Στενά για να καλύπτονται οι τρεις υπηρεσίες που προσφέρονται: η υπηρεσία υγειονομικής επιθεώρησης, η υπηρεσία φάρων, ράδιο-βοηθημάτων και η υπηρεσία διάσωσης. Ως βάση για τον υπολογισμό των τελών λαμβάνεται η καθαρή χωρητικότητα (NRT: net register tonnage) των πλοίων και ως μονάδα το ελβετικό φράγκο.

Από το 1983 μέχρι τις 7 Οκτωβρίου 2022 τα πλοία της διεθνούς ναυσιπλοΐας, τα οποία διέρχονταν από τα Στενά πλήρωναν τέλη 0,80 δολάρια για κάθε καθαρό τόνο. Με απόφαση της Προεδρίας από την περσινή χρονιά η τιμή ανέβηκε στα 4,08 δολάρια. Με νέα ενημέρωση η καθαρή μονάδα ανά τόνο που χρησιμοποιείται για τον καθορισμό της διέλευσης των Στενών αυξήθηκε στα 4,42 δολάρια, με ισχύ από την 1η Ιουλίου 2023. Δηλαδή πριν τις 7 Οκτωβρίου 2022 ένα πλοίο καθαρής χωρητικότητας 10 τόνων πλήρωνε συνολικά 3 χιλιάδες 240 δολάρια, για υπηρεσίες υγειονομικής επιθεώρησης, υπηρεσίες φάρων, ράδιο-βοηθημάτων και υπηρεσίες διάσωσης. Τα τέλη αυτά αυξήθηκαν σε 16 χιλιάδες 393 δολάρια από τον Οκτώβριο του 2022, όταν έγινε η πρώτη αναπροσαρμογή της τιμής. Με το νέο τιμολόγιο που ψηφίστηκε, από 1η Ιουλίου 2023, το πλοίο καθαρής χωρητικότητας 10 χιλιάδων τόνων θα πληρώνει 17 χιλιάδες 760 δολάρια. Σύμφωνα με την απόφαση της Προεδρίας, το ποσό για διέλευση των Στενών για την διεθνή ναυσιπλοΐα θα επαναυπολογίζεται και θα αναπροσαρμόζεται αυτόματα την 1η Ιουλίου κάθε έτους.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.

Το απόγευμα της 29ης Ιουνίου 2023 ο Πολίτης παρακολούθησε την εξαμηνιαία ενημέρωση του Δ.Σ. της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. προς τους εκλέκτορες και εκπροσώπους των σωματείων. Η ενημέρωση πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα «Αλέξανδρος Μαζαράκης» του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών με ταυτόχρονη διαδικτυακή μετάδοση. Ήταν η πρώτη ενημέρωση μετά τη Γενική Συνέλευση και τις εκλογές Ιανουαρίου 2023. Παραβρέθηκαν 20 άτομα, ενώ άλλα 5 παρακολούθησαν από το διαδίκτυο με τη βοήθεια της εθελόντριας κ. Διονυσίας Χατζηαντωνίου.

ΤΟΥ **ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ**

Πριν την έναρξη της προγραμματισμένης συνάντησης διεξήχθη στην ίδια αίθουσα από την ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. συνάντηση που αφορούσε εκπαιδευτικούς με καταγωγή από την Κωνσταντινούπολη. Για αυτό στο βήμα βρισκόταν, εκτός από τον Πρόεδρο της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. κ. Νίκο Ουζούνογλου, και η φιλόλογος κ. Καλλιόπη Μαζοκόπου. Θέμα ήταν η υποβληθείσα πρόταση στη Γενική Συνέλευση από τον Σύλλογο Πριγκηπιανών, για συνεργασίες με σχολεία της Ελλάδας, μετά από συγκρότηση Επιτροπής Εκπαιδευτικής Κοινότητας. Η κίνηση αποσκοπεί στην υλοποίηση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, στην ανάδειξη της ιστορίας της Ελληνορθόδοξης κοινότητας και του Ρωμαϊκού πολιτισμού της Κωνσταντινούπολης.

Μετά τον τερματισμό της, ξεκίνησε η δεύτερη συνάντηση-ενημέρωση με χαιρετισμό του Προέδρου της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ., ο οποίος ενημέρωσε λεπτομερώς, για μια ώρα περίπου, τους εκλέκτορες και τους εκπροσώπους των σωματείων για τις εξελίξεις και τα θέματα που προέκυψαν μετά τη Γενική Συνέλευση.

Τα θέματα κατά σειρά ήταν: *Για τη Ρωμαϊκή Κοινότητα, που βρισκόταν υπό την προστασία της Συνθήκης της Λοζάνης (που συζητείτε τελευταία πολύ στην Ελλάδα) και αυτήν τη στιγμή είναι απειλούμενη από ολοκληρωτικό αφανισμό. *Για παρέμβαση από τα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 2022 με θέμα τον αφανισμό της Ρωμαϊκής κοινότητας. *Για κινήσεις που πρέπει να γίνουν για μη αφανισμό της κοινότητας, π.χ. το πρόγραμμα «Ελπίς». *Υπόμνημα στον Επίτροπο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ για τη Θεολογική Σχολή Χάλκης αλλά και τι θα γίνει αν μείνουν λίγες εκατοντάδες Ρωμίων στην Πόλη. *Για την επιτυχημένη οργάνωση συμποσίου που πραγματοποιήθηκε στις 8 Ιουνίου 2023 στη Λοζάνη, με θέμα τα 100 χρόνια από τη Συνθήκη. Το συμπόσιο πραγματοποιήθηκε στη γαλλική γλώσσα και υπάρχει στο «you tube». *Θέματα συνεργασίας με τα σωματεία, ειδικά για την κοινωνική αλληλεγγύη. *Το τέλος της Α' περιόδου εκμάθησης τουρκικών. *Το από καιρό σοβαρό πρόβλημα απόδοσης ειδικών συντάξεων στους Κωνσταντινουπολίτες. *Για

τις εκλογές των κοινοτήτων, που διεξήχθησαν στην Πόλη. *Για το πρόβλημα που δημιουργήθηκε στις εκλογές για το Βακούφι του Ομογενειακού Ορφανοτροφείου Πριγκηπίου. *Για τα ιδρύματα που στηρίζει η ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. στην Πόλη. *Για την ύπαρξη οικονομικού προβλήματος της εφοροεπιτροπής της ΠΙΜΓΣ. *Για το Συμβούλιο και το Ταμείο Ομογενειακής Παιδείας. *Για την αποστολή εθελοντών στην Παιδόπολη της Πρώτης. *Για τη συνεργασία της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. με το ΥΠΕΞ. *Για τη συνεργασία με τις Τουρκικές αρχές, που, αυτήν τη στιγμή, παρατηρείται στασιμότητα. *Για την αποκατάσταση του Μουσουλίου του Χρηστάκη Ζωγράφου, που συζητήθηκε με τον Δήμαρχο Αθηναίων. *Για τον αντισεισμικό έλεγχο που πραγματοποιήθηκε, υπό την επιστημονική εποπτεία του κ. Χαράλαμπου Μουζάκη, σε σημαντικά κοινοτικά κτήρια της Πόλης και την ενημέρωση του Οικουμενικού Πατριάρχη. Μετά τις μετρήσεις προχωρούν μελέτες και πάρθηκαν αποφάσεις για κάποια κτήρια, τα οποία διατρέχουν κίνδυνο από αναμενόμενο μεγάλο σεισμό. *Ενημέρωση για το πρόγραμμα κοινωνικής αλληλεγγύης και τις οικονομικές δυσκολίες στην υλοποίησή του. *Για τα μεγάλα ιδρύματα που έπαψαν να βοηθούν την κοινωνική αλληλεγγύη, εκτός ολίγων. *Αυξήθηκαν οι ανήμποροι που ζητούν βοήθεια από την ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. *Για τη διαθήκη της περιουσίας Τρίμη. *Για τις εξελίξεις στο Ίδρυμα Αχιλλέα Γεωργιάδη. *Αίτημα στην Περιφέρεια Αττικής για στήριξη του προγράμματος κοινωνικής αλληλεγγύης. *Για το που θα επικεντρωθεί η φετινή επέτειος των Σεπτεμβριανών. *Συζήτηση για εθελοντικές δράσεις.

Μετά την ενημέρωση υποβλήθηκαν ερωτήσεις και τοποθετήσεις από τους κ.κ. Πρόδρομο Μπαχτιάρ, Τάκη Φραντζή, Νίκο Κόλμαν, Αιμιλία Θεοδοπούλου, Αναστάσιο Καθαρόπουλο και τον υπογράφοντα για θέματα της Μεγάλης του Γένους Σχολής.

ειδήσεις

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΜΕΝΟΥ
ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ κ. İMAMOĞLU

Με μεγάλη επισημότητα ο Δήμαρχος του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης κ. Ekrem İmamoğlu εγκαινίασε στις 18 Ιουνίου 2023 το ιστορικό κτήριο που κατασκευάστηκε στην Πρίγκηπο τον 19ο αιώνα από τον διάσημο αρχιτέκτονα Alexandre Vallaury και χρησιμοποιήθηκε ως τουρκικό Δημοτικό Σχολείο από το 1922 μέχρι το 1979, οπότεν εγκαταλείφθηκε. Σύμφωνα με τον ερευνητή κ. Ακύλα Μήλλα, το κτήριο ήταν η επιβλητική πέτρινη κατοικία του Πατριάρχη Ιεροσολύμων και στη συνέχεια του Πατριάρχη Αλεξάνδρειας Σωφρόνιου και περιήλθε στο δημόσιο όταν η μοναδική του κληρονομός –κάποια Μαριάνθη– δεν ενδιαφέρθηκε ποτέ να διεκδικήσει τα δικαιώματά της.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Το κτήριο που οι ντόπιοι ονομάζουν «Πέτρινο Σχολείο» προβλέπεται να έχει αίθουσες εκθέσεων, καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, βιβλιοθήκη, κυλικείο, βιβλιοπωλείο με θέματα για την Κωνσταντινούπολη και υπαίθριο χώρο εκδηλώσεων. Εν ολίγοις, θα είναι ένα πολιτιστικό κέντρο των Πριγκηποννήσων. Η βιβλιοθήκη θα διαθέτει αρκετές συλλογές βιβλίων, οι οποίες θα απευθύνονται σε όσους θέλουν να πληροφορηθούν για την πολιτισμική κληρονομιά της Πριγκήπου.

Την ανακαίνιση του κτηρίου επιμελήθηκαν ομάδες ειδικών, που υπάγονται στη Διεύθυνση Πολιτιστικής Κληρονομιάς του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης.

Στα εγκαίνια, εκτός του Δήμαρχου του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης κ. Ekrem İmamoğlu, παραβρέθηκαν ο Δήμαρχος Πριγκηποννήσων κ. Erdem Gül, ο Βουλευτής Κωνσταντινούπολης κ. Suat Özsağdaş, ο Σεβασμ. Μητροπολίτης Γέρων Πριγκηποννήσων κ. Δημήτριος, η Προέδρος της Κοινότητας Πριγκήπου και δασκάλα της Ομογενειακής Αστικής Σχολής Πριγκήπου κ. Αγνή Νικολαΐδου, καθώς και πλήθος Τούρκων κατοίκων του νησιού, οι οποίοι υπήρξαν μαθητές του σχολείου.

Ο Δήμαρχος κ. Ekrem İmamoğlu στην ομιλία του δήλωσε ότι το κτήριο είναι για τους κατοίκους ένας αλησμόνητος θησαυρός. Είπε ακόμα ότι έχουν όλοι ευθύνη για την προστασία των αξιών, που αντιπροσωπεύει αυτός ο τόπος. Και συνέχισε: «Η μεταφορά της ιστορίας της Κωνσταντινούπολης στα παιδιά, τα εγγόνια, στις μελλοντικές γενιές μας είναι ίσως στην πρώτη σειρά των ευθυνών μας. Με αυτήν τη συνείδηση, είναι συναρπαστικό να αποδίδεις στην ξεχασμένη και κάπως παραμερισμένη δομή του νησιού την αξία που της αξίζει. Με άλλα λόγια, είναι πραγματικά συναρπαστικό που μετατρέπουμε το Πέτρινο σχολείο σε νέο πολιτιστικό κέντρο των Πριγκηποννήσων, δηλαδή σε έναν τόπο συναισθημάτων, έναν τόπο όπου θα συσσωρεύονται οι όμορφες αναμνήσεις μας, έναν τόπο συναντήσεων και εκθέσεως έργων από καταπληκτικούς καλλιτέχνες του κόσμου».

Όταν το 2009 υπήρξε η σκέψη από τον τότε Δήμαρχο Πριγκηποννήσων κ. Mustafa Farsakoglu, να δημιουργηθεί ένα μουσείο για τα Πριγκηπόννησα, η σκέψη όλων επικεντρώθηκε σε αυτό το κτήριο, το οποίο όμως τότε ο Δήμαρχος κ. Kadir Tortaş του Μητροπολιτικού Δήμου Κωνσταντινούπολης δεν συμφώνησε, επειδή ο Δήμαρχος Πριγκηποννήσων ανήκε στο αντίπαλο κόμμα του CHP.

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Στο προηγούμενο φύλλο δημοσιεύσαμε ανακοίνωση της Εφορίας του Ορφανοτροφείου Πριγκήπου. Ως απάντηση η άλλη ομάδα συμπολιτών μας, υποψήφια και αυτή για την Εφορία του Ορφανοτροφείου, μας έστειλε την απάντησή της, την οποία και δημοσιεύουμε.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΥ

Αγαπητό Κοινό

Μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα, η έναρξη ισχύος του εκλογικού κανονισμού για τα κοινοτικά ιδρύματα τον Ιούνιο του 2022 δημιούργησε ενθουσιασμό στην κοινωνία μας καθώς και σε όλες τις μη μουσουλμανικές κοινότητες της χώρας μας. Αν και υπήρχαν σημαντικά προβλήματα οι εκλογές 100 κοινοτικών ιδρυμάτων πραγματοποιήθηκαν με τον ισχύοντα κανονισμό.

Ωστόσο, η νομική διαδικασία για την εκλογή του Δ.Σ. του Ιδρύματος Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου βρίσκεται ακόμη σε εξέλιξη, επομένως παραμένει ασαφές. Και συγκεκριμένα:

– Παρ’ όλες τις αντιρρήσεις και τα δικαιολογημένα αιτήματά μας, η εφορευτική επιτροπή εκλογών που συγκροτήθηκε υπό την ηγεσία της διοίκησης του Ιουνίου 2022, δημιουργώντας ένα περιβάλλον αθέμιτου ανταγωνισμού και εκμεταλλευόμενη τα νομικά κενά του κανονισμού, ανήμερα των Χριστουγέννων, στις 24.12.2022, παραβιάζοντας τα δικαιώματα τόσο της λίστας των υποψηφίων μας όσο και των ψηφοφόρων, με μια ενιαία λίστα, σε περιορισμένη ζώνη ώρας, εγκαθιστώντας τη μοναδική κάλπη σε εκλογικό κέντρο μακριά από την ηπειρωτική χώρα, διεξήγαγε εκλογές με τη συμμετοχή μόνο 52 ψηφοφόρων, με αποτέλεσμα να επικρατήσει η «λευκή» λίστα που υποτίθεται ότι περιελάμβανε τα πρώην μέλη του διοικητικού συμβουλίου με μόλις 28 έγκυρες ψήφους.

– Μετά την ολοκλήρωση των εκλογών, βάσει του προαναφερθέντος κανονισμού, ως αποτέλεσμα των ενστάσεων που κάναμε στην Περιφερειακή Διεύθυνση Ιδρυμάτων και των υποθέσεων που χειριζόταν αυτεπάγγελα η διεύθυνση, αποφασίστηκε η ματαίωση και ανανέωση των εκλογών της 24.12.2022. Στη συνέχεια συγκροτήθηκε από την περιφερειακή διεύθυνση ιδρυμάτων μια εφορευτική επιτροπή, η οποία ήταν νέα, ανεξάρτητη και δεν λειτουργούσε υπό την καθοδήγηση του παλιού διοικητικού συμβουλίου.

– Μετά από αυτό το στάδιο, η διαδικασία οδηγήθηκε στο διοικητικό δικαστικό σώμα από την αντίπαλη λευκή λίστα και μάλιστα ήταν η πρώτη και μοναδική διαφορά που μεταφέρθηκε το πεδίο εφαρμογής του ισχύοντος κανονισμού στο δικαστικό σώμα. Η έναρξη της δικαστικής διαδικασίας στο παρασκήνιο, δεν μπόρεσε να εμποδίσει την ανανέωση των εκλογών και παράλληλα με τη δικαστική διαδικασία η νέα εκλογή έγινε στις 9.4.2023 κάτω από απολύτως δημοκρατικές συνθήκες με τη συμμετοχή της λίστας στην οποία ήμασταν υποψήφιοι. Η άλλη πλευρά δεν έδειξε το πολιτικό θάρρος να συμμετάσχει στις προαναφερθείσες εκλογές και απέφυγε για άλλη μια φορά την ευγενή άμιλλα, πολεμώντας παράνομα.

– Στη δεύτερη εκλογή, που διεξήχθη με τη συμμετοχή των 92 μελών της κοινότητας που κατοικούν στην πρώτη εκλογική περιφέρεια, η λίστα υποψηφίων μας έλαβε όλες τις ψήφους και το πιστοποιητικό εξουσιοδότησης του νέου διοικητικού συμβουλίου μας παραδόθηκε στις 24.04.2023. Η αντίπαλη πλευρά, αντίθετα με τον κανονισμό, την ευγένεια και τη διαδικασία, δεν αποδέχτηκε την πρόσκληση παράδοσης, απέφυγε σαφώς να κάνει την παράδοση και μας εμπόδισε να ξεκινήσουμε τις ερ-

γασίες αποκρύπτοντας τα ειδικά για το ίδρυμα έγγραφα.

– Μετά τις συνεχιζόμενες διαδικασίες διαπραγμάτευσης ενώπιον της Περιφερειακής Διεύθυνσης Ιδρυμάτων και του διοικητικού δικαστηρίου, λόγω της «νεότητας» του κανονισμού, δόθηκε «αναδρομικά» από το περιφερειακό διοικητικό δικαστήριο στις 26.04 η κατά τη γνώμη μας άκρως ανακριβής απόφαση αναστολής της εκτέλεσής με αιτιολογία ότι «**Η Περιφερειακή Διεύθυνση Ιδρυμάτων δεν έχει αρμοδιότητα ανανέωσης εκλογών**» και τελικά, η διαδικασία επανήλθε στην ημερομηνία της 24.12.2022, οπότε και έγιναν οι πρώτες εκλογές. Κατά συνέπεια η άδεια που μας δόθηκε στις 24.04.2023 ακυρώθηκε στις 02.06.2023, με την προϋπόθεση ότι η αντίπαλη λευκή λίστα κέρδισε τις εκλογές της 24.12.2022.

– Στη συνέχεια, καταθέσαμε αγωγή στο Πρωτοδικείο Πριγκηποννήσων με αίτημα την ακύρωση του πιστοποιητικού εξουσιοδότησης της 02.06.2023, το οποίο δόθηκε στη λευκή λίστα από την Περιφερειακή Διεύθυνση Ιδρυμάτων. Με αυτόν τον τρόπο, η δικαστική διαμάχη για την εκλογή του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος του Ορφανοτροφείου της Πριγκήπου απέκτησε νέα διάσταση. Όλες οι ενστάσεις μας για την εκλογική διαδικασία θα διεκπεραιωθούν αυτή τη φορά από το Πρωτοδικείο.

Είναι γεγονός ότι οι εξελίξεις αυτές αποκαλύπτουν ξεκάθαρα τα ελαττώματα του εκλογικού κανονισμού. Ωστόσο, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι νομικές ρυθμίσεις ζωντανεύουν πάντα με τον ανθρώπινο νου και τη συνείδηση. Ως εκ τούτου, αυτό που έχει πραγματικά σημασία είναι η πρόθεση αυτών που εφαρμόζουν τις νομικές ρυθμίσεις. Τι επιδιώκουν και με ποιο κίνητρο ενεργούν; Στην πραγματικότητα, οι συνθήκες υπό τις οποίες διοργανώθηκαν και οι δύο εκλογές αποτελούν σαφή ένδειξη αυτού του γεγονότος. Οι εκλογές είναι ένας από τους σημαντικότερους δημοκρατικούς μηχανισμούς που επιτρέπουν την αλλαγή και την ισότητα ευκαιριών. Αυτοί που φοβούνται από τις εκλογές είναι εκείνοι που δεν έχουν άλλη έγνοια παρά να διατηρήσουν τη θέση τους. Το τίμημα της φιλοδοξίας, του πείσματος και του πάθους το πληρώνουν τα μέλη της κοινότητάς μας που προσπαθούν να διατηρήσουν την ύπαρξη και τον πολιτισμό τους υπό αντίξοες συνθήκες.

«Ανακοινώνουμε στο κοινό ότι μέχρι να ανακτήσουμε εκ νέου το δικαίωμά στην εκπροσώπηση, το οποίο έχουμε αποκτήσει με την πραγματική βούληση των ψηφοφόρων, με αποφασιστικότητα να προστατεύσουμε τους θεσμούς που κληρονομήσαμε από τους προγόνους μας και μας εμπιστεύτηκαν για τις βασικές ανάγκες και την ευημερία της κοινότητάς μας και με την πίστη μας στη δικαιοσύνη θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε ενάντια σε αυτή τη νοοτροπία του status quo και τους υποστηρικτές της».

Το Υποψήφιο Διοικητικό Συμβούλιο:

Ευάγγελος Κοσμίδης	Γαβριήλ Γιαμάνογλου
Σάββας Κοτάμ	Γεωργία Οζκουρτ
Ελένη Καραμήτη	Παντελής Ιορδανίδης
Πέτρος Φαρασόπουλος	Στεφάνια Τασελαρίδου
Ευαγγελία Σαρλάκ	Βασιλική Ντιλμπερίδου
Μαρίλυν Ντοχόντα	

ειδήσεις

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΙΚΗ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ DISNEY PLUS ΑΠΕΣΥΡΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

Μεγάλη αγανάκτηση στην Τουρκία εξαιτίας της συνδρομητικής τηλεοπτικής πλατφόρμας Disney Plus, η οποία απέσυρε όλες τις τουρκικές ταινίες από τη λίστα της. Η Τουρκία κατηγορεί το Αρμενικό λόμπι και την Αρμενική Επιτροπή Αμερικής, η οποία αντέδρασε όταν η πλατφόρμα Disney Plus πρόσθεσε στη λίστα των ταινιών της το ντοκιμαντέρ με τη ζωή και τη δράση του Mustafa Kemal Atatürk. Το θέμα έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις στις τουρκικές ιστοσελίδες και τον Τύπο. Από την ιστοσελίδα Tamga Türk (4/7/2023).

αποσυρθεί μεγάλο μέρος των ταινιών αυτών.

Η πλατφόρμα Disney Plus, η οποία μπήκε πέρυσι στην τουρκική αγορά, αποδείχτηκε ότι έχει αφαιρέσει από τη λίστα της όλες τις αυθεντικές τουρκικές παραγωγές. Η Disney Plus, η οποία είχε ξεκινήσει να εκπέμπει στα τέλη του 2019 ανταγωνιζόμενη το Netflix παγκοσμίως, εξέπληξε τους συνδρομητές της με αυτή την απρόσμενη απόφαση. Σύμφωνα με το Shift Delete: Στην Τουρκία η πλατφόρμα αυτή είχε μεγάλη ζήτηση από τους χρήστες, γιατί περιείχε δεκάδες ταινίες με διαφορετικό περιεχόμενο, νέες σειρές, το Star Wars, το Marvel καθώς και αυθεντικές τουρκικές παραγωγές.

Η Disney Plus, της οποίας το κόστος συνδρομής είναι περίπου το μισό του Netflix, αποφάσισε ξαφνικά και αφαίρεσε όλες τις αυθεντικές τουρκικές παραγωγές από την πλατφόρμα, χωρίς –επί του παρόντος– να δώσει καμία πληροφορία σχετικά με τις ταινίες που γυρίζονται αυτήν τη στιγμή. Δεν υπάρχουν δηλαδή ακόμη σαφείς πληροφορίες γιατί η Disney Plus έχει αφαιρέσει τις εγχώριες τουρκικές σειρές και ταινίες. Από χρήστες με εμπειρία υποστηρίζεται ότι οι εγχώριες παραγωγές αφαιρέθηκαν από τη μετάδοση λόγω τεχνικών προβλημάτων.

ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΗ Η ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ;

Η Αρμενική Εθνική Επιτροπή Αμερικής (ANCA) πρόσβαλλε δημόσια τον Ιδρυτή της Τουρκικής Δημοκρατίας, Mustafa Kemal Atatürk. Ξεκίνησε εκστρατεία εκφοβισμού κατά της πλατφόρμας εξαιτίας των γυρισμάτων τηλεοπτικής σειράς για τον Τούρκο ηγέτη. Στη συνέχεια απέκλεισαν τις τουρκικές παραγωγές του Disney Plus και δεν επέτρεψαν την πρόσβασή τους στις ΗΠΑ. Μόλις μία ημέρα μετά από αυτές τις απειλητικές εκδηλώσεις, όλες οι αυθεντικές τουρκικές τηλεοπτικές σειρές και ταινίες ακυρώθηκαν από την πλατφόρμα της Disney Plus.

ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ

Αξιωματούχος της Disney Plus, ο οποίος λέγεται ότι μίλησε στο OdaTV, διευκρίνισε: «Είναι μια στρατηγική για τοπικό περιεχόμενο, που εφαρμόζεται παγκοσμίως. Εφαρμόστηκε και για την Τουρκία. Από τις 30 Ιουνίου, παραγωγές που είχαν μέχρι στιγμής ανακοινωθεί, αφαιρέθηκαν από την πλατφόρμα. Το πρόγραμμα των ταινιών θα καθοριστεί το επόμενο διάστημα».

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ MUSTAFA KEMAL ATATÜRK ΑΝΗΣΥΧΗΣΕ ΤΟΥΣ ΑΡΜΕΝΙΟΥΣ

Η τηλεοπτική σειρά «Atatürk», με πρωταγωνιστή τον Aras Bulut İynemli, που αναφέρεται στον ιδρυτή της Τουρκικής Δημοκρατίας και Μεγάλο Ηγέτη Mustafa Kemal Atatürk, προκάλεσε ανησυχία στην Αρμενική Εθνική Επιτροπή Αμερικής (ANCA).

Οι Αρμένιοι οργάνωσαν εκστρατεία εκφοβισμού στοχεύοντας το έργο του Mustafa Kemal Atatürk, με ψευδείς ισχυρισμούς για γενοκτονία, προβοκάροντας χωρίς καμία λογική σκέψη με απεριόριστα προσβλητικά και προκλητικά λόγια.

Η Disney, από την άλλη, υπέκυψε στις ψευδείς, καθηλωτικές κατηγορίες των Αρμενίων και αφαίρεσε τη σειρά «Atatürk» από το δίκτυό της. Προσβλητικές είναι οι εκφράσεις που χρησιμοποιούνται στις τοποθετήσεις της Αρμενικής Επιτροπής: «Καλούμε την Disney Plus να ακυρώσει τη σειρά που δοξάζει τον Mustafa Kemal Atatürk, έναν Τούρκο δικτάτορα, δολοφόνο, γενοκτόνο με το αίμα εκατομμυρίων χριστιανών μαρτύρων στα χέρια του, Ελλήνων, Αρμενίων, Ασσυρίων, Χαλδαίων, Αραμαίων, Μαρωνιτών και άλλων».

Η Τουρκία από πέρσι προσχώρησε στην τηλεοπτική πλατφόρμα Disney Plus, η οποία σε μικρό χρονικό διάστημα φιλοξένησε πάρα πολλές νέες και παλιές τουρκικές ταινίες. Όμως όσοι συνδρομητές μπήκαν στην πλατφόρμα από την 1η Ιουλίου 2023 και μετά είδαν ότι έχει

Η ΠΟΡΤΑ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΑΡΑΝΤΗ

Στον απόηχο από την περίοδο του προεκλογικού αγώνα, η αντιπαράθεση των κομμάτων περί της εκλογής μειονοτικών βουλευτών και ο δημιουργηθείς θόρυβος επί του επίκαιρου θέματος, μου έφερε στη μνήμη ένα από τα πολλαπλά απaráδεκτα γεγονότα που, κατά διαστήματα, είχαμε υποστεί από το Τουρκικό κράτος.

Κατά την περίοδο του 1965, όταν οι ελληνοτουρκικές σχέσεις ήταν σε εκρηκτική κατάσταση, μία των ημερών σχεδόν σύσσωμος ο πρωινός τουρκικός Τύπος, απευθυνόμενος προς τους Ρωμιούς της Πόλεως έγραφε:

Υπάρχει μία ευκαιρία να αποδείξετε δημοσίως ότι είστε πραγματικοί Τούρκοι πολίτες. Είστε κοινωνικά καλά οργανωμένοι, με αθλητικούς συλλόγους, συσσίτια και διάφορα ευαγή ιδρύματα.

Λοιπόν, να οργανώσετε ένα μεγάλο συλλαλητήριο και να συγκεντρωθείτε στο Ηρώο του Ταξίμ, όπου να δηλώσετε απερίφραστα ότι κατακρίνετε δριμύτατα την Ελλάδα για την εχθρική και απaráδεκτη πολιτική που ακολουθεί κατά της Τουρκίας και των Τουρκοκυπρίων. Η ενέργειά σας αυτή θα είναι μία απόδειξη ότι αγαπάτε και σέβεσθε τη χώρα που ζείτε.

Η συγκεκριμένη πρόταση αναδημοσιεύθηκε χωρίς σχόλια στον ομογενειακό Τύπο, συνάμα δε χωρίς καμία ανταπόκριση από την ομογενειακή κοινότητα εκτός από την εφημερίδα ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΦΩΝΗ του Ανδρέα Λαμπίκη, όπου στο κύριο άρθρο με τίτλο «Η ΠΟΡΤΑ» εν περιλήψει έγραφε τα εξής:

Διαβάσαμε με μεγάλη προσοχή την πρό-

τασή σας. Να είστε βέβαιοι ότι ούτε ένας Ρωμιός δεν πρόκειται να ανταποκριθεί διότι κατά καιρούς έχετε πράξει πολλά εις βάρος μας. Αποδείξατε ότι σε κάθε ευκαιρία επιχειρήσατε να μας εξαφανίσετε. Ουδέποτε μας θεωρήσατε ως ισότιμους πολίτες της χώρας. Δεν πρόκειται να ξεχάσουμε τα διαπραχθέντα εις βάρος μας.

Οι είκοσι ηλικίες, ο φόρος περιουσίας που κατασχέσατε τις περιουσίες μας και ορισμένους ομογενείς εκτοπίσατε στα βάθη της Ανατολίας, με συνέπεια πολλοί εξ αυτών να αφήσουν εκεί την τελευταία τους πνοή. Επίσης, τα γεγονότα της 6-7 Σεπτεμβρίου 1955 όπου στρέψατε τον όχλο εναντίον μας χωρίς να έχουμε διαπράξει κάποιο έγκλημα. Σκοπός σας, τώρα, είναι να συμβάλλουμε να κλείσει ολότελα η σωτήριά μας πόρτα και τοιουτοτρόπως να μας αποτελειώσετε ολοσχερώς.

Τις επόμενες ημέρες, ο Ανδρέας Λαμπίκης συλλαμβάνεται, προφυλακίζεται και αργότερα καταδικάζεται με την κατηγορία «εξυβρίσεως του Τουρκισμού». Ταυτοχρόνως, κατάσχονται τα μηχανήματα του τυπογραφείου του. Τελικά απελαύνεται από τη χώρα, όχι όμως από νόμιμες συνοριακές οδούς αλλά από τα τουρκοελληνικά... συρματοπλέγματα με κίνδυνο να χάσει τη ζωή του. Έτσι είναι οι άνθρωποι με θάρρος.

Υ.Γ.: Το κείμενο αυτό ουδεμία σχέση έχει με κομματικές σκοπιμότητες, προστριβές, διαμάχες και συμψηφισμούς πράξεων των κομμάτων. Απλώς, θεώρησα καλό να μνηστώ τον αφανή ήρωα, Κων/πολίτη δημοσιογράφο Ανδρέα Λαμπίκη, ο οποίος με την εφημερίδα του ποτέ δεν έπαυσε να αντιδρά στις κατηγορίες του τουρκικού Τύπου, αλλά συνέχιζε να διαμαρτύρεται για τις καταπιεστικές εφαρμογές και πράξεις του Τουρκικού κράτους.

ΑΝΟΙΞΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΗΜΑΙΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ

Την ελληνική σημαία άνοιξε στο πάρκο μπροστά στην Αγία Σοφία ο νεαρός Έλληνας Μιχάλης Κονδυλάς αναφέροντας στο Tik Tok: «Η Αγία Σοφία θα είναι πάντα ελληνική εκκλησιά. Ζήτω η Ελλάς, Ζήτω η Κωνσταντινούπολη. Η Πόλη θα είναι πάντα μια ελληνική Πόλη». Τουρκικός τύπος, ιστοσελίδες και οι Τούρκοι στα κοινωνικά δίκτυα θεωρούν την κίνηση του νεαρού προβοκάτσια. Η είδηση από την ιστοσελίδα İstanbul Gazete (30 /6/2023).

πλημύρισαν το διαδίκτυο. Το βιντεάκι του Έλληνα τουρίστα έγινε διάσημο στα κοινωνικά δίκτυα. Οι Τούρκοι σημείωσαν κάτω από το βίντεο: «Θα την βλέπεις πια μόνο από μακριά».

Η Αγία Σοφία, που άνοιξε ξανά τις πύλες της στους πιστούς ως τέμενος το 2020, έχει γίνει μάρτυρας πολλών ιστορικών και θρησκευτικών γεγονότων μέχρι και σήμερα. Στην Αγία Σοφία, που γεμίζει καθημερινά από χιλιάδες επισκέπτες και πιστούς, σημειώθηκε μια ακόμα προκλητική ενέργεια. Πολλές χώρες, με επικεφαλής την Ελλάδα, είχαν αντιδράσει στην επαναλειτουργία της Αγίας Σοφίας ως τέμενος, μετά τη χρησιμοποίησή της για χρόνια ως μουσείο.

Ο εκπρόσωπος του κόμματος AK Parti κ. Omer Celik δήλωσε: «Το τέμενος της Αγίας Σοφίας είναι η καρδιά του έθνους μας. Θα συνεχίσει να είναι η σφραγίδα της χώρας μας με την προσευχή (Εζάνι), που θα ακούγεται αιώνια. Οποιαδήποτε ασέβεια προς αυτό το τέμενος θα τους οδηγήσει σε απογοήτευση. Φρουρός του τεμένους θα είναι η ένδοξη σημαία μας με την ημισέληνο».

ΔΙΑΚΟΠΕΣ στην Πρίγκηπο

ΤΗΣ ΡΑΝΙΑΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΥ

το παράθυρο και να βρεθεί στον μπροστινό κήπο και από εκεί στον δρόμο. Αυτό κάναμε λοιπόν και, χωρίς να ανοιγοκλείσουμε την εξώπορτα, βρισκόμασταν έξω και αγοράζαμε το πολυπόθητο παγωτό, που όμοιό του δεν έχουμε ξαναφάει από τότε. Μια φορά περίπου τον μήνα περνούσε και μια χοντρή κυρία αόμματη, με δυο τεράστιους μπόγους που περιείχαν σε μικρά σακουλάκια όλων των ειδών τα μπαχαρικά και τα διαλαλούσε με το ίδιο τέμπο, χωρίς διακοπή σε όλους σχεδόν τους δρόμους του νησιού: Rigani, kekik, tarçin, karafil, biber, bahar, anason, mahlep, kirmizibiber, timiama, fitilakia (ρίγανη, κανέλα, γαρύφαλλα, πιπέρι, μπαχάρι, γλυκάνισο, μαχλέπι, κόκκινο πιπέρι, θυμίαμα, φυτιλάκια), και... πάλι απ' την αρχή. Όλες οι νοικοκυρές την ήξεραν γιατί ήταν η επίσημη προμηθευτριά τους αυτών των αγαθών. Πλησίαζα και την κοίταζα με μεγάλο ενδιαφέρον πως μπορούσε να βρίσκει χωρίς να βλέπει, το σωστό μπαχαρικό και να δίνει σωστά τα ρέστα.

Εκεί κοντά στο σπίτι μας στην «Αμμουδιά» προσέγγιζε ένα μεγάλο πλοίο το «Κοζα» – η υδροφόρα, που έφερνε νερό στο νησί για τις ανάγκες των νοικοκυριών. Φυσικά για πόσιμο παίρναμε ένα άλλο νερό σε μικρές νταμπτζίνες. Αυτό ήταν ένα γερμανικό πολεμικό πλοίο, που αργότερα το αγόρασε η τούρκικη Εταιρεία θαλασσίων μεταφορών και συγκοινωνιών με την ονομασία «Denizcilik Bankasi» (Ντενιτζιλίκ Μπάνκασι) και μετέτρεψαν τα αμπάρια του κατάλληλα για τη μεταφορά νερού. Το ωραίο ήταν ότι όλα τα αγόρια της περιοχής, συμπεριλαμβανομένου και του μικρότερου ξαδελφού μας του Γιαννάκη, ξετρελαινόταν να σκαρφάζουν στην πρύμνη του και να κάνουν βουτιές από εκεί. Όταν ήταν γεμάτο, ήταν εύκολο γιατί ήταν μισοβυθισμένο στη θάλασσα, όταν όμως άδειαζε και ανέβαινε ψηλά, το σκαρφάλωμα και οι βουτιές γινόντουσαν αρκετά δύσκολα και επικίνδυνα και τότε ήταν που έβαζαν στοίχημα μεταξύ τους ποιος επίδοξος νεαρός θα τα καταφέρει να πηδήξει από εκεί ψηλά, να κάνει τη φιγούρα του στα κορίτσια της περιοχής, που πήγαιναν να τους θαυμάσουν ευτυχώς όμως που με τον καιρό η προπέλα, δηλαδή ο έλικας του καραβιού, είχε σκάψει στο σημείο εκείνο της αμμουδιάς και έτσι δεν υπήρχε ο κίνδυνος να κτυπήσουν το κεφάλι τους στον πυθμένα.

Μεγάλη διασκέδαση και περιπέτεια ήταν για μας, μια φορά τον χρόνο, όσο ήμασταν

ακόμα μικρότερα, το προσκύνημα στη Μονή του Άη Γιώργη του Κουδουνά, στην κορυφή του νησιού, όπου έπρεπε να πάει κανείς με παϊτόνι μέχρι ενός σημείου, το Διάσκελο, όπου σταματούσαν τα παϊτόνια και από εκεί πεζή να ανέβει τον χωματόδρομο που είχε τότε με κάτι πελώριες κοτρώνες στη μέση. Ήταν δύσκολο εγχείρημα για τις μαμάδες και τις γιαγιάδες, όμως ήταν τέτοια η πίστη και η ελπίδα τους στον Άγιο, που τις έδινε φτερά και το κατορθώνανε. Όμως υπήρχαν και τα γαϊδουράκια τα οποία, με ένα σχετικά μικρό αντίτιμο, μετέφεραν τον κόσμο που δεν μπορούσε να περπατήσει από το Διάσκελο μέχρι πάνω στη Μονή. Αυτά συνήθως πήγαιναν στην πολύ άκρη του δρόμου και οι επιβάτες έτρεμαν μην πέσουν στον γκρεμό και τσακιστούν αλλά ποτέ δεν συνέβαινε αυτό. Μόλις έφθανες, πρώτα απ' όλα σε συνάρπαζε η θέα, το απέραντο γαλάζιο με σπαρμένα μέσα του, τα άλλα τρία Πριγκηπήνη, και μετά η μυρωδιά των πεύκων ανακατεμένη με τη μυρωδιά των κουμάρων έφερνε στους επισκέπτες μια υπέροχη αίσθηση ευφορίας. Πήγα μετά από 30 χρόνια ξανά, το 2000, και έμεινα άφωνη πόσο με μάγεψε και πόσο δεν είχε αλλάξει το τοπίο, το σκηνικό και τα αρώματα των πεύκων. Εκτός από τα χρωματιστά κουρελάκια και τις κλωστές, που τελευταίως δίνουν οι μουσουλμάνες στα κλαδιά των δένδρων στην άκρη του δρόμου –σαν τάματα– επειδή άρχισαν να ανεβαίνουν κι αυτές και να πιστεύουν σε θαύματα. Έμεινα εκεί ακουμπισμένη σε ένα δένδρο, κοιτάζοντας κάτω τη θέα και έκλαψα πικρά για αρκετή ώρα. Δεν μπορούσα να συνέλθω και να εξηγήσω το γιατί, αλλά φαίνεται είχα νοσταλγήσει πολύ αυτόν τον χώρο και αυτό το προσκύνημα. Δεν ξέρω επίσης να πω λεπτομερώς πόσα θαύματα είχε κάνει αυτός ο Άγιος και πόσοι πολλοί χριστιανοί, από τα παλιά χρόνια, πίστευαν ακράδαντα στη δύναμή του πάντως κάμποσα δεκανίκια υπήρχαν σε μια άκρη του ναού από τους ανάπηρους που βρήκαν τη γιατρεία τους. Αφού προσκυνούσαμε λοιπόν, ανάβαμε τα κεράκια μας και μας διάβαζε ο ιερέας κάποια προσευχή – παλιά μας έδινε και ένα κουδουνάκι να το φοράμε πάνω μας, ειδικά τα μικρά αγόρια που παραπονιόντουσαν οι μητέρες τους ότι ήταν πολύ ζωηρά και παρήκοα. Μετά βγαίναμε έξω και καθόμασταν στο καφεενεδάκι, οι μεγάλοι για καφέ και οι μικροί για πορτοκαλάδα. Αργότερα ανοίγανε και οι τσάντες και έβγαιναν από μέσα τα κιοφτεδάκια, τα ντολμαδάκια, τα μπουρεκάκια, τα πηχτά αυγά και άλλα πολλά μεζεδάκια και γινόνταν φαγοπότη.

Συνεχίζεται

Πιο δεξιά ήταν το σπίτι της Βέτας, μιας Αρμένισσας που ζούσε με τους γονείς της –μίλαγε πάντα γαλλικά με την Αριάν– και καβαλούσε ένα βαρύ, ακριβό ποδήλατο, φορώντας ένα πολύ κοντό σορτσάκι και όλο εξαφανιζόταν γιατί φαίνεται είχε αρχίσει να έχει άλλα ενδιαφέροντα. Απέναντι από αυτά τα σπίτια τα πρώτα χρόνια που ήμασταν ακόμα μικρά, υπήρχε ένα άδειο, μεγάλο οικόπεδο, το λέγαμε «η αλάνα» αργότερα κτίστηκαν μεγάλες πολυκατοικίες. Τα απογεύματα λοιπόν, προτού γίνουμε δεσποινίδες και αρχίσουμε να κατεβαίνουμε στο débarcadère (στη βαπορόσκαλα) όπως όλος ο καλός κόσμος, για να υποδεχθούμε τον μπαμπά μας, παίζαμε όλα τα παιδικά παιχνίδια εκεί, κρυφτό, κουτσό, κυνηγητό, κλέφτες κι αστυνόμους, μακριά γαϊδούρα κι άλλα πολλά που δεν τα θυμάμαι. Μόλις δε σκοτεινίαζε το κρυφτό αποκτούσε μεγάλο ενδιαφέρον, γιατί μπορούσε κανείς να κρυφτεί πίσω από τα δένδρα και η σκιά του παραπλανούσε αυτόν που τα φύλαγε. Τόσο ενδιαφέρον είχε το παιχνίδι που, όταν βράδιαζε για τα καλά, φώναζαν οι γονείς μας να γυρίσουμε σπίτι για το βραδινό φαγητό αλλά κάναμε που δεν ακούμε. Σπουδαίο γλέντι το θεωρούσαμε. Το αστείο ήταν όταν κάποιες φορές ένας μακρινός γείτονας, ντόπιος κτίστης, έδενε τη νύχτα εκεί σε ένα δένδρο τον γαϊδουράκο του, με τον οποίο κου-

βαλούσε τούβλα όλη τη μέρα στις οικοδομές και τα μικρά παιδιά τον περιεργαζόντουσαν από κοντά, κάποιες φορές παρατηρούσαν ότι προεξείχε και ένα 5ο κοντύτερο πόδι και αναρωτιόντουσαν τι να είναι. Εμείς οι μεγαλύτερες που καταλαβαίναμε τι ήταν, δεν ξέραμε πως να κρύψουμε το χαμόγελό μας και πως να τους το εξηγήσουμε!

Όσο ήμασταν ακόμα μικρά οι γονείς μας με μεγάλη δυσκολία μας έβαζαν το απόγευμα να κοιμηθούμε για να τηρήσουμε την ώρα κοινής ησυχίας. Εμείς φυσικά όλο κουβεντιάζαμε μεταξύ μας ή διαβάζαμε κανένα τεύχος από τα Κλασσικά εικονογραφημένα και δεν εννοούσαμε να κοιμηθούμε, γιατί θεωρούσαμε ότι χάνουμε τη διασκέδαση του παιχνιδιού. Κι ακριβώς εκείνη την ώρα, κατά διαβολική σύμπτωση, περνούσε κάθε 2-3 μέρες ο παγωτατζής (dondurmaci) με τη λευκή ποδιά και το λευκό καπέλο του με το περίφημο σπιτικό παγωτό του μόνο σε 2-3 γεύσεις, πάνω στο «καρότσι-ποδήλατο», που το περιέφερε σε όλους τους δρόμους του νησιού και φώναζε «dondurma var, kaymak, nışne var, kaymak», δηλ. παγωτό έχω καϊμάκι, βύσινο έχω, καϊμάκι. Τότε γινόνταν το έλα να δεις, πετιόταν από κάθε πόρτα και κάθε σπίτι όλα τα παιδιά με τα χρήματα στο χέρι για να αγοράσουν αυτό το θεοπέσιο παγωτό. Εμείς είχαμε την τύχη να έχουμε ένα παιδικό δωμάτιο που μπορούσε κανείς να δρασκειλίσαι

μελέτη

ΤΟΠΟΣΗΜΑ ΚΑΙ ΟΡΟΣΗΜΑ, ΑΞΙΟΘΑΥΜΑΣΤΑ ΠΡΩΤΟΠΟΡΑ ΕΡΓΑ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ-ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ

Μετά τις περιγραφές, τοπογραφικές και αρχιτεκτονικές των θρησκευτικών μνημείων, του διοικητικού κέντρου της Αυτοκρατορίας, δηλαδή του Μεγάλου και Ιερού Παλατίου, καθώς και ενός γιγαντιαίου κοσμικού κτίσματος, δηλαδή του Μεγάλου Ιππόδρομου, θα ερευνήσουμε και θα καταγράψουμε τις διάφορες άλλες εγκαταστάσεις που υπάρχουν και εξυπηρετούν ποικίλες άλλες δραστηριότητες, όπου όλες μαζί συνθέτουν ένα σημαντικό και μοναδικό Ιστορικό Κέντρο, όχι μόνο της Κωνσταντινούπολης, όχι μόνο της Αυτοκρατορίας, αλλά και ολόκληρου του Δυτικού και Ανατολικού Κόσμου.

* Όλη αυτή η προσπάθεια αναβίωσης γεγονότων και πραγμάτων, η κατά το δυνατόν εξακρίβωση της χωροταξίας και μορφολογίας των κτισμάτων, αποτελεί εδώ και πολλά χρόνια μία πολύ ευχάριστη, ενδιαφέρουσα αλλά και περιπετειώδη ενασχόληση.

Όπως έχει αναφερθεί και στα προηγούμενα, τα αρχαιολογικά ευρήματα για τη Βυζαντινή Κωνσταντινούπολη είναι μηδαμινά, ώστε να μην μπορούμε μ' αυτά και μόνο ούτε κατ' ελάχιστο να αναπαραστήσουμε την εικόνα της.

Ευτυχώς όμως, οι Βυζαντινοί πρόγονοί μας, ιστορικοί και χρονογράφοι, μας κληροδότησαν ένα μεγάλο όγκο γραπτού υλικού σχετικά για την Πόλη, το οποίο μελετώντας και επεξεργάζοντάς το με προσοχή, είναι δυνατόν να επαναφέρουμε στο φως με μεγάλη προσέγγιση γειτονιές, συνοικίες και πρώτα απ' όλα το σύνολο της Αστεοδομίας της.

* Είναι ακόμα πολύ σημαντικό να αναφερθεί ότι στην παραπάνω διεργασία συμβάλλει πολύ και η ύπαρξη σε αρκετά σημεία του Ιστορικού Τριγώνου διαφόρων οροσήμων, όπως π.χ. πρωτίστως η Αγία Σοφία και η Αγία Ειρήνη, καμιά εικοσαριά βυζαντινές εκκλησίες

που έγιναν τζαμιά, το πάρκο Atmeydan με τις τρεις αναμνηστικές στήλες που σηματοδοτεί τη θέση του Μεγάλου Ιππόδρομου, η οδός Divanyolu που αντιστοιχεί στην περιώνυμη Μέση Οδό, κατάλοιπα αναμνηστικών στηλών των αυτοκρατόρων, οι οποίες αποτελούν στίγματα του κέντρου, μιας πλατείας, κ.ά.

* Όλες οι εγκαταστάσεις, τα κτίσματα, οι δρόμοι με στοές και ακταστήματα (οι Βυζαντινοί συνήθως τις αναφέρουν ως «έμβολοι») και τα αίθρια που βρίσκονταν στο Ιστορικό Κέντρο, κατείχαν τον μεταξύ Α' και Β' λό-

ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΝΑΠΝΙΩΤΗ
Αρχιτέκτονα -
Ερευνητή

πόδρομο και δίπλα του κτίζει μεγάλες θέρμες, τα μετέπειτα γνωστά ως Λουτρά του Ζευξίππου. Λίγο μετά, ο ιδρυτής της Νέας Ρώμης-Κωνσταντινούπολης Μεγ. Κωνσταντίνος (324-337 μ.Χ.) επεκτείνει στο πολλαπλάσιο προς τα δυτικά τα όρια της πόλης, συμπληρώνοντας τον ημιτελή ιππόδρομο και το κυριότερο δίπλα και ανατολικά κτίζει τα πρώτα μεγαλοπρεπή παλάτια και απέναντι από τον κεντρική είσοδο, στα βόρεια, μία μεγάλη πλατεία, στη θέση περίπου της αρχαίας Τετράστου Αγοράς, την οποία ονομάζει Αυγουσταίον προς

της βασιλικής, όπου λίγο αργότερα θα ονομασθεί Αγία Σοφία.

* Μετά το ξέσπασμα ταραχών το 404 επί Αρκαδίου (395-408) η πυρκαγιά που προκλήθηκε κατακαίει και την πρώτη Αγία Σοφία. Ο Θεοδόσιος Β' (408-450) ξανακτίζει το 415 στην ίδια θέση και στον ίδιο ρυθμό και πιθανόν μεγαλύτερη, τη δεύτερη Αγία Σοφία.

Στο διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ των παραπάνω γεγονότων, στον ενδιάμεσο χώρο της Αγίας Ειρήνης και της Αγίας Σοφίας κτίζονται το Επισκοπείο, η Μονή της Οσίας Ολυμπιάδος, το Διδασκαλείον και ο Ξενώνας του Σαμψών, ένα φιλανθρωπικό ίδρυμα το οποίο στα επόμενα χρόνια θα αποκτήσει μεγάλη φήμη.

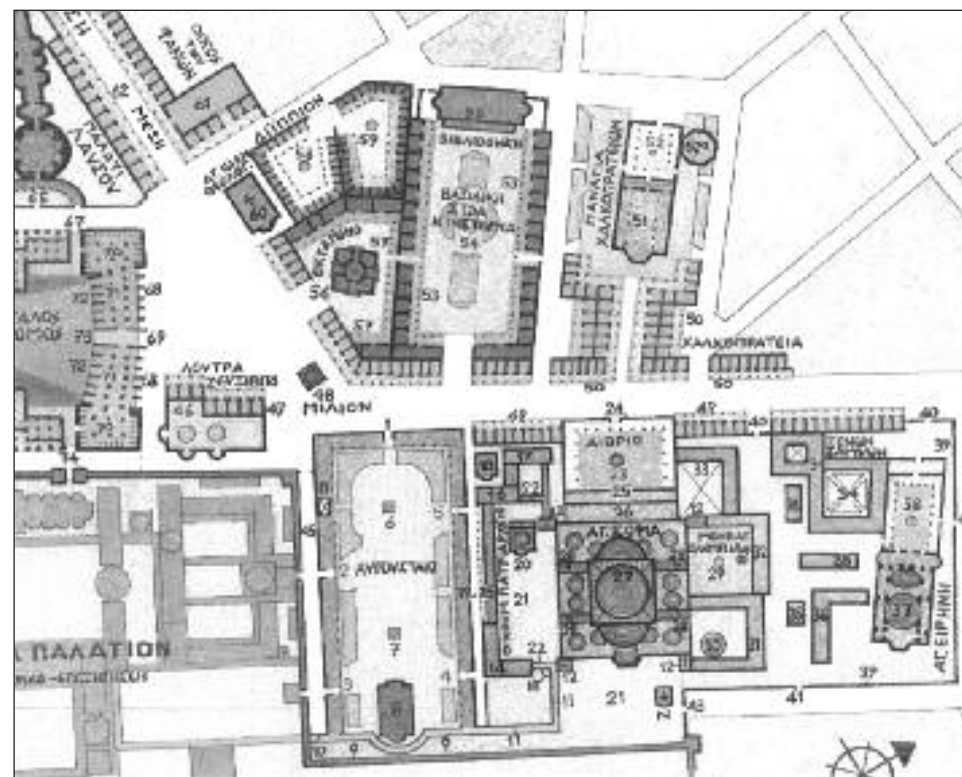
* Το 532 στη διάρκεια της περιώνυμης Στάσης του Νίκα που ξέσπασε επί της βασιλείας του Ιουστινιανού (527-565) μία μεγάλη πυρκαγιά μεταξύ άλλων κατακαίει και την Β' Αγία Σοφία, την Αγία Ειρήνη και διάφορα άλλα κτήρια. Το θλιβερό αυτό συμβάν ήταν, κατά κάποιον τρόπο, η ευκαιρία ώστε ο Ιουστινιανός να κληροδοτήσει στον παγκόσμιο πολιτισμό ένα από τα σπουδαιότερα μνημεία όλων των εποχών με το κτίσιμο της Γ' Αγίας Σοφίας, η οποία σώζεται σχεδόν με την ίδια μορφή μέχρι σήμερα.

Εν τω μεταξύ, κατά τη διάρκεια όλων αυτών των γεγονότων, αυξάνονται οι διάφορες λειτουργικές και τελετουργικές δραστηριότητες του κλήρου, ο Επίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως αναβαθμίζεται και αποκαλείται Πατριάρχης και σύντομα παίρνει τον τίτλο Οικουμενικός Πατριάρχης.

Τώρα πλέον οι σχέσεις των δύο εξουσιών, δηλαδή της Ιεραρχίας και Βασιλείας, γίνονται πολύ στενές και αυτό αποτελεί ένα από τα βασικότερα χαρακτηριστικά του Βυζαντινού πολιτεύματος. Έτσι λοιπόν προκύπτει μεγάλη ανάγκη για νέους χώρους, οπότε γι' αυτόν τον λόγο η Μονή Οσίας Ολυμπιάδος, που βρισκόταν στο βορινό αίθριο της Αγίας Σοφίας ενσωματώνεται και ακόμη χρησιμοποιείται ως και το νότιο υπερώο της Αγίας Σοφίας. Παρ' όλα αυτά υπάρχει μεγάλη ανάγκη για παραπέρα επέκταση των κτηριακών εγκαταστάσεων και έπρεπε να βρεθεί οπωσδήποτε κάποια λύση.

Ευτυχώς για το ζήτημα αυτό η προνοητικότητα του Ιουστινιανού απεδείχθη σωτήρια, διότι κατά την αναδόμηση και αναβάθμιση του Αυγουσταίου φρόντισε να μειώσει το υπερβολικό πλάτος, ώστε να μείνει ένας αρκετά μεγάλος κενός χώρος μπροστά από την Αγ. Σοφία. Εδώ λοιπόν, χωρίς δισταγμό, έγιναν οι νέες προσθήκες του Πατριαρχικού Οίκου, οι οποίες τώρα θα προβάλλουν ισότιμα απέναντι από το Ιερόν και Μέγα Παλάτιον που βρισκόταν στην απέναντι πλευρά του Αυγουσταίου.

Συνεχίζεται

Πνευματικό, Θρησκευτικό και εμπορικό κέντρο της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας (Τοπογραφικό). Σχέδιο Γ. Αναπνιώτη.

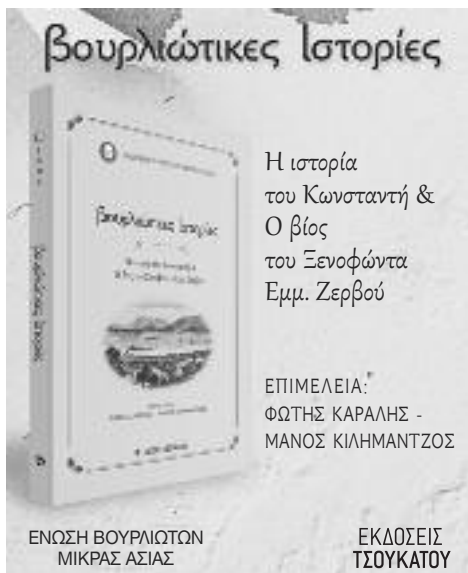
φου πλάτωμα και κάλυπταν περίπου μία έκταση 300 στρεμμάτων.

Παρατηρώντας το τοπογραφικό που εκπονήσαμε για την περιοχή, διαπιστώνουμε ότι η διάταξη των εγκαταστάσεων έχει μια ιδιαιτερότητα εντελώς διαφορετική, όχι μόνο από τις σημερινές σύγχρονες πόλεις, αλλά και από πόλεις της ίδιας περιόδου, κυρίως δε από την παλαιά Ρώμη.

Η χωροταξία των εγκαταστάσεων του Ιστορικού Κέντρου είναι αποτέλεσμα διαφόρων παραγόντων που έχουν προηγηθεί. Στα βορειοανατολικά προς τη Βοσπόρια Άκρα (Sarayburnu) υπήρχαν κατάλοιπα από το Αρχαίο Ελληνικό Βυζάντιο, που ιδρύθηκε το 658 π.Χ. από τον μυθικό Βύζα από τα Μέγαρα. Στη συνέχεια ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Σεπτίμιος Σεβήρος (193-211 μ.Χ.) επεκτείνει την πόλη προς τα νοτιοδυτικά, προσθέτοντας σύμφωνα με τη ρωμαϊκή παράδοση έναν ιπ-

τιμήν της μητέρας του Αυγούστου Ελένης. Και ακόμη αναβαθμίζει την παλαιά κεντρική Ρηγία Οδό, την επεκτείνει δυτικότερα, όπου σύντομα θα αποκαλείται ως Μέση Οδός και στα 500 μ. από το κέντρο, για να τιμήσει τον αυτό του, διαμορφώνει μία μεγάλη ελλειψοειδούς σχήματος πλατεία που θα αποκαλείται Φόρος του Κωνσταντίνου (από το forum των Ρωμαίων), στο μέσον της οποίας πάνω σε μία πορφυρή στήλη τοποθετεί το ολόχρυσο άγαλμά του.

* Στα 200 μ. βορειοανατολικά του Αυγουσταίου κτίζεται μία από τις πρώτες εκκλησίες με την ονομασία απλά Ειρήνη. Σύντομα η μικρή και απλή αυτή εκκλησία αναβαθμίζεται ως προς το μέγεθος και τη μορφή και ονομάζεται Αγία Ειρήνη. Περίπου στα 100 μ. νοτιότερα, ο Κωνσταντίνος Β' (337-361), γιος του Μεγ. Κωνσταντίνου το 360 μ.Χ. κτίζει τη Μεγάλη Εκκλησία, στον τύπο της Ξυλόστε-

ΕΝΩΣΗ ΒΟΥΡΛΙΩΤΩΝ
ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

μουσειοδιαδρομές

Μύλος Παππά
Μουσείο Σιτηρών και Αλεύρων

ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΜΑΖΟΚΟΠΟΥ
Φιλόλογος - Ιστορικός

Ταξιδεύουμε προς τη Θεσσαλία. Τελικός προορισμός μας η Λάρισα, η αρχόντισσα του κάμπου, πόλη αγαπημένη που σε εκπλήσσει κάθε φορά που την επισκέπτεσαι. Πόλη κινητική, ζωντανή, τολμηρή με αλματώδη εξέλιξη στην οικονομία, στην επιχειρηματικότητα, στις υποδομές κυρίως όμως στην καλλιέργεια των πολιτιστικών αγαθών. Και, βέβαια, πόλη με ωραίους ανθρώπους.

Η Θεσσαλία του Μύθου

Το οδικό ταξίδι μάς δίνει την ευκαιρία ενός αλλιώς ταξιδιού, του ταξιδιού στους υπέροχους κι εκπληκτικούς ελληνικούς μύθους. Οι άνθρωποι που ζούσαν στην Ιωλκή, στις Φερέες, στη Φθία, στη Λάρισα, καθώς και στα περὶ χώρα του Πηνειού και στο Πήλιο έλεγαν πάντοτε ιστορίες θαυμαστές για τη γιγαντογενία των Λαπιθών με τους αλαζονικούς βασιλιάδες τους που είχαν «κακό τέλος» γιατί είχαν προκαλέσει με τις πράξεις τους την οργή των θεών αλλά και για τους επιθετικούς Κενταύρους που συχνά προκαλούσαν συμφορές. Ανάμεσά τους όμως ξεχώριζαν τον σοφό Λαπίθι Αρισταίο και τον σοφό Κένταυρο Χείρωνα.

Ο φτερωτός Αρισταίος με σκαπτικό εργαλείο και σάκο με καρπούς. Αμφορέας 540 π.Χ. Kassel.

Όσο για τον Αρισταίο, γιο της Κυρήνης, της όμορφης κόρης του βασιλιά των Λαπιθών Ιψέα, και του Απόλλωνα, έλεγαν πως οι Μούσες, εκεί στη Φθία, του είχαν διδάξει την τέχνη της μαντικής και της ιατρικής και πως οι Νύμφες του είχαν μάθει να καλλιεργεί τα αμ-

πέλια, τις ελιές και τον τρόπο να κάνει το γάλα τυρί. Κι αυτός με τη σειρά του δίδασκε τις τέχνες αυτές στους ανθρώπους ως προστάτης των καλλιτεχνιών από την ξηρασία και των ζώων από τις ασθένειες.

Κάποτε δε, όταν μια φοβερή επιδημία μάστιζε τις Κυκλάδες, οι νησιώτες είχαν ζητήσει τη βοήθειά του, κατά τον χρησμό. Τότε ο Αρισταίος πέρασε από τη Φθία στην Κέα, θυσίασε στον Σείριο και στον Δία Ικμαίο, τον θεό της δροσιάς, που εισάκουσε την παράκλησή του κάνοντας επί σαράντα μέρες να φυσήξουν δροσεροί άνεμοι, τα λεγόμενα μελτέμια, που καθάρισαν την μολυσμένη ατμόσφαιρα ξαναζωντανεύοντας τα ζώα και τα φυτά και ... έκτοτε κάθε τέτοια εποχή πνέουν στα νησιά των Κυκλάδων οι ευεργετικοί αυτοί άνεμοι.

Οι Λαπίθες

Ήσαν λαός θεσσαλικός με πρόγονό τους τον ποταμίσιο θεό Πηνειό. Αυτός είχε αποκτήσει τρία παιδιά από τη νύμφη Κρέουσα. Ήταν ο Ανδρεύς, ο Υψεύς και η Στίλβη που, με τη σειρά της, από τον Απόλλωνα απέκτησε τον Λαπίθη, τον γενάρχη των Λαπιθών. Και ο λαός αυτός ήταν γενναίος με αρχηγούς και βασιλιάδες τολμηρούς κι ατρόμητους που πήραν μέρος στα μεγάλα μυθικά γεγονότα, στην Αργοναυτική Εκστρατεία, στο κυνήγι του Καλυδώνιου Κάπρου, στον Τρωικό πόλεμο. Πολέμησαν και κατά των Κενταύρων και τους νίκησαν. Ήταν τότε που ο βασιλιάς τους Πειρίθους παντρεύταν με την Ιπποδάμεια και είχε καλέσει στο γάμο τους ετεροθαλείς αδελφούς του, τους Κένταυρους. Αυτοί όντες αμάθητοι στο κρασί ήπιαν, μέθυσαν και όρμησαν στις γυναίκες των Λαπιθών με άγριες διαθέσεις. Η συμπλοκή που ακολούθησε ήταν σκληρή καθώς οι Κένταυροι ήσαν οπλισμένοι με δόρατα ακόμη και με ξεριζωμένους κορμούς ελάτων. Κι όμως νικήθηκαν και διώχτηκαν μακριά φτάνοντας μέχρι τον Μαλέα κατά τον Διόδωρο. Να ήταν η νίκη των πνευματικών δυνάμεων απέναντι στις βίαιες κι ανεξέλεγκτες φυσικές δυνάμεις; Ίσως.

Θεσσαλία, η χώρα των Ηρώων

Κατά την αρχαιότητα είχε ευρύτερα όρια από τα σημερινά. Ήταν η περιοχή που έχει συνδέσει τ' όνομά της με πλήθος πασίγνωστων ηρώων και κατορθωμάτων που μέχρι τις μέρες μας γοητεύουν αλλά και «διδάσκουν» μικρούς και μεγάλους.

Η Έλλη στο κριάρι. Πήλινη ανάγλυφη πλάκα. Κυκλάδες 490-70 π.Χ. Λονδίνο, Βρετανικό Μουσείο.

Ο Φρίξος στο κριάρι. Ερυθρόμορφο ετρουσκικό αγγείο. Βερολίνο, Staatlichen Museen.

Ήταν η χώρα του σοφού Χείρωνα που ήξερε όλες τις τέχνες και που κοντά του είχαν μαθητεύσει γενιές Ξακουστών ηρώων. Ήταν η χώρα του Αΐολου, του οποίου οι απόγονοι είχαν απλωθεί σε ολόκληρη την Ελλάδα. Ήταν ακόμη η χώρα του Πηλέα που, θνητός αυτός, παντρεύτηκε τη θεά Θέτιδα κι απέκτησε τον Ξακουστό Αχιλλέα που με τις σοφές συμβουλές του δασκάλου του Χείρωνα άσκησε το σώμα και το πνεύμα του. Ήταν η χώρα των άτυχων αδελφών, του Φρίξου και της Έλλης, που λίγο πριν θυσιαστούν στο βωμό του Δία, φυγαδεύτηκαν με τη βοήθεια της μητέρας τους Νεφέλης πάνω στην πλάτη ενός χρυσόμαλλου κριαριού. Η Έλλη όμως, εκεί στο στενό της Αβύδου, μη μπορώντας να κρατηθεί από

τον σφοδρό άνεμο πέφτει και πνίγεται στα νερά που πήραν τ' όνομά της, ενώ ο αδελφός της φθάνει στην χώρα των Κόλχων (Κολχίδα) όπου παραδίδει το χρυσόμαλλο δέρμα στον βασιλιά Αΐητη. Από τα παράλια της, την Ιωλκή, θα ξεκινήσει ο Ιάσων με το γοργόπτερο καράβι του, την Αργώ, μαζί με τα πιο λαμπρά παλληκάρια απ' όλη την Ελλάδα για να φέρει πίσω το «δέρας» το «χρυσόμαλλο». Εδώ θα συναντήσουμε και την νεόνυμφη Άλκηστη που δέχεται πρόθυμα να θυσιάσει τη ζωή της προκειμένου να σώσει τον αγαπημένο σύζυγό της, τον Άδμητο.

Η χώρα του Έλληνα

Διάφορα φύλα κατοικούσαν στη Θεσσαλία, Πελασγοί, Αΐμονες, Δωριείς, Φλεγγύες, Μάγνητες, Αινιάνες, Περραιβοί, Μυρμιδόνες, Δόλοπτες, Αχαιοί, Αιολείς, Λαπίθες και Έλληνες. Οι Έλληνες, μια μικρή ομάδα που έδωσε το όνομά της σε ολόκληρο το γένος και στον πολιτισμό του, κατοικούσαν στο νοτιοανατολικό τμήμα της Θεσσαλίας, στη Φθία. Και όπως έγραψε ο Θουκυδίδης: «Πριν από τα Τρωικά η Ελλάδα δεν είχε επιχειρήσει τίποτα από κοινού. Νομίζω, μάλιστα, πως ούτε και το όνομα αναφερόταν σε όλη την περιοχή, πριν από τον Έλληνα, το γιο του Δευκαλίωνα. Άλλα φύλα, όπως το πελασγικό, έδιναν τ' όνομά τους σε μεγάλο μέρος της χώρας. Από τη στιγμή που ο Έλληνας και οι γιοι του απέκτησαν μεγάλη δύναμη στη Φθιώτιδα και επειδή τους προσκαλούσαν σε βοήθεια, οι κάτοικοι και στις άλλες πολιτείες άρχισαν ένας-ένας να ονομάζονται Έλληνες εξ αιτίας της επικοινωνίας μεταξύ τους. Πέρασε όμως πολύς καιρός ώσπου να επικρατήσει σε όλους το όνομα αυτό». (Θουκυδίδης Ιστορία, Α3)

Συνεχίζεται

Η Άλκηστη στο νυφικό κρεβάτι. Επίνητρο 420 π.Χ. Αθήνα, Εθν. Αρχ. Μουσείο.

πολιτισμός

ΟΥΧΙ ΦΑΛΑΚΡΑΣ ΑΛΛΑ ΕΥΗΘΕΙΑΚΗΣ
ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ«*Η τύχη εὐνοεῖ τοὺς εὐήθεις*» (Walter)

ΥΠΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΡ. ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Σήμερα πολλὰ ἀπλούστατα πράγματα δὲν γνωρίζομεν πλέον. Ζῶμεν γάρ εἰς μίαν πολυπολιτισμικὴν κοινωνίαν τῆς γνώσεως καὶ προσφορᾶς, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ γνώσις φαίνεται νὰ αὐξάνῃ ἰλιγγιωδῶς ἐκάστην ὥραν εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ πεδία καθιστῶσα δυσπρόσιτον τὴν παρακολούθησιν αὐτῆς καὶ εἰς τοὺς εἰδικούς. Γινόμεθα, ὡς ἐκ τούτου, εὐφυέστεροι καὶ εὐτυχέστεροί ἢ ὄχι. Οἱ Röppel καὶ Wagner φησὶν ὅχι.

Κατὰ τὸ «Φαλάκρας ἐγκώμιον» τοῦ Συνεσίου Πτολεμαῖδος.

Ἡ ἔρευνα τοῦ ἐγκεφάλου κατέδειξεν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὁ Deus καὶ Sapiens δὲν ἐπλάσθη διὰ μίαν συνεχῶς αὐξανομένην καὶ “ἄνευ ὄρων” προσφορᾶν. Εἶναι δὲ ἀπλῶς εὐήθης νὰ ἀναμειγνύωμεν τὴν ἐσωτέραν γνώσιν μετὰ τῆς συναισθηματικῆς εὐφυΐας.

Ἀπαιτεῖται συζήτησις διὰ τὴν εὐφυΐαν τῆς βραδύτητος, τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀτελείας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τονιστέον ὅτι τὸ στρέψ, ἡ δυσφορία περὶ τὴν ἀναπνοήν, ἡ ἐξάντλησις κ.ἄ. κυριαρχοῦν, ὡς μὴ ὤφελεν, πλέον εἰς τὸ βιοτικὸν ἡμῶν ἐπίπεδον. Αἱ συνέπειαι δὲ τῆς “καταναγκαστικῆς” ἐπιταχύνσεως τῶν πάντων μανιωδῶς, ἔχουν φοβερὰ ἀποτελέσματα διὰ τὸν κόσμον, τὴν φύσιν καὶ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ὁ “δυνάμενος χωρεῖν χωρεῖτο”!

Τότε ὁμως ἐρωτᾶται: Μήπως πλείστοι ὅσοι ἐξ ἡμῶν ἔχουν καταστῆ εὐήθεις, ἡ ὑποδυόμεθα τὴν βλακειάν ἐκ λόγων πολλῶν καὶ ποικίλων;

Ἀλλὰ τί εἶναι καὶ ἡ εὐήθεια;

Αὕτη τυγχάνει ἕν παναθρώπινον καὶ σύνθηρος φαινόμενον, μέ ποικίλα αἷτια, διαδιδόμενη καὶ ἀπρόβλεπτος. Εἶναι ἡ ἐλλειπὴς ἰκανότης ἐξαγωγῆς ὀρθῶν συμπερασμάτων ἐκ παρατηρήσεων. Καὶ τοῦτο ὀφείλεται τμηματικῶς εἰς τὴν ἄγνοιαν τῶν πραγμάτων, τῶν ἀπαιτουμένων διὰ μίαν ἀπόφασιν, τὴν ἐλλειπὴ μὀρφωσιν τοῦ πνεύματος, τὴν ὀρισμένην μολθακότητά καὶ ραστώνην περὶ τὴν κατανόησιν, ἐνίοτε παθολογικοῦ χαρακτῆρος κ.ἄ.¹

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀποτελεῖ ὡς ἐκ τούτου μίαν παγκόσμιον δύναμιν, ἕν “κουσουρί” εὐρισκόμενον εἰς τὴν ὁμαλὴν κατάστασιν τῆς ψυχῆς, καὶ τὸ ὁποῖον δέον νὰ διακριθῇ τῆς πλημμελοῦς ἀδυναμίας τοῦ πνεύματος ἢ τὴν ἔλλειψιν τῶν ὀρθῶν συνειρμῶν τοῦ νοός, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν ἡλιθίων (Idiot) καὶ τῶν ἰδιοτρόπων (Blödsinn).

Ἡ συμπεριφορὰ δὲ τῆς εὐηθείας ὀφείλεται εἰς τὴν λίαν χαμηλὴν, τὴν ὑψηλὴν μας καὶ τὴν ὁμαλὴν εὐφυΐαν.

Ὑπάρχει μάλιστα καὶ ἡ εὐφυΐς εὐήθεια παρὰ τὴν χαμηλὴν εὐφυΐαν αὐτῆς.

Δι’ ὅλα δὲ αὐτὰ παρέχει καὶ οὐχὶ εὐκαταφρόνητα ὀφέλη, ὅπως καὶ ζημίας ἐνίοτε ἡ εὐφυΐα!

Ἐνταῦθα, τέλος, δέον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ σχέσις τῆς εὐηθείας πρὸς τὴν Δημοκρατίαν.

Ὡς γνωστὸν δὲ αὕτη συνιστᾷ τὴν μεγίστην ἐπιτυχίαν τοῦ ἀνθρώπου, μεθ’ ὧν τῶν ἐκτροπῶν αὐτῆς, καθ’ ὅσον πλείστα ὅσα «ὅσια καὶ ἐξαίρετα» γίνονται ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆς, ὅπως δυστυχῶς καὶ τῆς θρησκείας!

Τί συμβαίνει, λοιπόν, ὅταν εὐφυεῖς, συνετοὶ καὶ διακριτικοὶ ἄνθρωποι διαρκῶς “ὑποχωροῦν” ἐναντι τῶν ἐγωϊστικῶν, πεισμώνων, σκληροτραχηλῶν καὶ σπουδαιομανῶν ἐκτελεστῶν τῆς βίας κατὰ τῶν ἄλλων;

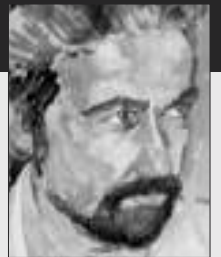
Διό καὶ τὸ “καὶ φαλακρὸς καὶ καθυστερημένος”.

Τότε ἡ Δημοκρατία ἀποβαίνει “ἰδιοκρατία” τ.ἔ. δικτατορία τῶν βλακῶν, οἱ ὅποιοι “ρυθμίζουν” τὰ πάντα κατὰ τὸ δοκοῦν.²

Διὰ τοῦτο καὶ ἡ λαϊκὴ σοφία φησί: «κούνα τὸ κεφάλι σου καὶ λάβε τον μισθόν σου»!

«Χαίρετε λοιπόν καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 5. 12).

Μαθήματα Θεάτρου

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗ

Οι θεραπευτικές δυνατότητες του θεάτρου ἦταν γνωστὲς ἀπὸ τὰ χρόνια τοῦ Θεοῦ τῆς ἱατρικῆς, τοῦ Ασκληπιοῦ. Σε ὅλα τὰ Ασκληπιεία, ποὺ ἦταν τὰ «νοσοκομεῖα» τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ὑπῆρχαν θέατρα ἡ δὲ παρακολούθησις τῶν παραστάσεων ἀποτελοῦσε μέρος τῆς θεραπείας τῶν νοσηλευόμενων ποὺ ἐπάσχαν ἀπὸ διάφορες ἀσθένειες. Εἶναι δὲ ἐπίσης πολὺ καλὰ γνωστὸ ὅτι σε ὅλες τὶς ἀρχαῖες ἐλληνικὲς πόλεις ὑπῆρχαν θέατρα.

Αργότερα, στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἱπποκράτη ἴσχυε τὸ ἴδιο. Εξάλλου ἀξίζει νὰ ἀναφερθεῖ ὅτι δὲν ὀρκίζομαστε στὸ ὄνομα τοῦ πατέρα τῆς ἱατρικῆς ἀλλὰ στὸ ὄνομα τοῦ Ἀπόλλωνα τοῦ Θεοῦ τῆς τέχνης ποὺ μετὰξὺ ἄλλων ἦταν καὶ γιαντρός. Λέμε «ορκίζομαι στὸν Ἀπόλλωνα τὸν γιαντρός, στὴν Ὑγεία, στὴν Πανάκεια κτλ.».

Στὴ σύγχρονη ἐποχὴ καὶ ἰδιαίτερα στα χρόνια ποὺ ἀσχολοῦμαι με τὸ θέατρο, ὄχι μόνο ὡς θεατρόφιλος ἀλλὰ καὶ ὡς κριτικὸς θεάτρου μὴ καὶ γιὰ περισσότερα ἀπὸ δέκα χρόνια ἔχω γράψῃ κριτικὲς παραστάσεων ποὺ παρακολούθησα. Ὁ ἀριθμὸς τοὺς ἔχει ξεπεράσει τὶς 100 καὶ μπορεῖτε νὰ τὶς βρεῖτε στὸ διαδίκτυο, στὸ mytheatro.gr καθὼς καὶ στὴν ἐφημερίδα *Ὁ Πολίτης*, στὴ μόνιμη στήλη κριτικῆς θεάτρου ποὺ διατηρῶ. Παρακολουθώντας λοιπὸν αὐτὲς τὶς παραστάσεις πρόσεξα τὸ πόσο μεγάλη σχέση εἶχαν τὰ περισσότερα ἔργα με τὴν ἱατρικὴ καὶ ἀκόμα περισσότερο με τὴν παιδιατρικὴ. Ἡ ὑπαρξὴ ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνέβασμα ἐνός μεγάλου ἀριθμοῦ ἔργων τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέση με τὴν ἐπιστήμην ποὺ σπουδάσα καὶ διακονῶ σε ὅλη μου τὴ ζωὴ μου ἔκανε τόση ἐντύπωση ποὺ τελικὰ τὰ παρουσίασα, με τὴ μορφή ὁμιλιῶν, σε δύο ἱατρολογεχνικὰ συνέδρια. Ὅπως καὶ νὰ το δεῖ κανεὶς τὸ καλὸ εἶναι ὅτι φέρνουν τὸν κόσμον σε ἐπαφὴ με τὰ διάφορα προβλήματα καὶ αὐξάνουν τὸν βαθμὸ κατανόησιν γιὰ αὐτὰ.

Δεν πρέπει νὰ βλέπουμε τὸ θέατρο μόνο σαν ψυχαγωγία, σαν μὴ ευχάριστη βραδιά ἐξόδου ἀλλὰ καὶ πολὺ περισσότερο. Ἡ θεραπευτικὴ ιδιότητα τοῦ θεάτρου πιστεύω ὅτι συνίσταται στὸ ὅτι βοηθεῖ τὸν θεατὴ με διάφορους τρόπους. Ὁ θεατρόφιλος στὴν υπόθεση τῶν ἔργων βλέπει προβλήματα τὰ ὁποῖα εἶναι ὅμοια με τὰ δικά του ἢ κάποιων δικῶν τοῦ ἀνθρώπων. Αναγνωρίζει συνήθως δυσάρεστα πρόσωπα, προβλήματα καὶ καταστάσεις. Ταυτίζεται πολλές φορές με τοὺς ἥρωες καὶ παίρνει μαθήματα γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν δυσκο-

λιῶν τῆς ζωῆς οἱ ὁποῖες τοῦ ἔχουν δημιουργήσει διάφορα ψυχολογικὰ ἢ καὶ σωματικὰ προβλήματα. Γιὰ τοῦ λόγου τὸ ἀληθές θα σας παραθέσω ἕνα ἐράνισμα θεατρικῶν ἔργων τὰ ὁποῖα παρακολούθησα σχετικὰ πρόσφατα καὶ γιὰ τὰ ὁποῖα ἐγράψα κριτικὲς, ποὺ ἀναφέρονται σε ἱατρικὰ προβλήματα ἢ καταστάσεις ποὺ μποροῦν νὰ ὑπάρχουν ἢ νὰ δημιουργήσουν παθολογικὲς περιπτώσεις σε παιδιὰ ποὺ στὴ συνέχεια καὶ με τὰ χρόνια θα γίνουν ἐνήλικες. Καὶ νὰ μὴ ξεχνᾶμε ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὶς παιδικὲς ἀσθένειες ὑπάρχουν καὶ διάφορα κοινωνικὰ καὶ ἄλλα προβλήματα τῶν ὁποίων ἡ ἐπίδραση στὴν παιδικὴ ηλικία μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ ἄμεσα, λίγα χρόνια ἀργότερα ὅπως φυσικὰ καὶ στὴν ἐνήλικη ζωὴ ἐτσι ποὺ νὰ χαρακτηρίζῃ τὸν πιάσχοντα ἀκόμα καὶ γιὰ ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ βίου τοῦ.

ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΗΣ ΣΦΑΓΗΣ

ΤΟΥ ΕΥΓΕΝΙΟΥ ΙΟΝΕΣΚΟ

Ὁ θάνατος, τὸ ἀναπόφευκτα τραγικὸ τέλος τῆς ζωῆς ἐπικρέμεται ὡς Δαμόκλειος σπάθῃ ἐπάνω ἀπὸ τὴν πόλιν (memento mori). Κάποια στιγμὴ ἀναλαμβάνει δράση σκοτώνοντας μαζικὰ 30.000 ἀνθρώπους τὴν ἡμέρα. Ποιὸς μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ λόγος ποὺ τὸν κάνει νὰ ξεκινήσῃ μὴ τόσο μεγάλη δολοφονικὴ δραστηριότητα: Πόλεμος; Πανδημία; Πολιτικὴ ἰδεολογία; Θρησκευτικὲς ἢ ἄλλες διαφορές; Με ὅλα αὐτὰ ποὺ τελευταῖα συμβαίνουν γύρω μας δὲν εἶναι δύσκολο νὰ βρεῖ κανεὶς τὴν ἀπάντησιν.

ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΚΟΧ

Τὸ νὰ ἀποκτήσεις ἕνα παιδί ἄλλοτε εἶναι εὐκόλο καὶ ἄλλοτε λιγότερο εὐκόλο, τὸ δύσκολο ὁμως εἶναι ὁ τρόπος με τὸν ὁποῖο θα τὸ μεγαλώσεις. Ἡ γονεϊκὴ ἀντιμετώπιση δὲν εἶναι ἀπλὴ υπόθεση χρειάζεται προσοχή, σοβαρότητα, ἐπαγρύπνηση, παρακολούθησις τῶν συναναστροφῶν καὶ τῶν συνθηγιῶν τοῦ παιδιοῦ. Στὸ ἔργο, βλέπουμε τὶς οικογένειες δύο ἀδελφῶν τῶν ὁποίων τὰ παιδιὰ ἔχουν ἐγκληματῆσει. Στὴν τρυφερὴ ἀλλὰ καὶ δύσκολη ἐφηβικὴ ηλικία τῶν δεκαπέντε χρόνων, σε μὴ βραδίᾳ μέθης, σε ἕνα ΑΤΜ βλέπουν μὴ ἀστεγὴ νὰ κοιμάται κουλουριασμένη στὴ ζεστασιά τοῦ μικροῦ χώρου. Τὴ βασανίζουν καὶ ἀνευδοῖαστα σκοτώνουν τὴ δύστυχη καὶ ἀμοιρὴ γυναῖκα. Ἡ βία στὶς ηλικίες τῶν ἐφήβων, ὅπως ὅλοι καθημερινὰ βλέπουμε, διαβάζουμε καὶ ἀκούμε, ἔχει πάρει τεράστιες διαστάσεις. Τὰ αἷτια εἶναι πολλὰ με ἕνα ἀπὸ τὰ κυριότερα αὐτὰ ποὺ βλέπουμε στὴν τηλεόρασι. Οἱ ληστείες τραπεζῶν, οἱ δολοφονίες, οἱ κλοπὲς καὶ πολλές ἄλλες μορφὲς παραβατικότητας ἀποτελοῦν καθημερινὴ εἰκόνα στα τηλεοπτικὰ προγράμματα ἐθίζοντας τοὺς νέους στὴ βία. Σε ἐρευνητικὴ ἐπιστημονικὴ ἐργασία ποὺ εἶχα κάνει πρὶν ἀπὸ μερικὰ χρόνια περιλάμβανα καὶ τὸ ἐρώτημα εἰάν οἱ νέοι ποὺ ἐπαίρναν μέρος στὴν ἔρευνα πίστευαν ὅτι στὴν τηλεόρασι ὑπάρχει βία. Ἀπὸ τὶς ἀπαντήσεις τοῦ ἀνώνυμου κλειστοῦ ἐρωτηματολογίου βρέθηκε ὅτι τὸ 50% περίπου τῶν νέων δὲν πίστευε ὅτι ὑπάρχει υπερβολικὴ βία. Τρανὴ ἀπόδειξις τοῦ ἐθισμού τῶν νέων στὴ βίαιη συμπεριφορὰ. *Συνεχίζεται*

1. H. Geyer, Über die Dummheit, Βίσμπανγκεν 2007, 11.

2. E. Röppel – B. Wagner, Dummheit 2015. B. Witzer, Die Diktatur der Dummen, 2018.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΜΑΘΗΤΩΝ του Ζαππείου

Την Πέμπτη 15 Ιουνίου 2023 η Κοινότητα Νεοχωρίου δέχθηκε μαθήτριες και μαθητές των τελευταίων τάξεων του Ζαππείου στα πλαίσια επίσκεψής τους στην περιοχή του γραφικού Νιχωρίου για να γνωρίσουν από κοντά την οικογένεια του μαθηματικού Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή.

Επίτροποι της Κοινότητας καλωσόρισαν τους εκπαιδευτικούς και τους μαθητές του Ζαππείου και τους ξενάγησαν στους εξωτερικούς χώρους του Ιερού Ναού Παναγίας Κουμαριώτισσας και στους τάφους των αδελφών Καραθεοδωρή. Ο Ιερατικός προϊστάμενος της Κοινότητας Νεοχωρίου Αιδεσιμ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Κωνσταντίνος Βαρθολομαίος τους ξενάγησε στο εσωτερικό του Ναού και στον γυναικωνίτη, όπου βρίσκεται το Ιερό Παρεκκλήσιο του Αγίου Θεοδώρου του Βυζαντινού.

Μετά το τέλος της ξενάγησης, παρετέθη κέρασμα και ο όμιλος των μαθητών αναχώρησε για άλλα σημεία του γραφικού Νεοχωρίου.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ

ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΡΟΔΟ

Το τετράημερο 25-28 Μαΐου 2023, εκδρομείς της Κοινότητάς μας, με επικεφαλής τον Άρχοντα Χαρτοφύλακα της Μ.τ.Χ. Εκκλησίας κ. Παντελεήμονα Βίγκα, επισκέφθηκαν τη Νύμφη του Θερμαϊκού, τη Θεσσαλονίκη. Αφορμή της εξορμήσεως αυτής ήταν η μοναδική Συναυλία με την ονομασία «ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΧΑΝΕΝΤΕ», της οποίας την ευθύνη και επιμέλεια είχε ο Πρωτοψάλτης του Ιερού μας Ναού Παναγίας Κουμαριώτισσας, κ. Νικόλαος Παπαγεωργίου.

Η Συναυλία πραγματοποιήθηκε στο Γενί Τζαμί, στο κέντρο της πόλης, το απόγευμα του Σαββάτου, 27 Μα ου 2023 και τέθηκε υπό την αιγίδα του Δήμου Θεσσαλονίκης, του Τμήματος Μουσικών Σπουδών της Σχολής Καλών Τεχνών του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και της Ενώσεως Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος.

Από την πρώτη στιγμή της εξορμήσεως αυτής, ο όμιλός μας έγινε δεκτός στην Ιερά Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως. Η υποδοχή, η φιλοξενία και η ξενάγηση στο Μουσείο ήταν υποδειγματική και ευχαριστούμε θερμότατα τον Ποιμενάρχη της κ. Βαρνάβα. Ευχαριστούμε επίσης τον Πανοσιολ. Αρχιμ. Παντελεήμονα Αναστασιάδη και την κα Μαρία Χαραλαμπίδου, για την αγάπη τους, τις ξεναγήσεις και το γενικότερο ενδιαφέρον τους.

Στα πλαίσια της παρουσίας μας στη Θεσσαλονίκη, μας δόθηκε η ευκαιρία να προσκυνήσουμε στην Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Βλατάδων. Με πολλή θέρμη μας υποδέχθηκε ο Επίσκοπος Αμορίου κ. Νικηφόρος. Τον ευχαριστούμε και για την παρουσία του στη Συναυλία. Βρεθήκαμε και σε άλλα ιστορικά σημεία της παλαιάς πόλεως, όπου ξεναγηθήκαμε από την κα Ευανθία Χατζηαλεξιάδου (συμπολίτισσά μας και εκπαιδευτικό), την οποία και ευχαριστούμε θερμώς.

Επίσης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε πολύ τον Δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντίνο Ζέρβα και το Δημοτικό Συμβούλιο, που έθεσαν υπό την αιγίδα τους τη Συναυλία. Οι άρχοντες της πόλεως μάς υποδέχθηκαν στο Δημαρχιακό Μέγαρο, τιμώντας μας τόσο πολύ, με την κίνησή τους αυτή.

Ευχαριστίες ακόμη οφείλονται στην κα Φλώρα Καραγιάννη, υπεύθυνο της Εφορείας Αρχαιοτήτων Θεσσαλονίκης, που μας παραχώρησε το Γενί Τζαμί, για την πραγματοποίηση αυτής της Συναυλίας.

Απείρως ευχαριστούμε τον κ. Πολύβιο Στράντζαλη, για την άψογη συνεργασία και φιλοξενία. Ιδιαίτερως ευχαριστούμε τον κ. Εμμανουήλ Γιαννόπουλο, για τις θυσίες του, τη φιλοξενία του και την άψογη συνεργασία του από την

αρχή έως και το τέλος αυτής της μοναδικής εκδηλώσεως. Υποβάλλουμε ευγνώμονες ευχαριστίες προς την Α.Θ. Παναγιότητα, τον Οικουμενικό μας Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίο, για την αποστολή του Αρχιμ. Νεκταρίου Πάρη, ως εκπρόσωπου Του στη Συναυλία μας.

Τέλος, θα ήταν παράλειψή μας να μην ευχαριστήσουμε όλους τους λοιπούς θεσμικούς παράγοντες της Πολιτείας αλλά και των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και το φιλόμουςο κοινό που παρευρέθηκαν σε αυτή την ομολογούμενως μοναδική Συναυλία.

Το τριήμερο 3-5 Ιουνίου 2023, κλιμάκιο της Κοινότητάς μας, μετέβη στο νησί των Ιπποτών, την πανέμορφη Ρόδο, ως προσκεκλημένοι της μοναδικής στο είδος της εκθέσεως Φωτογραφίας «ECO SOS, Ενέργεια και Ρύπανση του Περιβάλλοντος». Είναι γνωστή σε όλους η ευαισθησία και η αγάπη του Παναγιωτάτου Οικουμενικού μας Πατριάρχη για το Περιβάλλον και την προστασία του και για αυτόν τον λόγο είμαστε διπλά χαρούμενοι, που συμμετείχαμε σε αυτή την έκθεση φωτογραφίας.

Στα πλαίσια της ανωτέρω εκθέσεως, έγινε σημαντική αναφορά στον αείμνηστο Φωτογράφο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, Νικόλαο Μαγγίνα, ο οποίος σημάδεψε με τη ζωή και τα έργα του την ιστορία του τελευταίου μισού αιώνα του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου. Ήδη μέχρι στιγμής έχουμε πραγματοποιήσει στην Κοινότητά μας 2 Διαγωνισμούς φωτογραφίας, με την ονομασία «Νικόλαος Μαγγίνας», με τη συμμετοχή εκατοντάδων φωτογράφων. Τούτο αποδεικνύει την αγάπη όλων, αλλά και την αναγνώριση προς το πρόσωπο του αιμνήστου πολυτίμου φίλου μας.

Πολύ θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τον Σεβ. Μητροπολίτη Ρόδου κ. Κύριλλο, για τα πατρικά του λόγια, τον Δήμαρχο Ρόδου κ. Αντώνιο Καμπουράκη, καθώς και τον Αντιδήμαρχο κ. Αθανάσιο Στάμο, για τη φιλοξενία τους. Ξεχωριστές ευχαριστίες οφείλονται στον κ. Σέργιο Αηβάζη και στο Μουσείο Νεοελληνικής Τέχνης, όπου και προεδρεύει. Ιδιαίτερως ευχαριστούμε τον Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αρχαγγέλου Μιχαήλ Θαρρίου, Πανοσιολ. Αρχιμ. Νεκτάριο Πόκια, για τη φιλοξενία που μας παρέιχε.

Ευχαριστίες αναπέμπουμε προς τον κ. Salim Kircaliali, Γενικό Πρόξενο της Τουρκίας στη Ρόδο, για τη θερμή υποδοχή που μας επεφύλαξε στο Προξενείο.

Στο τέλος, αφήσαμε να ευχαριστήσουμε την ψυχή της διοργάνωσης τον κ. Νικόλαο Κασέρη. Ο κύριος Κασέρης είναι ένα από τα Μέλη της Κριτικής μας Επιτροπής των διαγωνισμών φωτογραφίας, που πραγματοποιεί η Κοινότητά μας και είναι η αιτία που το κλιμάκιό μας βρέθηκε και συμμετείχε στην έκθεση φωτογραφίας.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ: «Η ΑΙΜΟΛΗΠΤΡΙΑ» ΤΗΣ ELLA ROAD

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Τον Μάιο, μετά από πρόσκληση του συμμαθητή μου από Β' Γυμνάσιο Αρρένων, ηθοποιού Στράτου Χρήστου παραβρέθηκα στη μικρή σκηνή του Θεάτρου Άνεσις στους Αμπελοκήπους προκειμένου να παρακολουθήσω το θεατρικό έργο «Η Αιμολήπτρια» της Αγγλίδας ηθοποιού και συγγραφέως Ella Road.

Η πλοκή του έργου αναφέρεται στη ζωή των ανθρώπων στο κοντινό μέλλον, που όλοι θα κρίνονται, θα αξιολογούνται και θα ζουν ανάλογα με το γενετικό τους προφίλ και τα χαρακτηριστικά των γονιδίων τους. Όλα αυτά θα γίνονται με μια απλή εξέταση αίματος, η οποία κάποια στιγμή θα είναι υποχρεωτική, ώστε σε κάθε άνθρωπο να αποδίδεται ένας αριθμός και ένας γενετικός αριθμοδείκτης, που θα τον συνοδεύει και θα τον καθορίζει σε όλη του τη ζωή.

Μια πολύ έξυπνα τοποθετημένη ιστορία, για τις συνθήκες που πιθανόν να εμφανισθούν στο μέλλον. Φυσικά στο έργο βλέπουμε και την κομπίνια που επικρατεί πάντα από τους «πονηρούς» σε όλα τα συστήματα, δηλαδή αυτούς που με χαριτζιλίκι κάνουν την αλλαγή και την πιστοποίηση αίματος κάποιων ασθενικών και προβληματικών ατόμων, αντικαθιστώντας τα με το αίμα κάποιων υγιών ατόμων, που έχουν στα χέρια τους. Όλα αυτά φυσικά για την εξοικονόμηση περισσότερων χρήματων από ορισμένους υπευθύνους, όπως τη συγκεκριμένη αιμολήπτρια που άλλαζε το αίμα προβληματικών ατόμων στα φιαλίδια.

Ένα πολύ καλό και έξυπνα τοποθετημένο έργο, που αναφέρεται με μεγάλη ακρίβεια στη μελλοντική ζωή των ανθρώπων.

Παρ' όλο που το έργο έδινε τις τελευταίες παραστάσεις του για φέτος, σας προτείνω –αν συνεχίσει τον επόμενο χειμώνα– να το παρακολουθήσετε.

Τους βασικούς ρόλους είχαν οι ηθοποιοί: Σελήνα Διαμαντοπούλου, Δώρα Παρδάλη, Δημήτρης Τσιγριμάνης και ο αγαπητός φίλος μου Στράτος Χρήστου. Η σκηνοθεσία και η μετάφραση ήταν του Μενέλαου Καρατζά, τα σκηνικά του Davit Negri, τα κοστούμια της Εβελίνας Δαρζέντα, ο φωτισμός της Βαλεντίνας Ταμιωλάκη. Βοηθός σκηνοθέτη ο Εμμανουήλ Στεφανουδάκης.

«ΓΑΛΑΖΙΑ ΠΑΤΡΙΔΑ», η ανατομία ενός επιθετικού δόγματος

Τέσσερις ειδικοί, οι Αλέξανδρος Διακόπουλος (αντιναύαρχος (ε.α.) Π.Ν, πρ. σύμβουλος Εθνικής Ασφαλείας, ειδικός σύμβουλος ΕΛΙΑΜΕΠ), Πέτρος Λιάκουρας (καθ. Διεθνούς Δικαίου, δ/ντής Μεταπτυχιακού Προγράμματος, Πανεπιστήμιο Πειραιώς), Κώστας Υφαντής (καθ. Διεθνών Σχέσεων, δ/ντής του ΙΔΙΣ, Πάντειο Πανεπιστήμιο), Κωνσταντίνος Φίλης (καθ. Διεθνών Σχέσεων, δ/ντής του Ινστιτούτου Διεθνών Υποθέσεων, Αμερικανικό Κολλέγιο Ελλάδος), αναλύουν το δόγμα της Τουρκίας στη θάλασσα σε όλες τις ιστορικές, νομικές και γεωπολιτικές πτυχές του. Η ανάλυση δημοσιεύτηκε στην *Καθημερινή* και παρακάτω περιλαμβάνονται εκτενή αποσπάσματα.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Βασικό στοιχείο της γεωπολιτικής κατεύθυνσης της σημερινής Τουρκίας είναι ο θαλάσσιος χώρος. Εντούτοις, η θάλασσα δεν ήταν ποτέ με- ταξύ των κρίσιμων στρατηγικών προτεραιοτήτων της ύστερης Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ούτε της κεμαλικής Τουρκίας των πρώτων χρόνων, γι' αυτό και παρά την οριστική απώλεια των νησιών του Αιγαίου, η Λωζάννη είχε θεωρηθεί και αντιμετωπιστεί αρχικά ως επιτυχία και είχε προβληθεί στο εσωτερικό ως τέτοια. Αυτό οφειλόταν σε σημαντικό βαθμό και στην ιστορική ταυτότητα του τουρκικού έθνους, ως κατά βάση χερσαίου. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1970 όμως, αυτό άρχισε να αλλάζει. Η ανάπτυξη των τεχνικών δυνατοτήτων άντλησης πετρελαίου στον θαλάσσιο χώρο, η ανακάλυψη και εκμετάλλευση του κοιτάσματος Πρίνου στο Αιγαίο, οι διεργασίες για τη νέα Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας σήμαναν συναγεμρό στις τουρκικές πολιτικο-στρατιωτικές ελίτ. Ξαφνικά, η Τουρκία άρχισε να «ασφυκτιά» από την ελληνική κυριαρχία στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου και των Δωδεκανήσων. Έκτοτε, η τουρκική στρατηγική έναντι της Ελλάδας εστιάστηκε στο «σπάσιμο αυτού του κλοιού» και στη διεκδίκηση του μισού Αιγαίου Πελάγους.

Η «Γαλάζια Πατρίδα» προβάλλεται ως υπόβαθρο γεωπολιτικών διεκδικήσεων και γρήγορα γίνεται εξαιρετικά δημοφιλής στις τάξεις των τουρκικών Ενόπλων Δυνάμεων. Από το 2006 ανώτατοι αξιωματικοί του τουρκικού πολεμικού ναυτικού υιοθετούν και χρησιμοποιούν τον όρο «Γαλάζια Πατρίδα» για να υποδηλώσουν την ανάγκη η Τουρκία να διεκδικήσει και να υπερασπιστεί μια μεγάλη σε εύρος Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη (ΑΟΖ), αμφισβητώντας a priori την ελληνική κυριαρχία και τα ελληνικά και κυπριακά κυριαρχικά δικαιώματα στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. Την ίδια στιγμή, απορρίπτεται επί της αρχής η δικαιοδοσία των διεθνών δικαιοδοτικών οργάνων και άρα η δυνατότητα δικαστικής επίλυσης της ελληνοτουρκικής διαφοράς.

Θα περάσει περίπου μία δεκαετία πριν «κατοχυρωθεί» ως θεωρητικό με στρατηγικές διαστάσεις στο επιχειρησιακό πλαίσιο μιας μεγάλης ναυτικής άσκησης το 2019. Η άσκηση Mavi Vatan 2019 έλαβε χώρα στη Μαύρη Θάλασσα, το Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο σε μια εντυπωσιακή επίδειξη επιχειρησιακών ικανοτήτων του τουρκικού πολεμικού ναυτικού. Έκτοτε, η «Γαλάζια Πατρίδα» θεωρείται το θεμέλιο του τουρκικού περιφερειακού ακτιβισμού, ασκώντας επίδραση στις τουρκικές στρατιωτικές, πολιτικές, οικονομικές, αλλά και σε μεγάλη μερίδα των ακαδημαϊκών ελίτ.

Το ιδεολόγημα της «Γαλάζιας Πατρίδας» αποτελεί ενοποίηση ενός ολιστικού σχεδίου των κατά καιρούς τουρκικών διεκδικήσεων και εντάσσεται στην προβολή της νεοοθωμανικής ατζέντας του Ερντογάν. Αφορά στη μεθόδευση επανάκαμψης της σύγχρονης Τουρκίας στους ευρύτερους γεωγραφικούς χώρους, όπου ιστορικά επιδρούσε, κυριαρχούσε ή διεκδικούσε την ηγεμονία η Οθωμανική Αυτοκρατορία.

Στην περίοδο Ερντογάν, ειδικά από το 2013 και μετά, η στρατηγική της χώρας απέκτησε «ευρασιατική» χροιά. Η Τουρκία δεν έβλεπε τον εαυτό της πλέον ως περιφέρεια (του δυτικού χώρου), αλλά ως κέντρο σε ένα μεγάλο και κρίσιμο γεωπολιτικό σύστημα. Δεν της αρκούσε να είναι περιφερειακή δύναμη, αλλά ήθελε να επιβληθεί ως διαπεριφερειακή

Η Γαλάζια Πατρίδα (Mavi Vatan) εκτείνεται συνολικά σε 462 χιλιάδες τ. χλμ.

μεγάλη δύναμη. Ο πρώην πρωθυπουργός και υπουργός Εξωτερικών Νταβούτογλου, απέδιδε την παρακμή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στην απώλεια ελέγχου των θαλασσών και επισήμανε ότι γι' αυτό η Τουρκία θα έπρεπε να εξασφαλίσει συνεχή και ενεργό παρουσία πολεμικού και εμπορικού στόλου από τη Μαύρη μέχρι την Ερυθρά Θάλασσα, μετέπειτα δε επεξέτεινε την παρουσία αυτή μέχρι τον Ινδικό Ωκεανό.

Αν και αρχικά θεωρήθηκε από εξωτερικούς παρατηρητές ότι αποτελεί έκφραση των τουρκικών διεκδικήσεων επί των ενεργειακών αποθεμάτων στην Ανατολική Μεσόγειο, το όραμα της «Γαλάζιας Πατρίδας» είναι διηπειρωτικό, αν όχι παγκόσμιο. Η εκμετάλλευση των φυσικών πόρων είναι μόνο μέρος του σχεδίου, του οποίου απώτερος στόχος είναι ο έλεγχος των ανατολικών θαλάσσιων οδών διαμετακόμισης προς την Ευρώπη. Η ιστορική θεμελίωση του δόγματος είναι η άποψη ότι για να ανακτήσει η Τουρκία τη θέση που της αξίζει, πρέπει να αποκτήσει θαλάσσια ισχύ. Κύριο εμπόδιο στην υλοποίησή της αποτελούν τα κυριαρχικά δικαιώματα Ελλάδας και Κύπρου, γι' αυτό και στρέφεται καταρχάς ολοκληρωτικά εναντίον τους.

Εκτός από τη θεωρητική της διάσταση, η «Γαλάζια Πατρίδα» νοηματοδοτείται και στο επιχειρησιακό επίπεδο. Η Τουρκία, πέρα από τη διεκδίκηση μιας τεράστιας ΑΟΖ, «βλέπει» τη διασύνδεση με τους γεωπολιτικούς χώρους εκτός Ανατολικής Μεσογείου. Έτσι, έχει στρατιωτικές εγκαταστάσεις και παρουσία σε Κατάρ, Λιβύη, Σομαλία, Συρία, Ιράκ και βεβαίως υπάρχουν τα στρατεύματα κατοχής στην Κύπρο. Τα τελευταία 10 χρόνια έχει αποκτήσει και χρησιμοποιεί δικά της ερευνητικά σκάφη και γεωτρήματα χωρίς να έχει ανάγκη την τεχνολογία και τις ικανότητες τρίτων. Το πιο σημαντικό, όμως, είναι το ναυπηγικό πρόγραμμα του τουρκικού πολεμικού ναυτικού, που βρίσκεται σε εξέλιξη και στοχεύει να καλύψει τις ανάγκες του δόγματος με εθνικά μέσα και πόρους. Πάνω από 15 σύγχρονες μονάδες θα ενταχθούν στο τουρκικό ναυτικό μέχρι το 2027, εκτός από τα γερμανικής κατασκευής υποβρύχια, το ελικοπτεροφόρο Anadolu (που τόσο «έπαιξε» στην προεκλογική καμπάνια του προέδρου) και τα αεροσκάφη ναυτικής συνεργασίας. Η Τουρκία εν ολίγοις εκσυγχρονίζει το πολεμικό της ναυτικό και χτίζει ικανότητες προβολής ναυτικής ισχύος.

Εν κατακλείδι, η Τουρκία επιδίωξε διά του εκφοβιστικού

μαξιμαλισμού ενός χάρτη (της «Γαλάζιας Πατρίδας»), που μόνον αυτή και κάποιοι στη Λιβύη αναγνωρίζουν, να ανατρέψει τις εις βάρος της ισορροπίες στην Ανατολική Μεσόγειο και να διεκδικήσει έναν αναβαθμισμένο ρόλο με ηγετικό πρόσημο.

Εύλογα το διακύβευμα για την Ελλάδα είναι θεμελιώδες, γιατί στρέφεται κατά των ζωτικών της συμφερόντων. Δυνητικά την αποκόπτει από την Ανατολική Μεσόγειο, της αρνείται κάθε δικαίωμα σε θαλάσσιες ζώνες ανατολικά του 25ου μεσημβρινού και ουσιαστικά υπάγει τα ελληνικά νησιά στη θάλασσα δικαιοδοσίας της Τουρκίας! Σε αυτό το πλαίσιο, το στρατηγικό όραμα της «Γαλάζιας Πατρίδας» βασίζεται σε μια εγγενώς милитаристική λογική, που προτάσσει τη χρήση ή την απειλή χρήσης βίας. Η «Γαλάζια Πατρίδα» εμπεριέχει, ιδεολογικοποιεί και μετεξελίσσει το casus belli.

Η εμπειρία έχει δείξει πως οι διάφορες καινοφανείς θεωρίες της Τουρκίας, όπως των «γκρίζων ζωνών», με τον καιρό εμπεδώνονται και σκληραίνουν. Οι «γκρίζες ζώνες», από «αμφισβητούμενης» κυριαρχίας αρχικά, έχουν πλέον γίνει «τουρκικές». Οι εκάστοτε νέες διεκδικήσεις απλώς προστίθενται και συμπληρώνουν τις προηγούμενες. Με τη «Γαλάζια Πατρίδα» έχουμε πλέον μια ολοκληρωμένη εικόνα των τουρκικών αξιώσεων. Πρόκειται για ένα εθνικιστικό, αναθεωρητικό και επιθετικό ιδεολόγημα. Μία ωρολογιακή βόμβα, την οποία οι κατάλληλες συμμαχίες, η αποτρεπτική μας ισχύς αλλά και μία σκληρή και αποτελεσματική διαπραγματευση θα αφοπλίσουν. Όπως έχει συμβεί στο παρελθόν με τις διεκδικήσεις της γείτονος, αν τις αφήσουμε να ωριμάσουν, θα γιγαντωθούν, δίνοντας αυτοπεποίθηση στην Τουρκία για τη δημιουργία παράνομων τετελεσμένων, τύπου τουρκολιβυκού συμφώνου.

Οι άξονες της ελληνικής στρατηγικής, όπως διαμορφώθηκαν μετά το 1974, ισχύουν απολύτως. Από τη μία ισχυρές, σύγχρονες ένοπλες δυνάμεις, που θα υπηρετούν ένα αξιόπιστο και οικονομικά βιώσιμο αποτρεπτικό δόγμα. Την ίδια στιγμή, συνεργασίες και συμμαχίες, που ενισχύουν το διπλωματικό μας εκτόπισμα και ενίσχυση συντελεστών ισχύος, όπως η οικονομία. Ο δεύτερος άξονας είναι ένα ολοκληρωμένο σχέδιο πλήρους εξομάλυνσης, που θα αποσκοπεί στην εξουδετέρωση των τουρκικών μαξιμαλισμών, υπακούοντας στη λογική των αμοιβαίων κερδών.

Εκ πρώτης όψεως είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί εάν τα νησιά δικαιούνται και πόση αιγιαλίτιδα ζώνη. Διότι, έχει παρεμβληθεί ο ισχυρισμός ότι τα νησιά θα τελούν υπό αμφισβήτηση όσο δεν τηρείται το καθεστώς αποστρατιωτικοποίησης που, κατά την Τουρκία, ήταν όρος της κυριαρχίας.

Η διαμαρτυρία της Ελλάδας έχει δημιουργήσει διένεξη και η Τουρκία έχει την υποχρέωση να διαπραγματευθεί την οριοθέτηση είτε με συμφωνία είτε με δικαστική διευθέτηση. Η κατάθεση συντεταγμένων ή χαρτών δεν συνιστά ουσιαστικό τίτλο οριοθέτησης ούτε έχει εγγενή νομική ισχύ, απλώς καταδεικνύει τις αξιώσεις και το εύρος τους, όπως το κατανοεί κάθε κράτος μεμονωμένα. Όσο, λοιπόν, υπάρχει διένεξη, υπάρχει υποχρέωση αποχής από μονομερείς ενέργειες έρευνας υφαλοκρηπίδας, γιατί εμποδίζουν τη δυνατότητα συμφωνίας για οριοθέτηση, ενώ παράλληλα η Τουρκία δεσμεύεται από το Πρακτικό της Βέρνης (μορατόριουμ, 1976), την ισχύ του οποίου ουδέποτε αμφισβήτησε.

ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΙΤΩΝ

Δύο ελληνικά μονόπρακτα, κωμωδίες του Νικόλαου Λάσκαρη σε διασκευή και σκηνοθεσία Ανδρομάχης Μαρκοπούλου, παρουσίασε με μεγάλη επιτυχία ο Σύνδεσμος Κεντρικιάδων με τη Θεατρική Ομάδα Κωνσταντινουπολιτών.

Οι δύο κωμωδίες, με τίτλους «Μαύρη παρηγοριά» και «Η πώληση της Αθηνάς», παρουσιάστηκαν στο κοινό σε δύο παραστάσεις που πραγματοποιήθηκαν στις 22 και 23 Ιουνίου 2023 στην αίθουσα του 5ου ορόφου του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών.

Πραγματικά στην παράσταση που παρακολουθήσαμε όλα τα μέλη της Θεατρικής Ομάδας, καθαρά ερασιτέχνες, έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους

στους ρόλους που τους είχαν ανατεθεί, προσφέροντας στο θεατρόφιλο κοινό που παρακολουθούσε άφθονο γέλιο. Αυτός ήταν και ο λόγος που στο τέλος κάθε κωμωδίας χειροκροτήθηκαν θερμά από τους παρευρισκόμενους.

Η πρώτη κωμωδία «Μαύρη παρηγοριά» αναφερόταν στον κεραυνοβόλο έρωτα μια χήρας με τον μελαμψό υπηρέτη της, τρεις μήνες μετά τον θάνατο του συζύγου της. Η επόμενη κωμωδία «Η πώληση της Αθηνάς» αναφερόταν στην παρεξήγηση που δημιουργήθηκε από την κουτσομπολόι υπηρέτρια της οικογένειας, η οποία κρυφάκουγε τις προσπάθειες για προξενίο της μεγαλούτσικης γεροντοκόρης αδελφής της οικογένειας, με το όνομα Αθηνά. Παρακούγοντας νόμιζε ότι έχουν στην κα-

τοχή τους προς διάθεση ένα αρχαίο άγαλμα της Αθηνάς! Δυο έξυπνα δοσμένες κωμωδίες σε πολύ καλή σκηνοθεσία της Ανδρομάχης Μαρκοπούλου.

Έλαβαν μέρος, και στα δυο μονόπρακτα, οι: Στέλλα Καραπαύλου, Στέλλα Βρετού, Έλλη Μέλη, Εύα Καρά, Πέτρος Ιωαννίδης, Μάρα Λάγια-Ιωαννίδου, Δημήτρης Βεζάνης, Βέτα Αντωνιάδου, Όλγα Μαράνου-Χάρτμαν, Χριστίνα Πάκου, Τασούλα Μάντικα.

Η Θεατρική Ομάδα Κωνσταντινουπολιτών ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 2019 από τον Σύνδεσμο Κεντρικιάδων με πρόταση και πρωτοβουλία της Όλγας Μαράνου-Χάρτμαν, η οποία και ανέλαβε την επιμέλεια και τον συντονισμό της Θεατρικής Ομάδας.

P. Κ.-Α.

ΟΜΙΛΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΠΑΙΔΟΠΟΛΕΩΣ

κ. Διαμαντή Κομβόπουλου

κατά την έναρξη της κατασκηνωτικής περιόδου
9 Ιουλίου 2023

Παναγιώτατε Πάτερ και Δέσποτα,

Ιούλιος μήνας και βρισκόμαστε στο ξεκίνημα των κατασκηνωτικών δραστηριοτήτων. Η Κατασκήνωση της νήσου Πρώτης, η μοναδική που υφίσταται στα όρια της Αγιοτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως και φιλοξενείται από το 1952 στην Ιερά και Σταυροπηγιακή Μονή του Σωτήρος Χριστού, αγκαλιάζει την τρέχουσα περίοδο αδελφία από την ελληνική παροικία της Ρουμανίας. Η χαρά μας είναι μεγάλη, καθώς είναι η δεύτερη φορά που ανταμώνουμε σε τούτο τον χώρο και δίνουμε τη δυνατότητα σε παιδιά που ζουν μακριά από τον τόπο μας, να γνωρίσουν την κουλτούρα μας, τα ιστορικά μας μνημεία, το Κέντρο της Ορθοδοξίας και τόσα άλλα. Ήταν ένας από τους βασικούς στόχους που είχε θέσει η Διεύθυνση, όταν ανέλαβε το έργο που της εμπιστεύθηκε η Εκκλησία. Ευχής έργο θα ήταν να βρισκόντουσαν εδώ και παιδιά των δικών μας ομογενειακών σχολείων, όπως το είχαμε οργανώσει το 2019. Οι συνθήκες όμως δεν μας το επέτρεψαν, καθώς περιορίσαμε τον χώρο για την ασφάλεια των κατασκηνωτών.

Τα τελευταία χρόνια δυστυχώς ζούμε συχνά έκτακτες καταστάσεις, οι οποίες δυσκολεύουν το έργο που επιθυμούμε να προσφέρουμε. Η αναστολή λειτουργίας της Κατασκήνωσης κατά την πανδημία, ο Εγκέλαδος που πρόσφατα έπληξε τη χώρα, αλλά κυρίως η παλαιότητα των εγκαταστάσεων. Η Διεύθυνση όλα αυτά τα χρόνια, από το 2018, προσπάθησε να ανανεώσει τον θεσμό. Πρώτο και κύριο μέλημά μας ήταν η έκδοση εσωτερικού κανονισμού, τον οποίο ευλογήσατε Παναγιώτατε, βάσει του οποίου οργανώθηκε η εύρυθμη λειτουργία του Ιδρύματος. Ταυτόχρονα ξεκίνησε ένας αγώνας δρόμου για ανακαίνιση των κτηριακών εγκαταστάσεων. Έχει ήδη συμπληρωθεί ένας μακρύς κατάλογος, με έργα που ευπρέπισαν τον χώρο, τον έκαναν ασφαλέστερο, πιο υγιεινό για τα παιδιά και τους μεγάλους. Ο αγώνας όμως είναι άνισος, καθώς οι φθορές πολλές, τα κόστη επισκευών μεγάλα, που συν τω χρόνω γίνονται μεγαλύτερα. Δυστυχώς κάποιοι δεν είχαν καταλάβει την αγωνία της Διεύθυνσης που επιδόθηκε, από την πρώτη στιγμή, στο επίτιμο έργο της ανακαίνισης. Τα πρόσφατα καταστροφικά γεγονότα δυστυχώς μας δικαιώνουν. Και λέγω δυστυχώς, διότι ο χρόνος είναι αμείλικτος και μπορούμε να βρεθούμε

προ τετελεσμένων γεγονότων. Παρόλα αυτά και δίχως να θέτουμε σε κίνδυνο κανέναν, συνεχίζουμε την προσφορά μας. Όμως η ανακαίνιση του Σινιοσολείου είναι μείζονος σημασίας και επιβεβλημένη ανάγκη. Το εν λόγω κτήριο αποτελεί την καρδιά της Κατασκήνωσης και θα δώσει νέα πνοή στο έργο μας. Ο στόχος μας για τη νέα χρονιά θα είναι η ενίσχυση και επισκευή του, ει δυνατόν μέχρι την επαναλειτουργία της Κατασκήνωσης του χρόνου. Τούτη την ώρα δεν υπάρχουν χρήματα, ούτε και δωρητές. Το γεγονός όμως ότι όλα τα υπόλοιπα έργα πραγματοποιήθηκαν με τον ίδιο τρόπο, μου δίνει δύναμη και θάρρος να μιλώ με ελπίδα για το μέλλον. Όταν πριν από έναν χρόνο ανέβηκα για να ελέγξω την οροφή του ναού και κατέρρευσε ένα αρκετά μεγάλο τμήμα της, δεν υπήρχαν ούτε προσφορά εργολάβου ούτε χρήματα. Όμως εκ θαύματος, ανέλπιστα, όλα προχώρησαν τόσο γρήγορα. Κάθε φορά που εισέρχομαι από την πύλη ζωντανεύουν σκηνές κόπου και εργασίας. Πιστεύω λοιπόν ακράδαντα ότι με τη χάρη της Παναγίας Πορταΐτισσας θα βρεθεί τρόπος να αποκατασταθεί το κτήριο.

Θέλω να τονίσω ότι ο χώρος αποτελεί κόσμημα για την Ομογένειά μας. Δεν μπορεί να συγκριθεί καμιά άλλη κατασκήνωση, ανά τον κόσμο, μαζί της. Τόσο η μακραίωνη ιστορία της Μονής, όσο και το ίδιο το αρχιτεκτόνημα, το οποίο διαθέτει ευρείς χώρους που μπορούν να στεγάσουν ένα θερινό πολιτιστικό κέντρο για ημερίδες και άλλες παρόμοιες πολιτιστικές δράσεις, που θα απευθύνονται σε νέους, θα μετατρέψουν σε πόλο έλξης τον ιερό λόφο της Πρώτης.

Φέτος ολοκληρώθηκαν όλα τα εξωτερικά έργα, με την επισκευή περίφραξης και μαντρότοιχου, ανακαινίστηκαν οι αποθήκες τροφίμων και υλικών και το ιατρείο, που πλέον λειτουργούν υποδειγματικά. Σήμερα μας τιμούν με την παρουσία τους φίλοι από τη Μεγαλόνησο της Κύπρου, η οικογένεια Χαράλαμπος, τους οποίους γνώρισα στα συνέδρια που διοργανώνει το Ζωγράφειο και τα Εκπαιδευτήρια Μαντουλίδη, και θα ήθελα να μεταφέρουν τις ευχαριστίες μας στον κ. Ανδρέα Ανδρέου, ο οποίος κάλυψε το μεγαλύτερο ποσό του κόστους ανακαίνισης του ναού. Τους ευχα-

ριστώ από καρδιάς για τη συνεχή, αμείωτη στήριξή τους. Ευχαριστίες επίσης στις κοινότητες που μας στηρίζουν, κατά δύναμη, καθώς και στους ιδιώτες δωρητές.

Σε λίγο θα εγκαινιάσουμε τον ελαιώνα που φυτέψαμε, του οποίου κάθε ελαιόδεντρο θα φέρει το όνομα ενός οικείου Σας. Ευχαριστούμε τον Θεοφ. Επίσκοπο Αραβισσού κ. Κασσιανό, ο οποίος βοήθησε οικονομικά από το ταμείο της Θεολογικής Σχολής, για τη διαμόρφωση του κήπου.

Θέλω να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου στους εθελοντές Απόστολο Κομβόπουλο, Άννα Ψαροπούλου, Ζωή Τουράτσογλου, καθώς και τη Νόρα Τεπέντελεν, δίχως τη βοήθεια και συνεργασία των οποίων δεν θα ήταν δυνατόν να λειτουργήσει η Κατασκήνωση. Την περίοδο αυτή έχουμε τρεις εθελοντές από τη ΧΑΝΘ, οι οποίοι συνεργάστηκαν εξαιρετικά. Ευχαριστούμε την κ. Αρίστη Τζωνή για το θερμό ενδιαφέρον και την επιλογή συνεργατών. Ευχόμαστε η συνεργασία μας να είναι σταθερή και συνεχής. Την επόμενη περίοδο αναμένουμε άλλους τρεις εθελοντές από τη Μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως. Ευχαριστούμε τον Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμο, ο οποίος ανταποκρίθηκε άμεσα στο αίτημά μας και μας έφερε σε επαφή με τον π. Δημήτριο Κεσκίνη για την οργάνωση της αποστολής. Όλα δείχνουν ότι και αυτή η συνεργασία θα αποδώσει πολύτιμους καρπούς. Η τρίτη περίοδος οργανώθηκε από την κ. Ευγενία Δανάκη, με μεγάλη εμπειρία και προσφορά στην Κατασκήνωσή μας και την οικονομική στήριξη της ΟΙΟΜΚΩ για τη μεταφορά επιλεγμένων εθελοντών.

Τίποτε από όσα αναφέραμε δεν θα ήταν πραγματοποιήσιμο δίχως τη μέριμνα και στήριξη του Προέδρου του Συντονιστικού μας Οργάνου Μητροπολίτη Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά, Διεύθυνση και Σύνδεσμος. Γνωρίζοντας Παναγιώτατε, το ενδιαφέρον Σας και όσα έχετε προσφέρει κατά καιρούς σ' αυτόν τόπο από τα νιάτα Σας, επιθυμούμε, με τη σειρά μας, να δώσουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε, για όσο καιρό θα ευλογείτε το έργο μας.

τέχνη του λόγου

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΧΑΡΑΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ **ΖΩΗΣ ΤΑΤΑΚΗ-ΙΩΣΗΦΙΔΟΥ**

Λάτρευε το καλοκαίρι με τις πολύτιμες χρυσές λιανές του, αλλά και το φθινόπωρο που αργοσάλευε έξω από το παράθυρό της κι αυτή μόλις είχε ξεκινήσει. Στη συνηθισμένη της ώρα 8.30 το πρωί. Ξαπλωμένη στο κρεβάτι της, μέσα απ' το άνοιγμα της κουρτίνας κοίταξε τον ουρανό. Κάποια σύννεφα αργοταξίδευαν για να συναντήσουν κάποια άλλα. Σκέφτηκε ότι μπορεί απρόβλεπτα να ξεσπούσε φθινοπωρινή μπόρα. Έστρεψε την προσοχή της στο διπλανό της μαξιλάρι με τη λακκούβα στη μέση. Άπλωσε το χέρι της και το χάιδεψε. Το ένωσε ζεστό ακόμη από το χνώτο του συντρόφου της. Αφουγκράστηκε κάποιους ήχους κάτω από την κουζίνα, Σίγουρα ο Αλέξης θα ετοιμάζε το πρωινό τους. Τον τελευταίο καιρό, μετά τη συνταξιοδότησή του, είχε αναλάβει εκείνος την πρώτη πρωινή ενασχόληση. Της άρεσε ιδιαίτερα αυτή του η πρωτοβουλία. Τη γέμιζε ζεστασιά και αισθανόταν μια ιδιαίτερη θαλπωρή. Την έκανε να ταξιδεύει πολλά χρόνια πίσω, στα παιδικά της χρόνια, όταν τη νταντεύανε όλοι οι αγαπημένοι της. Αν και δεν είχε απασχοληθεί ποτέ έξω από το σπίτι, ένιωθε κι αυτή να περνά στη σύνταξη. Είχε δώσει ότι είχε να δώσει στα τρία παιδιά της και τώρα πια πετούσαν με τα δικά τους φτερά.

Τα έφερε και τα τρία στο νου της. Την Έφη, που πρόσφατα είχε εγκαταλείψει το σπίτι ντυμένη νυφούλα και βρισκόταν τώρα στο ταξίδι του μέλιτος. Τον Απόστολο, που σπούδαζε στο εξωτερικό και ήταν αμφίβολο εάν θα επέστρεφε ξανά στην Ελλάδα. Και τη μικρότερη, τη Φιλιά, που πριν από δύο χρόνια είχε παντρευτεί με Θεσσαλονικιό. Ζούσε στη συμπρωτεύουσα και εργαζόταν στην επιχείρηση του άντρα της. Σκέφτηκε ότι ήταν πολύ τυχερή που είχε τόσο καλά παιδιά και ίσως δεν άξιζε, όταν τα σκεπτόταν, να ραγίζει η καρδιά της. Κι όμως, δεν μπόρεσε να συγκρατήσει ένα μικρό δάκρυ που κύλησε απ' την άκρη των ματιών της και γλίστρησε πάνω στο μαξιλάρι.

Αφουγκράστηκε, ήταν όλα σιωπηλά, εκτός από κάποιους μικρούς διακριτικούς ήχους που έφταναν στ' αφτιά της απ' την κουζίνα. Έκαμε να σηκωθεί απ' το κρεβάτι, όμως δεν έβρισκε το λόγο. Το σπίτι κάτω ήταν άψογα τακτοποιημένο. Το σαλόνι πεντακάθαρο και απάτητο. Τα δωμάτια των παιδιών από καιρό κλειστά και μέσα τους βασιλευε απόλυτη τάξη σ' όλα όσα είχαν εγκαταλείψει πίσω τους. Στην τραπεζαρία, το μεγάλο τραπέζι, σκεπασμένο μ' εκείνο το όμορφο τραπεζομάντιλο το κεντημένο με σταυροβελονιά, απ' της μανούλας της τα χέρια. Η Κάτια η οικιακή βοηθός το έβγαζε κάθε που ερχόταν, το τίνιζε και το ξανάβαζε στη θέση του. Το πορσελάνινο βάζο που ήταν στη μέση του τραπεζιού, σπάνια πια φίλευε λουλούδια, αφού ποτέ δεν έτρωγαν στην τραπεζαρία. Η κουζίνα τους βόλευε μια χαρά. Είχαν μείνει, εκείνη και ο Αλέξης. Ένα ζευγάρι μοναχό, που χωρίς να τους έχουν πάρει τα χρόνια κα-

θώς έλειπαν τα παιδιά τους είχαν αλλάξει πολλές απ' τις παλιές συνήθειές τους. Εκείνες που είχαν μεταφέρει απ' τον τόπο της καταγωγής τους, την «Πόλη».

Ευτυχώς που ο Αλέξης δεν το έβαζε κάτω και ας ήταν αρκετά χρόνια μεγαλύτερός της. Δεν ήθελε ν' ακούσει για γηρατειά. Καμάρωνε πάντα τη δική της άριστη εμφάνιση, της έδινε κουράγιο και της υπενθύμιζε συχνά ότι ακόμη μπορούσαν να θεωρούνται νέοι. Αναρωτήθηκε τι ήταν αυτό που έκανε την ίδια να νιώθει ότι ο κύκλος είχε κλείσει; Ότι σ' αυτό το σπίτι δεν θα ακούγονταν ξανά ηχηρά γέλια, ούτε μοντέρνα μουσική σε υψηλά ντεσιμπέλ. Που τότε την ενοχλούσε και φώναζε απελπισμένα στο γιο της να χαμηλώσει την ένταση του στερεοφωνικού. Και κυρίως εκείνο το σύναγμα γύρω από το μεγάλο τραπέζι με το βάζο στη μέση, γεμάτο φρέσκες ανεμώνες, πουη τόσο άρεσαν στην Έφη της. Κι εκείνη προσπαθούσε κάθε φορά να βρει τις πιο όμορφες για να στολίσει το κυριακάτικο τραπέζι τους. «Θέλω να μου προσέχεις το γάτο μανούλα» της είχε πει η Φιλιά, όταν έφυγε να πάει στη Θεσσαλονίκη. Κι αυτή τον πρόσεχε σαν τα μάτια της. Μέχρι που έφτασε να τον ταΐζει σίγουρα υπερβολικά, αφού είχε γίνει υπέρβαρος και μαλθακός απ' το πολύ φαγητό αλλά και τα γεράματα.

Μια βροντή και μια μικρή αστραπή την έκαναν να σκιρτήσει και στριφογύρισε μέσα στο κρεβάτι της για να ξεμουδιάσει, να απαλλαγεί από την ένταση που της προκαλούσαν οι γλυκές αναμνήσεις.

Παχιές στάλες βροχής είχαν αρχίσει να στάζουν απ' τον σκούρο ουρανό. Και τότε έκανε ξανά την ίδια σκέψη, που εδώ και αρκετό διάστημα είχε σφηνωθεί στο μυαλό της. Να φύγουν απ' αυτό το σπίτι, ν' αλλάξουν περιβάλλον, να συμμαζευτούν σ' ένα διαμέρισμα. Τι την ήθελαν τη μονοκατοικία; «Δεν νομίζεις ότι θα είναι καλύτερα έτσι; Να νοικιάσουμε αυτό το σπίτι, να πάμε σε ένα μικρότερο, έτσι θ' αυξήσουμε και το εισόδημά μας. Εδώ μέσα αισθάνομαι μια αφόρητη ψύχρα» τόλμησε να πει κάποια μέρα στον Αλέξη. Μάλιστα, του είχε υποδείξει κι ένα κομψό διαμέρισμα που πωλούνταν, λίγο πιο κοντά στο κέντρο του προαστίου τους. Φυσικά ήταν ανένδοτος. Καμάρωνε για τον ανθόκηπό τους, που τον περιποιόταν μόνος του και τον θαύμαζαν οι φίλοι τους.

Εκείνη πάλι, πολύ συχνά αναρωτιόταν, πόσο θα άντεχε ο Αλέξης ακόμη να παιδεύεται με τον κήπο, ήταν ήδη 67 χρόνων.

Κάποια βήματα στη σκάλα που οδηγούσαν στο υπνοδωμάτιο διέκοψαν τις σκέψεις της. Ο Αλέξης, ψηλός και γεροδεμένος παρ' όλα τα χρόνια του, φάνηκε στο άνοιγμα της πόρτας κρατώντας με τα δυο του χέρια ένα δίσκο σερβιρίσματος. Ο καφές αχνιστός μέσα στο φλιτζάνι του, τα μπισκότα διατίθεται, το μπολάκι με το μέλι και το ψηλό ποτήρι με τη φρέσκια πορτοκαλάδα, τρεμπόλαιζαν μέσα στο δίσκο καθώς προσπαθούσε να τον ισορ-

ροπήσει πάνω στα πόδια της που τώρα καθιστή τον περίμενε. Απόρησε πώς του είχε έρθει να κόψει τα δυο ωραιότερα τριαντάφυλλα απ' το μεσαίο παρτέρι που τα κανάκευε και τώρα δροσοστάλαχτα ήταν ακουμπισμένα κι αυτά δίπλα στο φλιτζάνι της. Έσκυψε από πάνω της και της έδωσε ένα γλυκό φιλάκι. «Χρόνια μας πολλά» της ψιθύρισε με όλη τη στοργή που έκρυβε μέσα του. «Δεν πιστεύω να ξεχάσεις ότι σήμερα κλείνουμε 35 χρόνια γάμου;» Του ανταπέδωσε το φιλάκι με ένα σκίτημα τρυφερότητας και διασταυρώθηκαν τα αισθήματά τους. Όχι, δεν το είχε ξεχάσει. Τέτοιος βροχερός καιρός ήταν κι εκείνη τη μακρινή ευτυχισμένη μέρα του γάμου τους. Θυμήθηκε ότι, παρ' όλο που ο πατέρας της κρατούσε απ' το ένα μπράτσο του εκείνη, και στο άλλο χέρι μια ανοιχτή ομπρέλα, το νυφικό της πέπλο δεν είχε γλιτώσει από κάποιες σταγόνες βροχής. Ίσως γι' αυτό ν' αγαπούσε το φθινόπωρο και τα πρωτοβρόχια.

Εκείνο το πρωί βρέθηκαν για αρκετές ώρες καθισμένοι οι ένας απέναντι στον άλλον, αιχμαλωτίζοντας τη μνήμη τους μέσα σε χιλιάδες λέξεις. Αγαπήθηκαν ξανά.

Το κενό που θα ακολουθούσε το γέμισαν με τα δυο τηλεφωνήματα που δέχτηκαν απ' τα παιδιά τους, τον Απόστολο και την Έφη, που τους εξέφραζαν την αγάπη τους με πολλές ευχές για την επέτειο του γάμου τους.

Έτσι απέκτησε περισσότερο νόημα η μέρα τους, αφού διαπίστωναν ότι δεν τους είχαν ξεχάσει. Μονάχα η Φιλιά δεν τους είχε θυμηθεί. Στενοχωρήθηκαν λίγο αλλά προσπάθησαν να μην το δείξουν και δεν έκαμαν λόγο ο ένας στον άλλο.

Έξω, πινελιές απ' το σούρουπο είχαν σκεπάσει τον θολό απ' τη βροχή ορίζοντα. Εγκατέλειψαν το αγνάντευμα απ' το πανοραμικό μπαλκονάκι τους και έκαμαν τη σκέψη να βγουν το βράδυ για φαγητό κάπου έξω, για να γιορτάσουν τη μέρα τους. Τελικά, προτίμησαν να μείνουν μέσα και να φάνε αντικριστά στο μεγάλο τραπέζι. Έτσι για μια αλλαγή.

Το μενού θα το φρόντιζε η ίδια με ένα καλομαγειρεμένο φαγητό και εκλεκτό κόκκινο κρασί. Και τότε ήλθε η έκπληξη. Όταν, πριν προλάβουν να καθίσουν στο τραπέζι χτύπησε η πόρτα. Παραξενεύτηκαν, κι έτρεξε ο Αλέξης ν' ανοίξει. Στο κατώφλι της πόρτας στεκόταν η Φιλιά με τον άντρα της. Η πληθωρική φωνή της σκέπασε τα δικά τους ερωτηματικά. «Να μας ζήσετε, χρόνια πολλά. Σας ευχόμαστε να γιορτάσετε και τη χρυσή επέτειο γάμου σας». Και σαν μια ιδιαίτερη δύναμη να τους έσπρωχνε κατά πάνω τους, έτρεξαν και έσφιξαν και του δυο στην αγκαλιά τους.

Η Φιλιά προχώρησε προς την τραπεζαρία. «Τι βλέπω, ετοιμαζόσασταν για το δείπνο. Θα σας χαλάσουμε το τετ α τετ, αλλά δεν πειράζει νομίζω. Βάλε μανούλα άλλα δυο πιάτα και έλα να καθίσουμε, γιατί σκοπεύουμε να σας δώσουμε και τα δώρα σας».

Κάθισαν επιτέλους στο τραπέζι κι έκαμαν τις προπόσεις. Στη συνέχεια η Φιλιά άνοιξε

Με την *Πυξίδα του Χρόνου* και της *Καρδιάς*

την τσάντα της, έβγαλε από μέσα δυο φακέλους και τους κράτησε σε σχήμα βεντάλιας ανεμίζοντας τους πέρα δώθε. «Τα δώρα είναι και για τους δυο σας, αλλά καλύτερα να τους ανοίξει η μανούλα», είπε με στόμφο.

Με μεγάλη συγκίνηση και με ιδιαίτερη απορία πήρε τους φακέλους στα χέρια της και άνοιξε τον πρώτο. Στο εσωτερικό του υπήρχαν δυο εισιτήρια αεροπορικά για ένα ταξίδι στη Ρόδο. Ήταν ένα δώρο-έκπληξη κι από τα τρία παιδιά τους. Ακολούθησε το άνοιγμα του δεύτερου φακέλου. Μέσα υπήρχε ένα προσεγμένο διπλωμένο κομψό χαρτί που σαν το ξεδίπλωσε και διάβασε το περιεχόμενό του, δεν πίστευε στα μάτια της. Ήταν η γνωμάτευση ενός γυναικολόγου, που ανέφερε ότι η Φιλιά, η Φιλίτσα της, κυοφορούσε «δίδυμα». Άνοιξε το στόμα της διάπλατα, ενώ με το χέρι της προσπαθούσε να το καλύψει για να πνίξει τα επιφωνήματα χαράς που έβγαιναν αβίαστα από μέσα της. Χωρίς να μπορεί να αρθρώσει λέξη, πρότεινε τους φακέλους στον Αλέξη. Τα μάτια της, βρύσες ατέλειωτες έτρεχαν πάνω στα μάγουλά της. Παράλληλα, μέσα από τα δάκρυά της παρακολουθούσε τον Αλέξη που ξερόβηχε, όπως συνήθιζε σε στιγμές έντονης συγκίνησης. Αυτή τη φορά δεν μπόρεσε ούτε αυτός να κρατηθεί. Δυο δάκρυα χαράς έσταζαν απ' τα μάτια του και προσπαθούσε τελείως άκομψα να τα σφουγγίσει με την πετσέτα που είχε δίπλα στο πιάτο του.

«Έχεις δουλειά από τώρα και στο εξής μανούλα. Νομίζω ότι πρέπει να ετοιμάσεις τα δωμάτια του πάνω ορόφου. Δίδυμα είναι αυτά, χρειαζόμαστε χώρο. Πώς θα μας φιλεύεις όταν θα ερχόμαστε απ' τη Θεσσαλονίκη;» ακούστηκε σαν μια γλυκιά μελωδία η φωνή της Φιλίτσας. Κοίταξε την κόρη της κατάματα και μετά περιπλανήθηκε το βλέμμα της έξω από την τζαμαρία της τραπεζαρίας. Ένα αστροπελέκι πρέπει να είχε πέσει κάπου εκεί κοντά, γιατί φώτισε τη βροχή που έπεφτε σαν κλωστή και την έκανε να δείχνει ασημένια.

Τότε σκέφτηκε ξανά το σπίτι της, το σπίτι τους, τα παιδιά της, που δεν ήταν πια παιδιά, κι ας τα ένιωθε εκείνη πάντα έτσι. Ήταν πια πολύ μακριά απ' τον πλασματικό κόσμο που ζούσαν όταν βρισκόντουσαν κοντά της. Τώρα έδιναν τον αγώνα τους για να κτίσουν το μέλλον τους και αυτό προείχε.

Από εδώ και πέρα ό,τι κι να της προσφερόταν από εκείνα, θα ήταν μονάχα δώρα από μικρές και μεγάλες χαρές. Δώρα με μια δύναμη μαγική, ικανά να της αλλάξουν τον χαώδη κόσμο της ψυχολογίας της. Ένα δυνατό ρεύμα την οδηγούσε στο αύριο. Είχε πολλή δουλειά να κάμει, το σπίτι θα ξαναζωντάνευε. Ίσως να γέμιζε ξανά με νεανικές φωνές κάποτε. Το διαισθανόταν πολύ έντονα. «Κάθε σταθμός στη ζωή δεν είναι παρά μια ευκαιρία για να λυθούν τα δεσμά του χρόνου και να ελπίζεις» σκέφτηκε.

Σίγουρα δεν ήταν ακόμη γέροι. Είχε δικίο ο Αλέξης όταν της το υπενθύμιζε.

εκδηλώσεις

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ
της ΠΜΓΣ στη Θεσσαλονίκη

Με μεγάλη επιτυχία, πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Τετάρτης, 14 Ιουνίου 2023, στην Αίθουσα Διαλέξεων της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών η τρίτη κατά σειρά επίσημη προβολή του ντοκιμαντέρ της Πατριαρχικής Μεγάλης του Γένους Σχολής του σκηνοθέτη και δημοσιογράφου της ΕΡΤ κ. Θωμά Σίδερη.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Περίπου 300 Θεσσαλονικείς συγκεντρώθηκαν από νωρίς κατακλύζοντας την Αίθουσα Διαλέξεων του γνωστού σε όλους ιστορικού κτηρίου της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών στην παραλιακή λεωφόρο της Θεσσαλονίκης, απέναντι από τον Λευκό Πύργο.

Την τρίτη επίσημη προβολή του ντοκιμαντέρ της ΠΜΓΣ που σκηνοθέτησε ο δημοσιογράφος της ΕΡΤ κ. Θωμάς Σίδερης, οργάνωσαν με κοινή σύμπραξη και συνεργασία το Πατριαρχικό Ιδρύμα Πατερικών Μελετών, η Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών, η Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος και ο εν Αθήναις Σύνδεσμος Μεγαλοσχιτών.

Στην εκδήλωση πριν την προβολή του ντοκιμαντέρ, το κοινό καλωσόρισε με αισθήματα χαράς και ευαρέσκειας ο Πρόεδρος της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών κ. Βασίλειος Παπάς, αναφερόμενος στην κοινή διοργάνωση, στο πλαίσιο κοινών επιστημονικών δράσεων σε εκπαιδευτικό και πολιτιστικό επίπεδο, για την υπεράσπιση και προβολή του πολιτισμού μας και των αξιών της Ορθοδοξίας.

Την εκδήλωση χαιρέτισε ο Θεοφ. Επίσκοπος Αμορίου κ. Νικηφόρος, Καθηγούμενος της Ιεράς Πατριαρχικής Σταυροπηγιακής Μονής Βλατάδων και Πρόεδρος του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών, ο οποίος μετέφερε τις ευλογίες και τις ευχές της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου για την εκδήλωση και αναφέρθηκε στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και στα πάνω από 500 χρόνια λει-

τουργίας της στον βωμό της εκπαίδευσης της Ρωμιοσύνης. Διευκρίνισε μάλιστα ότι ήταν η συνέχεια της Οικουμενικής Σχολής που είχε ιδρύσει ο Μεγάλος Κωνσταντίνος.

Ακολούθησαν με συντόμους χαιρετισμούς ο Πρόεδρος της Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος κ. Πολύβιος Στράτζαλης και ο Πρόεδρος του εν Αθήναις Συνδέσμου Μεγαλοσχιτών κ. Δημήτρης Δερβεντλής. Ο ομιλητής κ. Συμεών Πασχάλης, Καθηγητής της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ και Διευθυντής του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών δυστυχώς δεν πρόλαβε να παρευρεθεί εγκαίρως στην εκδήλωση.

Ξεκίνησε η ωριαία προβολή του ντοκιμαντέρ, η οποία χειροκροτήθηκε θερμά από τους παρευρισκόμενους. Παρατηρήθηκε μάλιστα ότι κάποιοι δεν μπόρεσαν να συγκρατήσουν τα δάκρυά τους από τη συγκίνηση την ώρα της προβολής.

Ακολούθησε απονομή τιμητικής πλακέτας από την Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Β.Ε. και ενός πολυτελούς

τόμου από την πλευρά της Εταιρίας Μακεδονικών Σπουδών στον Σύνδεσμο Μεγαλοσχιτών.

Μετά το πέρας της εκδήλωσης αρκετοί ήταν αυτοί που συγχάρηκαν τους διοργανωτές, αλλά και τα μέλη του Δ.Σ. του εν Αθήναις Συνδέσμου Μεγαλοσχιτών, που μετέβησαν

στη Θεσσαλονίκη για την προβολή.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν ο εκπρόσωπος της Α.Θ.Π. του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου, Θεοφ. Επίσκοπος Αμορίου κ. Νικηφόρος, Καθηγούμενος της Ιεράς Πατριαρχικής Σταυροπηγιακής Μονής των Βλατάδων και Πρόεδρος του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών, ο εκπρόσωπος του Παναγιωτάτου Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Άνθιμου, ο Βουλευτής Θεσσαλονίκης και τ. Υφυπουργός κ. Γιάννης Αμανατίδης, η εκπρόσωπος του Διοικητή του Γ' Σ.Σ. Συνταγματάρχης κ. Αριάδνη Παξιμαδά, ο εκπρόσωπος Διοικήσεως του Π.Σ. Αντιπύραρχος κ. Νικόλαος Δοξόπουλος, η Γ.Γ. της Ηπειρωτικής Εστίας Θεσσαλονίκης κ. Αθηνά Τοτοκώση, η Διευθύντρια του Ευρωπαϊκού Κέντρου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων κ. Φλώρα Καραγιάννη, ο συμπατριώτης μας Ομότιμος Καθηγητής Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας κ. Σωτήριος Βαρναλίδης, μέλη του Δ.Σ. της Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Β.Ε., μέλη του Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοσχιτών.

Υ.Γ. Σύσσωμο το Δ.Σ. του Συνδέσμου Μεγαλοσχιτών ευχαριστεί τον Πρόεδρο και το Δ.Σ. της Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Β.Ε. για την άψογη οργάνωση της προβολής του ντοκιμαντέρ και την πρόσκλησή τους σε δείπνο.

Ευχαριστώ προσωπικά τους Πριγκηπιανούς που διαμένουν στη Θεσσαλονίκη, που μετά από ειδοποίησή συναντηθήκαμε 59 χρόνια μετά και παρακολουθήσαμε μαζί το ντοκιμαντέρ.

Πολίτισσες Συγγραφείς

ΣΑΤΦΩ ΛΕΟΝΤΙΑΣ
τον Στέφανο Εναγγελίδη

ΚΟΡΝΗΛΙΑ
ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ-ΤΑΒΑΝΙΩΤΟΥ
τον Σπύρο Α. Γεωργίου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
της Ρέας Σταθοπούλου

ΕΛΕΝΗ ΧΑΛΚΟΥΣΗ
της Ιωάννας Ψαροπούλου-Δόκου

εκδηλώσεις

ΙΩΑΝΝΑ ΚΟΥΤΣΟΥΡΑΔΗ: ΕΠΙΤΙΜΗ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΤΟΥ ΕΚΠΑ

Ο Πολίτης παραβρέθηκε το απόγευμα της 25ης/5/2023 στη Μεγάλη Αίθουσα του Εθνικού Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, στην αναγόρευση ως επίτιμης διδάκτορας της Κωνσταντινουπολίτισσας κ. Ιωάννας Κουτσουράδη, καθηγήτριας Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Maltepe Κων/πολης και Προέδρου της Τουρκικής Φιλοσοφικής Εταιρίας.

Πλήθος συγκεντρώθηκε για την αναγόρευση σε επίτιμη διδάκτορα της Καθηγήτριας Φιλοσοφίας κ. Ιωάννας Κουτσουράδη, η οποία έχει αφιερώσει τη ζωή της στη διδασκαλία των ηθικών αξιών και των ανθρωπινων δικαιωμάτων.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με προσφώνηση του Αντιπρύτανη του ΕΚΠΑ καθηγητή κ. Νικολάου Βούλγαρη, ο οποίος μετά τον χαιρετισμό του αναφέρθηκε στο βιογραφικό της κ. Κουτσουράδη. Η κ. Ιωάννα Κουτσουράδη γεννήθηκε στην Κωνσταντινούπολη το 1936 και σήμερα είναι καθηγήτρια Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Maltepe Κωνσταντινούπολης, Πρόεδρος της Φιλοσοφικής Εταιρίας Τουρκίας και κάτοχος της Έδρας Φιλοσοφίας των Ανθρωπινων Δικαιωμάτων της UNESCO. Αποφοίτησε από Ζάππειο Παρθεναγωγείο το 1954 και το 1959 από το Τμήμα Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου Κωνσταντινούπολης. Κλείνοντας την ομιλία του ο κ. Βούλγαρης είπε ότι είναι ιδιαίτερη τιμή για τον χώρο η τιμή της αυτής.

Ο ομοτ. καθηγητής Φιλοσοφίας του Δικαίου της Νομικής Σχολής ΕΚΠΑ κ. Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου παρουσίασε λεπτομερώς το έργο και την προσωπικότητα της τιμώμενης. Μεταξύ άλλων ανέφερε, ότι η σημερινή ημέρα είναι ιδιαίτερη για το ΕΚΠΑ, γιατί έχει τη δυνατότητα μετά από πολλές αναβολές λόγω της πανδημίας, να τιμηθεί μια Ελληνίδα της Κωνσταντινούπολης, η οποία διέπρεψε στη γενέτειρά της Τουρκία αλλά και διεθνώς. Για περισσότερο από μισό αιώνα, ως φιλόσοφος, έχει πραγματοποιήσει εντυπωσιακό έργο και έχει συμβάλει ουσιαστικά στην ενίσχυση της φωνής της φιλοσοφίας, όχι μόνο μεταξύ των ειδικών, αλλά και σε διεθνείς οργανισμούς, εκεί όπου παράγεται πολιτική που αφορά την τύχη των ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Κάποια στιγμή είπε ότι η κ. Κουτσουράδη, ταξίδεψε από την Κωνσταντινούπολη στην Αθήνα για την εκδήλωση με αυτοκίνητο, γιατί λόγοι υγείας της απαγορεύουν τις αεροπορικές πτήσεις.

Ο Αναπ. Κοσμήτορας της Νομικής καθηγητής κ. Κωνσταντίνος Χριστοδούλου ανέγνωσε το Ψήφισμα της Σχολής για την αναγόρευσή της, το Διδακτορικό Δίπλωμα και την περιένδυση της τιμωμένης με την τήβεννο της Σχολής, η οποία ακολούθησε με μια συγκινητική κίνηση αμέσως από τους τρεις προαναφερόμενους καθηγητές προς την καθηγήτρια Φιλοσοφίας κ. Ιωάννα Κουτσουράδη.

Μετά την αναγόρευσή της σε επίτιμη διδάκτορα η τιμωμένη μίλησε στους παρευρισκόμενους στα αγγλικά με θέμα: «Human Rights as Ethnical Principle and as Premises for the Deduction of law» (Τα ανθρώπινα δικαιώματα ως ηθική αρχή και προϋποθέσεις για την αφαίρεση του νόμου).

Με το τέλος της ομιλίας της, η εκδήλωση συνεχίστηκε με τις απαραίτητες φωτογραφίες και τα συγχαρητήρια των παρευρισκόμενων προς την τιμώμενη.

Θερμά συγχαρητήρια και από την εφημερίδα μας!

Στάθης Αρβανίτης

ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ HENRY KANDIYOTI

Μετα χαράς πληροφορήθηκα, πριν έναν μήνα, την πραγματοποίηση ατομικής έκθεσης φωτογραφίας του Αντιγονιώτη φίλου μου Henry Kandiyoti στην γκαλερί Blank Wall, στην άνω αριστερή πλευρά της Φωκίωνος Νέγρη.

Στα εγκαίνια, τα οποία πραγματοποιήθηκαν το βράδυ της Παρασκευής 19 Μαΐου 2023 στην αίθουσα της γκαλερί Blank Wall στον πεζόδρομο της Φωκίωνος Νέγρη, συγκεντρώθηκαν αρκετοί λάτρεις της ασπρόμαυρης φωτογραφίας, όπως και κάποιοι φίλοι του καλλιτέχνη φωτογράφου Henry Kandiyoti από τα Πριγκηπόννησα.

Τις επόμενες μέρες, είδα με χαρά στο διαδίκτυο, ότι τον επισκέφθηκαν αρκετοί Αντιγονιώτες φίλοι, οι οποίοι κατοικούν εδώ και χρόνια στην Αθήνα. Μια κίνηση, η οποία με ευχαρίστησε ιδιαίτερα.

Στην έκθεση απολαύσαμε τις προσεκτικά αναρτημένες μαυρόασπρες φωτογραφίες του Henry Kandiyoti, οι οποίες κατά το πλείστον απεικονίζουν διάφορες αρχιτεκτονικές κατασκευές και αρχιτεκτονικά στοιχεία, από τις πάρα πολλές χώρες που ταξίδεψε με σκοπό να τις αποθανάτισει. Οι φωτογραφίες που παρουσιάζονται σε αυτή την έκθεση, όπως μας εξήγησε ο ίδιος, βασίζονται κυρίως σε συνθέσεις με γραμμώσεις, γεωμετρικά σχήματα, κτήρια συνδυασμένα με ανθρώπους, πουλιά κ.λπ., για αυτό άλλωστε και τίτλος της ήταν «Lines & Living Beings», δηλαδή «Γραμμές και Ζωντανά Όντα». Ο Henry μας είπε ότι για τη λήψη των περισσότερων φωτογραφιών περίμενε αρκετές ώρες, ώστε, μετά το κλικ του διαφράγματος, η τελική απόδοση να είναι όπως τη σκέπτοταν ο ίδιος. Παρ' όλο που δεν είμαι ειδικός στην καλλιτεχνική φωτογραφία, κατάλαβα ότι στοχεύει πάντα στην αισθητική, αλλά και στον εντυπωσιασμό του θεατή.

Τον Henry Kandiyoti, όπως και αρκετούς άλλους Αντιγονιώτες οι οποίοι ζουν ακόμα εκεί, τους γνώρισα εδώ στην Αθήνα, όταν όλοι μαζί σχεδόν οι παλιοί κάτοικοι του νησιού (Ρωμιοί, Τούρκοι, Εβραίοι, Αρμένιοι) έκαναν την υπέρβαση και διοργάνωσαν με μεγάλη επιτυχία μια συνάντηση στην Αντιγόνη με τον τίτλο «Burgazada - Reunion meeting 2012», η οποία διήρκεσε σχεδόν μια εβδομάδα. Την οργάνωση και τις προεργασίες της συνάντησης είχα παρακολουθήσει τότε κάνοντας ρεπορτάζ για την εφημερίδα μας. Τότε με τη συνάντηση είχαν ασχοληθεί και οι τουρκικές εφημερίδες βλέποντας να καταφάνουν στην Αντιγόνη πολλοί Ρωμιοί από την Αθήνα και όλο τον κόσμο.

Ο Henry Kandiyoti είναι απόφοιτος του Τμήματος Αγγλικής Γλώσσας και Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κωνσταντινούπολης και απόφοιτος του Τμήματος Φωτογραφίας και Κινηματογράφου του Πανεπιστημίου Anadolu. Έχει λάβει μέρος σε πολλές ομαδικές και ατομικές εκθέσεις φωτογραφίας σε όλο τον κόσμο, αποσπώντας περισσότερες από 250 διακρίσεις. Στην Ελλάδα έλαβε μέρος κατά καιρούς σε εκθέσεις που έγιναν σε Χανιά, Αντίπαρο και Αθήνα.

Στάθης Αρβανίτης

ΘΕΡΙΝΗ ΓΙΟΡΤΗ ΝΕΩΝ-ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΤΗΣ ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ.

Το απόγευμα της 8ης Ιουλίου 2023 μετά από πρόσκληση της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. σε σωματεία, συμπολίτες και νέους εθελοντές, παραβρεθήκαμε στον καταπράσινο κήπο του Καστρίτσιου Μουσείου στη Φιλοθέη για εκδήλωση, στην οποία θα παρουσιαζόταν το πρόγραμμα Ελπίς, αναφορικά με την υποστήριξη νέων Κωνσταντινουπολιτών και τις εθελοντικές δράσεις σε Κωνσταντινούπολη και Ελλάδα.

Παρά την προσπάθεια των οργανωτών, την ευχάριστη δροσιά που υπήρχε στον χώρο, αυτοί που συγκεντρώθηκαν ήταν λίγοι. Μάλιστα, ελάχιστα ήταν τα μέλη του νέου Συλλόγου Εθελοντές για την Κωνσταντινούπολη, για τους οποίους βασικά οργανώθηκε η εκδήλωση.

Ο Πρόεδρος της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. καλωσόρισε τους προσερχόντες, αναφέρθηκε στις προσπάθειες του νέου Δ.Σ. της Ομοσπονδίας στο ζήτημα του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης, στα προβλήματα Ίμβρου και Τένεδου, στα σωματεία-

μέλη της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ. στο δημογραφικό και στον φόβο αφανισμού της Ρωμαϊκής μειονότητας της Πόλης –το διεθνοποίησαν, θέτοντά τος στον ΟΗΕ και άλλους οργανισμούς– στο μέλημα της Ομοσπονδίας για τη νέα γενιά, στο πρόγραμμα υποστήριξης της παιδείας, στα εθελοντικά προγράμματα και την κοινωνική αλληλεγγύη.

Τα μέλη ενημερώθηκαν για την ενοίκιαση του ισόγειου του Καστρίτσιου Μουσείου –μετά από ανακαίνιση– σε τμήμα του ΕΜΠ για να δημιουργήσει νέα μονάδα υποστήριξης, σχετικά με την αλλαγή του κλίματος.

Ανακοινώθηκε επίσης ότι μετά από πρόταση στο Δ.Σ. της ΟΙ.ΟΜ.ΚΩ., πάρθηκε η απόφαση δημιουργίας χορωδίας, η

οποία βρίσκεται σε αναζήτηση μαέστρου και χορωδών, που θα συμμετέχουν.

Μετά την ομιλία του κ. Ουζούνoglou, παραδοσιακή ομάδα μουσικών αποτελούμενη από τους κ.κ. Αλιφραγκή στο λαούτο και Χανιώτη στο βιολί, παρουσίασαν για δύο ώρες παραδοσιακά νησιώτικα και μικρασιάτικα τραγούδια, ενώ προσφέρθηκαν εδέσματα και αναψυκτικά.

Στ. Α.

εκδηλώσεις

Άρης Μαυρομμάτης, Γιάννης Ευδοκίμης, Ακύλας Μήλλας, Κατερίνα Κοσκινά.

«ΤΟ ΠΕΡΑ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ ΑΚΥΛΑ ΜΗΛΛΑ» ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ Κ. ΓΙΑΝΝΗ ΕΥΔΟΚΙΜΙΔΗ

Και πάλι συγκεντρώθηκε πολύς κόσμος το Σάββατο, 27 Μαΐου 2023 στο Πολιτιστικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων «Μελίνα Μερκούρη», πρώην Πιλ-Πουλ, όπου λίγες ημέρες πριν το τέλος της διάρκειας ενός μήνα έκθεσης «Το Πέρα διά χειρός Ακύλα Μήλλα», πραγματοποιήθηκε ομιλία από τον Καθηγητή Ψυχιατρικής του ΕΚΠΑ κ. Γιάννη Ευδοκίμης, με θέμα τα σχέδια του Ακύλα Μήλλα. Την ίδια ημέρα παρουσιάστηκε το ομώνυμο 120 σελίδων λεύκωμα, των εκδόσεων Μίλητος σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων.

ΤΟΥ ΣΤΑΘΗ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Μεγάλη και επιτυχημένη πορεία είχε η έκθεση σχεδίων «Το Πέρα διά χειρός Ακύλα Μήλλα», διάρκειας ενός μήνα. Τον μήνα αυτό πραγματοποιήθηκαν σημαντικές ομιλίες, που συγκεντρώσαν πλήθος ατόμων, λάτρεις της Κωνσταντινούπολης.

Στην τελευταία ομιλία που πραγματοποιήθηκε τον λόγο έλαβε η επιμελήτρια της έκθεσης κ. Κατερίνα Κοσκινά, η οποία αναφέρθηκε αρχικά στο λεύκωμα που εκδόθηκε με την ευκαιρία της έκθεσης από τις εκδόσεις Μίλητος σε συνεργασία με τον Δήμο Αθηναίων, όπως και για τη μεταφορά της έκθεσης σε Θεσσαλονίκη και Κωνσταντινούπολη, σε ημερομηνίες που δεν είναι ακόμα γνωστές. Συνέχισε με αναφορές της στην έκθεση, τον Ίσιο Δρόμο του Πέρα, τους αλλοτινούς Ρωμιούς κατοίκους, αλλά και στον Ακύλα Μήλλα που κάνει ένα ταξίδι στο παρελθόν με τα σχέδιά του, στην περιοχή που έζησε τα παιδικά, μαθητικά και νεανικά του χρόνια.

Η κ. Κοσκινά παρουσίασε το βιογραφικό του κύριου ομιλητή της εκδήλωσης Ομοτ. Καθηγητή Ψυχιατρικής του ΕΚΠΑ κ. Γιάννη Ευδοκίμης, ο οποίος ήταν υπεύθυνος επιλογής του αρχαικού υλικού που πλαισίωσε την έκθεση.

Ο κ. Ευδοκίμης με μια λεπτομερέστατη, ενδιαφέρουσα ομιλία, συνοδευόμενη από ταυτόχρονη προβολή σχεδίων, φωτογραφιών, επιστημονικών αναλύσεων που πρόβαλε με τη βοήθεια Η/Υ παρουσίασε ζητήματα μνήμης και λόγου αναφορικά με τον δημιουργό των σχεδίων της έκθεσης κ. Ακύλα Μήλλα.

Ανέφερε τη γνωριμία του με τον κ. Μήλλα, μέσω του Προέδρου των Ζωγραφειωτών κ. Νίκου Κόλμαν. Επίσης στη σχεδίαση μεγάλου τμήματος των προσώπων κτηρίων από το Τούνελ μέχρι το Λύκειο Γαλατάσαραι στον Ίσιο Δρόμο του Πέρα, που στην πραγματικότητα δεν ήταν

φωτογραφική αποτύπωση. Είπε ότι στα σχέδια αυτά συνυπάρχουν κτήρια διαφορετικών εποχών, με ένα κοινό χαρακτηριστικό: είναι της χρυσής εποχής του Πέρα, των πρώτων χρόνων του 20ού αιώνα. Δηλαδή στα σχέδια του κ. Μήλλα αποτυπώνονται –κατά κάποιον τρόπο– οι προσωπικές του αναμνήσεις, που τις εντάσσει στην ακμή του Σταυροδρομιού, η οποία χάνεται μέρα με την ημέρα.

Ο κ. Ευδοκίμης τελείωσε με αναφορά του στο, ρεμβασμό, που –όπως είπε– περιέχει δύο στοιχεία, τις γνώσεις και τις εμπειρίες που ανακατεύονται, πρωταγωνιστούν όμως οι εμπειρίες. Η ανάδυση, είτε των αυτοβιογραφικών αναμνήσεων προϋποθέτει τη μεσολάβηση χρονικής απόστασης, αποχωρισμού, ώστε η ανάμνηση να γεφυρώνει το κενό. Έτσι ο ρεμβασμός αφήνει διττό αποτύπωμα. Από τη μια την πίκρα του χαμένου και από την άλλη τη γλυκειά αναβίωση του απολεσθέντος με την ανάμνηση.

Αυτό περιέχουν, είπε, τα σχέδια του κ. Μήλλα και προκαλούν έντονη συγκίνηση, ένα είδος χαρμολύπης και μία γλυκόπικρη ανάμνηση.

Τελευταίος μίλησε ο κ. Ακύλας Μήλλας, ο οποίος ξετύλιξε τις αναμνήσεις του για το διαμέρισμά τους στο Kumbaraci Yokuzu, την καθημερινή του διαδρομή προς το σχολείο του, το Ζωγράφειο Λύκειο, έχοντας όμως πάντα στο μυαλό του τις καλοκαιρινές διακοπές στην Πρίγκηπο που υπεραγαπούσε.

Έκλεισε ευχαριστώντας ονομαστικά καθένα από τους παράγοντες που εργάστηκαν για την έκθεση.

Η εκδήλωση τέλειωσε με υπογραφή του βιβλίου, που πρωτοκυκλοφόρησε στην έκθεση.

Η τελευταία ομιλία μαγνητοσκοπήθηκε και θα υπάρχει στον ιστότοπο του Ιδρύματος Μποδοσάκη blod.gr

Παρουσίαση του «Γκραματίκ» της Σταυρούλας Ιωαννίδου από τον Σύνδεσμο Μεγαλοσχιολιτών

Τη φετινή σεζόν «έκλεισε» ο εν Αθήναις Σύνδεσμος Μεγαλοσχιολιτών με μια πολύ επιτυχημένη βιβλιοπαρουσίαση το απόγευμα της 21ης Ιουνίου 2023 στην αίθουσα εκδηλώσεων «Αλέξανδρος Μαζαράκης» του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών, η οποία συγκέντρωσε πολλούς βιβλιόφιλους.

Το βιβλίο της συγγραφέως-φιλόλογου Σταυρούλας Ιωαννίδου *Γκραματίκ - Αναμνήσεις ενός σχεδόν συνηθισμένου ανθρώπου* παρουσιάστηκε σε συνεργασία με τον εκδοτικό οίκο Περίπλους και αφορά τη ζωή του παππού της Γιώργου Παπαδόπουλου, ο οποίος είχε σπουδάσει στην Πατριαρχική Μεγάλη του Γένους Σχολή την περίοδο της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Από την Κωνσταντινούπολη, μετά την αποφοίτησή του, έφυγε το 1914 για να έρθει και να συνεχίσει τη ζωή του ως εκπαιδευτικός, υπηρετώντας σε πολλές πόλεις της Ελλάδας.

Την εκδήλωση προλόγισε ο Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Μεγαλοσχιολιτών κ. Φάνης Βασαγιώργης, ο οποίος αναφέρθηκε στη Μεγάλη του Γένους Σχολή και σε σημεία του βιβλίου, δηλώνοντας ότι ο ήρωας του βιβλίου, ο παππούς Γιώργος, περιέγραψε λεπτομερώς στις σημειώσεις του, την ατμόσφαιρα που επικρατούσε τότε στην Κωνσταντινούπολη και τη Σχολή, που δεσπόζει στον 5ο λόφο της Βασιλεύουσας.

Μετά τον κ. Βασαγιώργη μίλησαν η συγγραφέας-φιλόλογος κ. Σταυρούλα Ιωαννίδου και η φιλόλογος κ. Ευγενία Μπαρδαμάσκου, οι οποίες ανέλυσαν εναλλάξ το βιβλίο και διάβασαν αποσπάσματά του.

Στην εκδήλωση, λόγω προβλήματος υγείας, δεν παραβρέθηκε ο εκδότης κ. Διονύσιος Βίτσος των εκδόσεων Περίπλους, ο οποίος ήταν προγραμματισμένο να μιλήσει για το βιβλίο.

Το βιβλίο ξεκινά με αφετηρία την Κωνσταντινούπολη, συνεχίζει στην Ελλάδα, με πρωταγωνιστή τον Γεωργή, τον μεσαίο από τα τρία αγόρια της οικογένειας Παπαδοπούλου, τον οποίο παρακολουθούμε από την παιδική ηλικία μέχρι τον θάνατό του, τις 6 δεκαετίες που έμελε να του χαρίσει η ζωή. Χρονικά τα γεγονότα διαδραματίζονται στο πρώτο ήμισυ του 20ού αιώνα, με γεγονότα που άφησαν το στίγμα τους. Τα γεγονότα που συναντιέται ο Γιώργης αποτελούν μια ιστορική ανατομία 50 ετών ζωής, όπως Βαλκανικοί πόλεμοι, Α' Παγκόσμιος Πόλεμος, ξεριζωμός και καινούργια πατρίδα, Μεσοπόλεμος, Δικτατορίες, Κατοχή, Μεταπολεμική περίοδος, χωρίς να απουσιάζουν και τα ηθογραφικά στοιχεία στα οποία μας ταξιδεύει με το βιβλίο της η συγγραφέας.

Με το τέλος της παρουσίασης το ακροατήριο υπέβαλε διάφορες ερωτήσεις στη συγγραφέα από την οποία έλαβαν τις απαντήσεις.

Η βιβλιοπαρουσίαση έκλεισε με κέρασμα και τη συγγραφέα να υπογράφει το βιβλίο της.

Στάθης Αρβανίτης

ΕΣΤΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ: Αμφιτρίτης 28, Π. Φάληρο, Τηλ.: 2109820901, 2109832243, Fax: 2109813456, <http://www.estiakon.org>, e-mail: estiakon@otenet.gr,

Τηλ. Γηροκομείου: 2291037816, 2291037819, 2291040826 Fax: 2291037817. Τα Γραφεία λειτουργούν καθημερινά Δευτέρα-Πέμπτη 8:30-12:30 -14:30-16:30 & Παρασκευή 9:00-15:00.

ΜΑΖΙΚΗ ΕΞΟΔΟΣ ΤΩΝ ΦΙΛΟΞΕΝΟΥΜΕΝΩΝ ΣΕ ΤΑΒΕΡΝΑ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ (14.6.2023)

Η έξοδος των φιλοξενουμένων μας, συνοδεία του προσωπικού, της Διεύθυνσης και μελών της Διοίκησης, συνεχίστηκε αυτήν τη φορά σε επώνυμη ταβέρνα της περιοχής, που διαθέτει μεγάλο καταπράσινο κήπο και εκλεκτά φαγητά. Το γεύμα αποτελείται από ποικιλία μεζέδων και θαλασσινών για να ξεφύγουν από την καθημερινότητα και να απολαύσουν συνδυαστικά την έξοδο, το φαγητό και το όμορφο περιβάλλον.

Για τους ενοίκους που παρέμειναν στα δωμάτιά τους, διότι δεν μπορούσαν να ακολουθήσουν, εστάλη από την ταβέρνα, παρόμοιο μενού στο γηροκομείο. Η χαρά και η ικανοποίηση των τροφίμων εικονίζεται στα πρόσωπά τους στις φωτογραφίες που ακολουθούν.

Κατά την αναχώρηση των φιλοξενουμένων, παρέα που συνυπήρχε

στον περιβάλλοντα χώρο, ζήτησε γνωριμία με τον Πρόεδρο, εξέφρασε τον ενθουσιασμό της και διερωτήθηκε: «Υπάρχει γηροκομείο που φέρνει τους τρόφιμους σε τέτοια ταβέρνα, τους φροντίζει και τους περιποιείται με τέτοιο τρόπο;»

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

Περιλαμβάνονται οι προσφορές και τα γεύματα που έγιναν από 16/6/2023 έως 15/7/2023

Προσέφεραν οι παρακάτω φιλογενείς κυρίες και κύριοι:
Ανώνυμος **5.000 €**

Οι συνάδελφοί του και οι φοιτητές του από τα Εργαστήρια Βιολογικής Χημείας και Κλινικής Χημείας της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στη μνήμη του αείμνηστου Καθηγητή/Πανεπιστημιακού Διδασκάλου Ορέστη Τσόλα **530 €** Γρηγόρης Σισμάνογλου στη μνήμη Νικ. Καζακίδη **250 €** Ιωάννης Καραγιαννόπουλος στη μνήμη της αείμνηστης Αλίκης-Μαγδαληνής Μαλλινοπούλου-Μαΐδου, Μεγάλης Ευεργέτιδας της Εστίας Κωνσταντινουπόλεως με τη συμπλήρωση 15 ετών από τον θάνατον της **150 €**

100 €

Ιωάννης Καραγιαννόπουλος στη μνήμη των αείμνηστων συγγενών του: Ιφιγενείας Σαρίδου, Μαρίας Σαρίδου-Ιωσηφίδου και Ιωάννου Ιωσηφίδη, Ιωάννης Καραγιαννόπουλος στη μνήμη της αείμνηστης μητέρας του Αικατερίνης Καραγιαννοπούλου με τη συμπλήρωση 100 ετών από τη γέννηση της. Φωτεινός Ιωάννης στη μνήμη Παναγιώτη Ζερμπίνη **50 €**

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Στη μνήμη ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΑΛΑΪΔΟΥ-ΠΑΝΤΖΟΠΟΥΛΟΥ: Άννα Σταματιάδου **30 €**, Φωτεινή Δρέκου **30 €**, Άννα και Ιωακείμ Σουβατζιόγλου **50 €**, Ευτέρπη και Τατιάνα Αναστασιάδη **50 €**

Στη μνήμη ΡΕΑΣ ΠΙΣΚΑΡ: Μαίρη Σιαλόμ **50 €**, Ελένη Σπυριδωνος **30 €**

Στη μνήμη ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΥΡΛΟΠΟΥΛΟΥ: Νικήτας Ευστράτιος **10 €**, οικογ. Αυγουσιτίδου **150 €**, Ιφιγένεια Καπετανγεώργη **20 €**, οικογ. Πρόδρομου Μπαχτιάρ **50 €**

Στη μνήμη ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ: Μπέτυ Παυλοπούλου **100 €**, Ιωάννης Καραγιαννόπουλος **50 €**, Νίκη Νικόλα **30 €**, Βασιλική Σέρβου **50 €**, Αναστασία Ζερβού **50 €**, οικογ. Βασιλείου Ζαρμπίνη **50 €**, Πόλυ Αρκούρ **20 €**, Σοφία Κίτου **50 €**, Νικόλαος Μίσης **50 €**, οικογ. Μηνά Κατανόπουλου **50 €**, Αποστολία Καρπουζοπούλου **50 €**, Λίτσα Σάνη **50 €**, οικογ. Γεωργίου Χρονάκη **50 €**

Στη μνήμη ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΡΙΦΤΗ: Ευάγγελος Λαζαρίδης **50 €**, Σοφία Βέργου **20 €**, Αθανάσιος Ντόντε **20 €**, Δημήτριος Ντόντε **25 €**, Κωνσταντίνος Κώτσιος **20 €**, Ελευθέριος Θάνας **20 €**

Σύνολο Εισπραξεων: 7.455

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΕ ΕΙΔΟΣ

Η κα Ρένα Μέλίου προσέφερε 1 κρεβάτι, 1 καρότσι, 1 βοήθημα βαδίσματος (Π) και 4 πολυθρόνες.

Η κα Ευρυδίκη Αυγερινού-Σφήκα προσέφερε στη μνήμη του συζύγου της Ανδρέα Σφήκα ένα ηλεκτρικό νοσοκομειακού τύπου κρεβάτι.

Ο κ. Δημήτρης Τσουκάτος προσέφερε μια εικόνα ρωσικής τεχνοτροπίας που απεικονίζει την Παναγία.

**Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί θερμά
Οι γέροντες ευγνωμονούν
Εκ του Γραφείου Διοίκησης**

ΣΑΣ ΕΝΗΜΕΡΩΝΟΥΜΕ ΟΤΙ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΑΣ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΟΥΝ ΚΛΕΙΣΤΑ ΑΠΟ 7-27/8/2023

ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ για ΔΩΡΕΕΣ: Alpha Bank IBAN: GR 5501401920192002002003370

Παρακαλούνται οι δωρητές να δηλώνουν στην τράπεζα τα ακριβή στοιχεία τους και να ενημερώνουν τα γραφεία μας στο 210 9820901 (Δευτέρα-Παρασκευή 8.30-12.30)

ιστορία

Οι Ρωμαίοι κατακτητές την ονόμασαν Alexandria ad Aegyptum, οι ελληνόφωνοι περιηγητές και οι ιστορικοί της αρχαιότητας Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, ενώ στη συνέχεια οι Αιγύπτιοι της έδωσαν το αραβικό όνομα Iskanderia, δανεισμένο από τον ιδρυτή της, Iskandar el Akbar, δηλαδή τον Μ. Αλέξανδρο.

Πανάρχαιες Ελληνικές Κοινότητες - Αλεξάνδρεια

ΤΗΣ ΑΓΛΑΪΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ-ΚΛΟΥΚΙΝΑ
Φιλολόγος - Συγγραφέας

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η Ελληνική Κοινότητα Αλεξάνδρειας αποτελούσε πρότυπο οργάνωσης και διοίκησης όλου του Ελληνισμού της Αιγύπτου. Επενδύει χρήματα και καταβάλλει προσπάθειες για να εκπαιδεύσει όσο το δυνατόν πιο άρτια τα Ελληνόπουλα της Αλεξάνδρειας. Πράγμα που γίνεται φανερό από την υψηλών προδιαγραφών υλικοτεχνική υποδομή, την προσέλευση εκπαιδευτικού προσωπικού με παιδαγωγική επάρκεια και με το αυστηρό σύστημα που εφαρμόστηκε και εμπόδισε τις συχνές εκπαιδευτικές αλλαγές και παλινωδίες.

Το 1854 με χρηματοδότηση του πρώτου προέδρου της κοινότητας Μιχαήλ Τσοσίτσα ανεγείρεται η Τσοισσαία Σχολή, η οποία περιλαμβάνει Σχολείο «Αλληλοδιδασκικόν», «Ελληνικόν» και «Παρθεναγωγείον», που εμπλουτίζεται και με βιβλιοθήκη. Αποφασιστικής σημασίας υπήρξε, χάρη στη χρηματοδότησή του Μικέ Συναδινού, η απόκτηση μεγάλης έκτασης στη συνοικία Σάτμπι, όπου στεγάστηκαν πλήθος σχολών και εγκαταστάσεων όπως η Σαλβάγειος Επαγγελματική (μετέπειτα Εμπορική) Σχολή (1907), το Μπενάκειο Οικονομικό Συστήσιο (1908) όπου σιτίζονταν οι άποροι μαθητές, το Μπενάκειο Ορφανοτροφείο και η Ζερβουδάκειος Σχολή (1909), η οποία αργότερα θα στέγαζε το Αβερύφειο Γυμνάσιο, τα σχολικά γήπεδα (1916), η Φαμηλιάδεις Δημοτική Σχολή (1926), η Ανώτερη Δημοτική Σχολή, διетуός φοίτησης (1932) για αγόρια που επρόκειτο να δουλέψουν αμέσως μετά το δημοτικό σχολείο. Σύμφωνα με τις οικονομικοπολιτικές μεταβαλλόμενες συνθήκες και τις απαιτήσεις των καιρών δόθηκε έμφαση στην ελληνομάθεια αλλά και στην εκμάθηση ξένων γλωσσών καθώς και στα εμπορικά μαθήματα και τις πρακτικές γνώσεις.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Πρόδρομοι του Ελληνικού νοσοκομείου στην Αλεξάνδρεια θεωρούνται τα «οσπητάλια» της Μονής του Αγίου Σάββα μέχρι τον 19ο αιώνα. Εξέλιξή τους αποτελεί το Νοσοκομείο των Γκραικών, χτισμένο μεταξύ 1820 και 1830, το οποίο μαζί με το Σχολείον των Γκραικών αποτέλεσαν τον πρώτο κοινοτικό πυρήνα της ελληνικής κοινότητας. Το 1882 άρχισε να λειτουργεί με εράνους για την ανοικοδόμησή του, ένα άλλο νοσοκομείο 150-160 κλινών σε οικόπεδο που προσέφερε ο πατριάρχης Αλεξανδρείας Σωφρόνιος, το λεγόμενο Σωφρόνιο Νοσοκομείο. Το 1938, χάρη στη δωρεά Κότσικα ανοίγει τις πύλες του ένα νέο νοσοκομείο, το Κοτσίκειο Νοσο-

κομείο του οποίου τα έξοδα ανέγερσης λέγεται ότι ξεπέρασαν τις 250.000 αιγυπτιακές λίρες.

ΠΡΕΣΒΥΓΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Η πλήρης προσφώνηση του Πατριάρχου Αλεξανδρείας είναι «Πάπας και Πατριάρχης της μεγάλης πόλεως Αλεξανδρείας, Λιβύης, Πενταπόλεως, Αιθιοπίας, πάσης γης Αιγύπτου και πάσης Αφρικής, Πατήρ Πατέρων, Ποιμήν Ποιμένων, Αρχιερεύς Αρχιερέων, τρίτος και δέκατος των Αποστόλων και Κριτής της Οικουμένης». Έρχεται δεύτερος στα πρεσβεία των πατριαρχών, μετά τον Οικουμενικό Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως. Η ιστορία της Εκκλησίας της Αλεξάνδρειας ανάγεται στην Πρωτοχριστιανική εποχή. Οι σχέσεις Πατριαρχείου-Κοινότητας εξομαλύνθηκαν στην πατριαρχία του Σωφρονίου Δ' (1870-1899), που συνέπεσε για αρκετά χρόνια με την προεδρία του Γεωργίου Αβέρωφ (1885-1899). Οι προσφορές του προς το Κοινοτικό Νοσοκομείο, που πήρε το όνομά του συγκίνησαν την ελληνική παροικία. Επί πατριάρχου Φωτίου (1900-1925) οργανώθηκε το Πατριαρχικό Τυπογραφείο, ενισχύθηκε η εκκλησιαστική εκπαίδευση και συγκροτήθηκαν οι μητροπόλεις του πατριαρχικού θρόνου στην Αφρική. Ο ρόλος του Πατριαρχείου γίνεται ολοένα και πιο δυναμικός.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Η λογοτεχνία των Ελλήνων στην Αλεξάνδρεια, με κορυφαίο εκπρόσωπο τον Κ. Π. Καβάφη, αποτελεί τον κεντρικό άξονα της παροικιακής πνευματικής ζωής και κατέχει ιδιαίτερη θέση στα νεοελληνικά γράμματα. Ο Καβάφης γόνος ευκατάστατης εμπορικής οικογένειας, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια το 1863. Πατέρας του ήταν ο Πέτρος-Ιωάννης Καβάφης και μητέρα του η Χαρίκλεια Φωτιάδη. Μετά τον θάνατο του πατέρα του το 1870 η οικογένεια θα βρεθεί στην Αγγλία. Το 1877 επιστρέφει στην Αλεξάνδρεια αλλά λόγω πολιτικών γεγονότων το 1882 αναγκάζεται να ξαναφύγει, αυτήν τη φορά στην Κωνσταντινούπολη, όπου εκεί ο νεαρός Κωνσταντίνος αρχίζει να στιχουργεί. Το 1885 επιστρέφει οριστικά στη γενέτειρά του. Ασχολείται με τη δημοσιογραφία στην εφημερίδα *Τηλέγραφος* και εργάζεται στην υπό αγγλική διοίκηση Υπηρεσία Αρδεύσεων ως το 1922. Από το 1907, διάγει «μονήρη βίο» και δημιουργεί το ποιοτικά αρτιότερο τμήμα του ποιητικού του έργου. Χτυπημένος από καρκίνο του λάρυγγα, πεθαίνει τον Απρίλιο του 1933

στο παλαιό Ελληνικό Νοσοκομείο της Αλεξάνδρειας και ενταφιάζεται στο Κοινοτικό Νεκροταφείο Αλεξάνδρειας, όπου βρίσκονται και οι τάφοι του Αβέρωφ, του Φαμηλιάδη, της οικογένειας Σαλβάγου και πολλών άλλων. Η φήμη του Καβάφη σήμερα έχει εξαπλωθεί διεθνώς, αφού το έργο του μεταφράστηκε σε 35 γλώσσες και διαλέκτους.

Αξίζει να αναφέρουμε και το πέρασμα του Γιώργου Σεφέρη από την Αίγυπτο, ο οποίος διετέλεσε διευθυντής της Κεντρικής Υπηρεσίας Τύπου της εξόριστης ελληνικής κυβέρνησης στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και αναμείχθηκε γόνιμα στην αιγυπτιακή πνευματική ζωή, καθώς και στην ανάδειξη μιας σημαντικής μορφής των ελληνικών γραμμάτων, του πεζογράφου και κριτικού Στρατή Τσίρκα (ψευδώνυμο του Γιάννη Χατζηαντρέα) που γεννήθηκε στο Κάιρο το 1911, επισκέφθηκε αρκετές φορές τον Καβάφη και έγραψε γι' αυτόν αργότερα (1958 και 1971) δύο αξιόλογα έργα.

ΕΙΚΑΣΤΙΚΑ

Σημαντικοί ζωγράφοι γεννήθηκαν ή και έδρασαν στην Αλεξάνδρεια: Ο διεθνούς φήμης Κωνσταντίνος Παρθένος (Αλεξάνδρεια 1878-Αθήνα 1967), σπούδασε στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βιέννης. Υπήρξε εισηγητής του Ιμπρεσιονισμού στην Ελλάδα και καθηγητής στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.

Ο Δημήτρης Λίτσας (Σπέτσες 1881-Αλεξάνδρεια 1952), ζωγράφος και αιογράφος, μαθητής του Νικόλαου Λύτρα και του Κωνσταντίνου Βολανάκη, εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Αλεξάνδρεια το 1914 και εμπνεύστηκε από την αιγυπτιακή φύση.

Μαθητής του Λίτσα, ο σπουδαίος χαράκτης Γιάννης Κεφαλληνός (Αλεξάνδρεια 1893-Αθήνα 1957), φιλοτέχνησε έργα των Καζαντζάκη, Παπαντωνίου, Σικελιανού, κ.ά. Δίδαξε χαρακτηριστική στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας.

Πολλά χρόνια στην Αλεξάνδρεια έζησαν οι ζωγράφοι: Θάλεια Φλωρά-Καραβία, φιλοτέχνησε προσωπογραφίες προσωπικοτήτων της Αλεξάνδρειας, όπως και ο ζωγράφος Μένης Αγγελόπουλος και ο Μίκης Μητσάκης, που ανέλαβε αιογραφίες ναών της Αλεξάνδρειας, με σπουδές και οι τρεις στο Μόναχο και το Παρίσι, αλλά και πολλοί άλλοι. Επίσης διακρίθηκαν σκιτσογράφοι και γελιογράφοι αλλά και γλύπτες.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Πολλοί από τους Αλεξανδρινούς μουσικούς

ξεχώρισαν στο πιάνο, στο λυρικό τραγούδι, ενώ σημαντικά ονόματα του πενταγράμμου έκαναν διεθνή καριέρα όπως οι Ζορζ Γκεταρύ, Ζορζ Μουστακί, Ντέμης Ρούσσος, Σούλη Σαμπάχ, Δάκης, Άλκηστις Πρωτοψάλτη, ο συνθέτης Δημήτρης Παπαδημητρίου, κ.ά. Επίσης πρέπει να αναφερθούν και δύο κορυφαίες μορφές: οι συνθέτες Γιάννης Χρήστου και Μάνος Λοΐζος, οι οποίοι δυστυχώς χάθηκαν πολύ νωρίς.

ΘΕΑΤΡΟ

Οι σημαντικότεροι ελληνικοί θίασοι επισκέπτονταν την Αλεξάνδρεια, δίνοντας παραστάσεις στα πολλά ελληνικής ιδιοκτησίας θέατρα (Αλκαζάρ, Πυραμίδες, Μπελ-βεντέρ, Αλάμπρα, Λούνα Παρκ), αλλά η πόλη είχε και τη δική της θεατρική «παραγωγή» και έβγαλε ηθοποιούς όπως ο Ντίνος Ηλιόπουλος, η Μαίρη Γιατρά-Λεμού, ο Τέλης Ζώτος, τον σκηνοθέτη Νίκο Περάκη, κ.ά. Στην Αλεξάνδρεια λειτούργησαν δραματικές σχολές και συγκροτήθηκαν αρκετοί θίασοι, όπως του Κίμωνα Σαρολίδη, της Γιαννούλη, της Βέμπο, των Ζαζά και Λώρ, κ.ά. Θεατρική δραστηριότητα ανέπτυξαν τα τμήματα διαφόρων συλλόγων, μαθητικών θεατρικών παραστάσεων της Αβερύφειου Σχολής καθώς και διάφοροι ερασιτεχνικοί θίασοι.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Για τις καλλιτεχνικές αναζητήσεις των Ελλήνων της Αλεξάνδρειας, εκτός από τα ελληνικά θέατρα υπήρχαν και οι κινηματογράφοι, όπου είχαν την ευκαιρία να βλέπουν αξιόλογες ταινίες της παγκόσμιας κινηματογραφικής παραγωγής σε ελληνικές αίθουσες, όπως του «Οντέον», του «Ρουαγιάλ», του «Ριάλτο» ή του «Λα Γκαϊτέ».

Συνεχίζεται

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Σουλογιάννη Ευθύμιου, *Η Ελληνική Κοινότητα Αλεξάνδρειας 1843-1993*, Ε.Λ.Ι.Α., Αθήνα 2005. Τόπη Αστέρη, *Αλεξάνδρεια. Στιγμές, χώροι και πρόσωπα που ήσαν μια φορά*, Κέδρος 2002. Βικιπαίδεια.

ΟΙ ΦΑΣΕΙΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑΣ - ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΠΟΥ ΥΠΕΣΤΗ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΜΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ (XXV)

Τα 4 Α της καταστροφής της ανθρωπότητας: Αμάθεια, Αντιζηλία, Απληστία, Αλαζονεία.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΚΥΡΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

Μετά την ήττα των Αβάρων από τους Φράγκους (563), που υποχωρούν από τον Έλβα, τον θάνατο του Μγ. Ιουστινιανού (14/11/565) και την έλευση στον αυτοκρατορικό θρόνο του ανιψιού του Μγ. Ιουστινιανού (καθώς ήταν άτεκνος) του Ιουστίνου Β' (565-578), οι Άβαροι επανέρχονται στις απαιτήσεις τους σ' ότι αφορά τη χερσόνησο του Αίμου.

Μετά την ανάληψη της εξουσίας από τον Ιουστίνου, η Γοτθική φυλή των Λομβαρδών, που είχε αναπτυχθεί στην περιφέρεια του Έλβα, με τη στήριξη Αβάρων και Σλάβων το 568 θα εισβάλλουν και θα καταλάβουν την Ιταλική χερσόνησο (568-774). Η Κωνσταντινούπολη θα αποτύχει να εμποδίσει την κατάληψη, αν και προσπάθησε από τη μία να εξαγοράσει την ειρήνη με ετήσια καταβολή σημαντικού ποσού και από την άλλη να σταματήσει τους εισβολείς με το «κουρασμένο» από τον μακροχρόνιο Οστρογοτθικό πόλεμο (535-554) Βυζαντινό στράτευμα, υπό τη διοίκηση του στρατηγού Τιβέριου.

Παρά το γεγονός ότι η πολιτική του Αυτοκράτορα Τιβέριου Α' (578-582) απέναντι στους Αβάρους διέφερε από εκείνη του Ιουστίνου Β', καθώς ήταν αρκετά διαλλακτικότερη, έδειχνε ότι δεν μπορούσε να εξασφαλίσει για μεγάλο χρονικό διάστημα την ειρήνη στη χερσόνησο του Αίμου. Η στρατιωτική αδυναμία των Βυζαντινών είχε ήδη δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για την αμφισβήτηση της Βυζαντινής κυριαρχίας νότια του Ιστρού.

Μετά από μία περίοδο είκοσι ετών (558-578), όπου οι δύο πλευρές είχαν εμπλακεί ελάχιστες φορές σε πολεμικές αναμετρήσεις, οι Άβαροι είχαν ισχυροποιηθεί αρκετά για να διεκδικήσουν περισσότερα εδάφη από την αυτοκρατορία. Το 579 ο χακάνος Bayar A' (562-602, Μπαγιάρ Α' ή Βαϊανός) οδήγησε δίκως κάποια αφορμή τον στρατό του στο Σάβο, μεταξύ Σιρμίου και Σιγγιδόνας, με σκοπό την κατασκευή μίας γέφυρας. Όμως ο κύριος στόχος της Αβαρικής πολιτικής στα πρώτα δέκα χρόνια της παρουσίας τους στην Παννονία (568-578), ήταν η εδραίωση του Αβαρικού χακανάτου στον κόσμο των «βαρβάρων» και επίσης η απόλυτη κυριαρχία του χακάνου στα Βουλγαρικά, Γερμανικά και Σλαβικά φύλα που εξουσίαζε περίξ του μέσου Ιστρού. Η επιθετική πολιτική απέναντι στο Βυζάντιο από την πρώτη στιγμή θα ήταν επιζήμια για αυτόν τον στόχο και ενδεχόμενη αποτυχία θα εξασθενούσε τη θέση του. Για να επιβληθεί στους «βαρβάρους» ανταγωνιστές του, η συνεργασία με το Βυζάντιο του πρόσφερε αρχικά περισσότερα πλεονεκτήματα, καθώς θα διασφάλιζε τη θέση και το κύρος του στην κεντρική Ευρώπη. Προς το τέλος της δεκαετίας του 570 ο χακάνος έκρι-

Χάρτης XXIX: Η χερσόνησος Αίμου και η εισβολή των Σλάβων αρχές 7ου αι.

νε ότι η ειρήνη με το Βυζάντιο δεν του πρόσφερε πια πλεονεκτήματα, καθώς η θέση του είχε ήδη ισχυροποιηθεί τόσο στο εσωτερικό του χακανάτου όσο και στον περίγυρό του. Η απρόσμενη ενέργεια του χακάνου να κατασκευάσει γέφυρα, θεωρήθηκε από τον Τιβέριο ως κίνηση αμφισβήτησης της Βυζαντινής κυριαρχίας στην περιοχή του Σιρμίου. Ο Βυζαντινός στρατηγός Σήθος, που είχε έδρα τη Σιγγιδόνα, ζήτησε εξηγήσεις από τους Αβάρους για τον λόγο κατασκευής της γέφυρας. Ο χακάνος απάντησε ότι επιθυμούσε να συνεχίσει τις επιχειρήσεις του εναντίον των Σλάβων, προκειμένου να συγκεντρώσει τους φόρους που του όφειλαν οι Σλάβοι και να εκδικηθεί για τη δολοφονία των απεσταλμένων του και ότι αν εμποδιζόταν από τους Βυζαντινούς, αυτό θα σήμαινε τη διακοπή της συνθήκης ειρήνης του 574. Για να δείξει μάλιστα ότι δεν είχε καμία πρόθεση να επιτεθεί στο Βυζάντιο, έδωσε όρκο τόσο με το ξίφος του, κατά το Αβαρικό τυπικό, όσο και στη Βίβλο. Στη συνέχεια, μία Αβαρική πρεσβεία πήγε στην Κωνσταντινούπολη για να επιβεβαιώσει τις καλές προθέσεις του χακάνου και επανέλαβε στον Τιβέριο ότι ο Βαϊανός επιθυμούσε να εκστρατεύσει εναντίον των Σλάβων. Οι ισχυρισμοί των Αβάρων απεσταλμένων δεν έπεισαν τον Τιβέριο, ο οποίος αφενός τους διαβεβαίωσε ότι ήταν σύμφωνος με την επίθεση του χακάνου στους Σλάβους και αφετέρου προσπάθησε να τους εμψυχήσει τον φόβο για ενδεχόμενη επίθεση των Τούρκων εναντίον τους.

Η κατάληψη του Σιρμίου σήμαινε την ολοκλήρωση της

Αβαρικής εγκατάστασης στην Παννονία και την κατάκτηση όλων των εδαφών που κατείχαν οι Γεπίδες μέχρι το 567. Μετά την πτώση του Σιρμίου οι Άβαροι δεν έθεταν πλέον εδαφικές αξιώσεις, αλλά διενεργούσαν συνεχείς επιθέσεις στα Βυζαντινά εδάφη, καταλάμβαναν πόλεις και λάφυρα. Αποχωρούσαν έχοντας συνάψει ειρήνη, η οποία αύξανε τον ετήσιο φόρο των Βυζαντινών.

Μετά τον θάνατο του Βαϊανού και του Τιβέριου η κλιμάκωση των συγκρούσεων ήταν αναπόφευκτη καθώς, τόσο ο Μαυρίκιος (582-602) και ο Φωκάς (610-641), που διαδέχθηκαν τον Τιβέριο, όσο και ο διάδοχος του Βαϊανού, Behan B' (602-617, Μπεχάν) που κληρονόμησε ένα ισχυρό χακανάτο, δεν επιθυμούσαν ειρηνική συνύπαρξη των δύο πλευρών, αλλά λύσεις μέσω πολεμικών αναμετρήσεων.²⁰² Θεωρώντας ότι έχει λήξει η μεταξύ Αβάρων-Βυζαντινών σύμβαση ειρήνης, Άβαροι, Σλάβοι και Ιλλυριοί επωφελοόμενοι των αιματηρών διενέξεων μεταξύ Μονοφυσιτών – πιστών του Συμβόλου της Νίκαιας που συνοδεύονταν από την επίθεση των Σασσανιδών (572) στην Ανατολία, θα εισβάλλουν στη χερσόνησο του Αίμου και θα φθάσουν μέχρι την Πελοπόννησο από τη μία και την Προποντίδα από την άλλη. Στα τέλη του 6ου και στις αρχές του 7ου αι., η επίμονη πολιτική αποικισμού των Αβάρων και Σλάβων, την οποία αδυνατούσε να σταματήσει ο στρατός του Βυζαντίου, που στάθμευε στην περιοχή, δημιούργησε μία βαθειά εθνογραφική αλλαγή στη χερσόνησο του Αίμου, η οποία θα κατοικηθεί σε μεγάλη έκταση από Σλάβους αποίκους.²⁰³ [Κόϊτα Χάρτη XXIX]

Οι επιθέσεις-καταλήψεις συνεχίζονται μέχρι στις 29/6/626, όπου πραγματοποιείται μια συντονισμένη επίθεση Σασσανιδών (θα έλθουν μέχρι την Χαλκηδόνα), Αβάρων και Σλαβικού στόλου (θα αντιμετωπιστεί με επιτυχία από τον αριθμητικά μικρότερο Βυζαντινό στόλο με τη χρήση του υγρού πυρός) κατά των τειχών της Κωνσταντινούπολης. Εντός της Πόλης, βρίσκονταν 12.000 καλά εκπαιδευμένο Βυζαντινό στράτευμα που, με τη βοήθεια των κατοίκων, υπερασπίστηκαν την πόλη ενάντια στις δυνάμεις περίπου 80.000 Αβάρων και Σλάβων. Η αποτυχία των επιτιθέμενων θα επιφέρει τη διάσπαση της ομοσπονδίας και έκτοτε την ανεξάρτητη πορεία Αβάρων, Βουλγάρων και Σλάβων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

202. Κόϊτα Διδακτορική Διατριβή Καρδαράς Γεώργιος, *Το Βυζάντιο και οι Άβαροι*, Στ', Θ' αι., Ιωάννινα 2007.

203. Κόϊτα Α.Α. Vasiliev, *Ιστορία Βυζαντινής Αυτοκρατορίας*, τόμος Α' σελ. 215-218. Για Ελλάδα εκδόσεις Μπεργάδης.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ!

Την Δευτέρα 12 Ιουνίου 2023, βρέθηκε συμπτωματικά σε ένα πανέμορφο και καταπράσινο προάστιο της Πόλης, το Polonezköy. Εκεί γευμάτιζα σε ένα παραδοσιακό εστιατόριο, όταν ξαφνικά είδα να μπαίνουν στον χώρο αρκετοί άνθρωποι. Άνθρωποι διαφόρων ηλικιών, νεαρότεροι, μεσήλικες και αρκετοί προχωρημένης ηλικίας!

Κοιτάζοντας με περισσότερη προσοχή, με έκπληξη διαπίστωσα, πως δεν ήταν απλά «κάποιοι κοινοί άνθρωποι». Κάποιοι ήταν με νοητικά προβλήματα, άλλοι με κινητικά προβλήματα, άλλοι μάλλον με οικονομικά προβλήματα, άλλοι υγιέστατοι αλλά με ανάγκη

για λίγη συντροφιά, αγάπη, γενικότερα για «νοιάξμο», περιποίηση.

Βεβαίως, από ότι κατάλαβα εκ των υστέρων, δεν βρέθηκαν όλοι μαζί τυχαία εκεί. Υπολόγισα και κατέληξα στο ότι πρέπει να ήταν πλέον των 100 ατόμων. Τους έφεραν πούλμαν από πολλές περιοχές της Πόλης. Οργανωμένη επίσκεψη στον χώρο.

Στις μέρες μας, πολλοί δυστυχώς συνάνθρωποί μας, όταν κάποιος αντιμετωπίζει οποιοδήποτε πρόβλημα υγείας, οικονομικό ή κάποιο άλλο, περιθωριοποιούνται από το άμεσο περιβάλλον τους, είτε είναι οικογενειακό είτε φιλικό είτε κοινωνικό. Και δεν φτάνει μόνο η περιθωριοποίηση, αλλά σιγά σιγά έρχεται, δυστυχώς, και η εγκατάλειψη!

Πολύ μεγάλη εντύπωση μου έκαναν οι συ-

νοδοί αυτών των ψυχών. ΚΥΡΙΕΣ!!! Με περισσό ενδιαφέρον, σαν να βοηθούσαν τους γονείς τους, τα αδέρφια τους. Ενδιαφέρονταν για το που θα καθίσει ο καθένας, να σερβίρουν, να τακτοποιούν, να τους μιλούν, να τους προσφέρουν δωράκια, σχεδόν να τους ζουν... Να χορεύουν μαζί τους, να τραγουδούν μαζί τους, να προσφέρουν αγάπη αντιστοελώς.

Δεν άντεξα! Σηκώθηκα. Πήγα και ρώτησα ποιος σύλλογος, ποια οργάνωση ήταν πίσω από όλα αυτά. Τους ευχαρίστησα για το ενδιαφέρον τους προς αυτούς τους συνανθρώπους μας. Συγκινήθηκα πάρα πολύ!

Με πολλή σύνεση και ευγένεια μου είπαν πως η κίνησή τους αυτή ονομάζεται «Φιλόπρωτος Αδελφότης Κυριών Πέραν» και με τη

συνεργασία της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Αγίου Παντελεήμονος Κουσκουντζουκίου, διοργάνωσαν το γεύμα της ημέρας σε αυτόν τον πανέμορφο χώρο.

Η λέξη ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ είναι πολύ μικρή για να εκφράσει αυτό που ένιωσα βλέποντας, ως τρίτος άνθρωπος, την έκφραση της αγάπης, του δοσίματος προς τον πάσχοντα και ανήμπορο άνθρωπο, του μεγάλου και πραγματικού ενδιαφέροντος προς το πλησίον.

Εύχομαι, με την ίδια θερμότητα, οι κυρίες αυτές να συνεχίσουν. Τις χρειάζεται απόλυτα η εποχή μας. Να το μεταδώσουν και στις επερχόμενες γενεές. Να μείνουν αναλλοίωτες και πάντα να κάνουν πράξη την πιο χρήσιμη έννοια, «ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ».

Κ.Ι.Β.

ελληνοτουρκικά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΟΠΤΣΟΓΛΟΥ

Περιορίσθηκε ο ρυθμός αύξησης του πληθυσμού της Τουρκίας

Ο πληθυσμός της Τουρκίας, σύμφωνα με το τουρκικό Στατιστικό Ινστιτούτο (TUIK), το 2022 ανήλθε σε 85,3 εκατ. (συμπεριλαμβανομένων 1,824 εκ. αλλοδαπών) έναντι 84,68 εκατ. το 2021 με τον ρυθμό αύξησης να μειώνεται σε 7,1‰ σε σχέση με αύξηση 12,7‰ το 2021 (2020: 5,5‰, 2019: 13,9‰). Ταυτόχρονα, υπάρχει ισοκατανομή μεταξύ ανδρών και γυναικών (50,1% άνδρες, 49,9% γυναίκες). Από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην ετήσια Έκθεση 2022 του Γραφείου Οικονομικών και Εμπορικών Υποθέσεων της Ελληνικής Πρεσβείας στην Άγκυρα προκύπτει ότι:

- Το 93,4% του πληθυσμού ζει σε αστικά κέντρα.
- Η μέση ηλικία αυξήθηκε σε 33,5 έτη έναντι 33,1 το 2021 και 32,7 έτη το 2020.
- Το ποσοστό πληθυσμού ηλικίας 15-64 ετών ανέρχεται σε 68,1% του συνόλου (2021: 67,9%), ενώ των παιδιών (0-14 έτη) μειώθηκε σε 22% (2021: 22,4%).
- Ο πληθυσμός της Τουρκίας ηλικίας 65 ετών και άνω αυξήθηκε 22,6% σε 5 χρόνια και έφτασε τα 8,45 εκατ. το 2022, σύμφωνα με τη στατιστική υπηρεσία της χώρας, με ποσοστό, το 2022, 9,9% στον συνολικό πληθυσμό.
- Οι περιοχές με τη μεγαλύτερη πληθυσμιακή συγκέντρωση είναι: Πόλη (15,9 εκατ.), Άγκυρα (5,78 εκατ.), Σμύρνη (4,46 εκατ.), Προύσα (3,19 εκατ.), Αττάλεια (2,68 εκατ.)
- Ως προς τις εθνοτικές ομάδες, 70-75% του πληθυσμού υπολογίζεται ότι είναι τουρκικής καταγωγής, 19% κουρδικής, 7-12% άλλες μειονότητες (Πηγή: CIA the World Factbook). Να θυμίσουμε ότι η Τουρκία έχει έκταση 780.580 τ.χλμ. και συνορεύει με την Αρμενία με μήκος συνόρων 268 χλμ., Αζερμπαϊτζάν 9 χλμ., Βουλγαρία 240 χλμ., Γεωργία 252 χλμ., Ελλάδα 206 χλμ., Ιράν 499 χλμ., Ιράκ 331 χλμ., Συρία 822 χλμ. ενώ η ακτογραμμή της ανέρχεται σε 7.200 χλμ..

Τζον Σαρμπάνης: Στο ναδίρ η αξιοπιστία Ερντογάν στις ΗΠΑ

«Πρέπει να σταματήσει η Άγκυρα να εξαρτά την ένταξη της Σουηδίας στο NATO από την πώληση των F-16», λέει ο Τζον Σαρμπάνης, μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων των ΗΠΑ και κορυφαίος εκπρόσωπος των ελληνικών συμφερόντων στην αμερικανική σκηνή. «Σίγουρα, η προσχώρηση της Σουηδίας είναι το πρώτο βήμα, αλλά περαιτέρω αλλαγές θα πρέπει να προηγηθούν οποιασδήποτε οπλικής συμφωνίας. Ο Ταγίπ Ερντογάν πρέπει να απομακρυνθεί από το δόγμα της "Γαλάζιας Πατρίδας", να σταματήσει τις υπερπτήσεις στο Αιγαίο και να αποκαταστήσει τα ανθρώπινα δικαιώματα». Η ανοχή προκλητικών συμπεριφορών στην Ανατολική Μεσόγειο αποδυναμώνει τη Συμμαχία και στέλνει αντιφατικά μηνύματα σε εχθρούς και συμμάχους, επισημαίνει. Μιλώντας για την ατμόσφαιρα στην αμερικανική πρωτεύουσα μετά τις τουρκικές εκλογές, εκτιμά πως η αξιοπιστία του Ερντογάν βρίσκεται ακόμη στο ναδίρ. «Πρέπει να καταβάλει μεγάλες προσπάθειες για να κερδίσει την εμπιστοσύνη μου και γνωρίζω καλά ότι το ίδιο ισχύει για πολλά μέλη του Κογκρέσου. Επικροτώ τις πρόσφατες δηλώσεις, που φαίνεται να αποκλίνουν από τη συνήθη προκλητική του συμπεριφορά, αλλά με τον Ερντογάν πρέπει να περιμένεις να δεις αν τα βαρύγδουπα λόγια θα επιβεβαιωθούν από πράξεις».

Το παράδειγμα της Αλεξανδρούπολης πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ενδεικτικό παράδειγμα για τη σύγκλιση των συμφερόντων των δύο χωρών. «Η υιοθέτηση της νομοθεσίας για την ασφάλεια και την ενέργεια στην Ανατολική Μεσόγειο στο Κογκρέσο το 2019, έχει ανοίξει νέους ορίζοντες σύμπραξης στην περιοχή και επιτρέπει την εμβάθυνση της συνεργασίας μας σε πολλαπλά μέτωπα». Στις ίδιες δηλώσεις ο κ. Σαρμπάνης αποκαλύπτει πως υπάρχουν σχέδια για τη δημιουργία Κέντρου Ενέργειας Ανατολικής Μεσογείου υπό την αιγίδα του αμερικανικού Υπουργείου Ενέργειας. «Η πρωτοβουλία βασίζεται στη συμφωνία-κλειδί για την ενέργεια και ασφάλεια που υπεγράφη στο Κογκρέσο το 2019 και θα ενισχύσει τη συνεργασία, την έρευνα και την καινοτομία στον τομέα της ενέργειας». Το εγχείρημα χαίρει διακομματικής αποδοχής, με τον επίσης ελληνικής καταγωγής Ρεπουμπλικανό Γκας Μπιλράκη και τον φιλέλληνα γεροϋσιαστή Μπομπ Μενέντεζ, να ενώνουν τις δυνάμεις τους με τον κ. Σαρμπάνη.

Τουρκικό υπουργείο Άμυνας: «Η θετική δυναμική με την Ελλάδα θα πρέπει να συνεχιστεί»

«Ο τουρκικός και ελληνικός λαός να ζει ειρηνικά με ευημερία και ασφάλεια, το Αιγαίο να είναι θάλασσα φιλίας μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας» τόνισε ο εκπρόσωπος Τύπου του τουρκικού Υπουργείου Άμυνας Ζεκί Ακτούρκ. Οι σχετικές δηλώσεις του:

«Η συνέχιση της θετικής ατζέντας που ξεκίνησε μετά τον μεγάλο καταστροφικό σεισμό στις 6 Φεβρουαρίου και το σιδηροδρομικό δυστύχημα στην Ελλάδα, που συνέβη την ίδια περίοδο, η μη επιστροφή στις δραστηριότητες και τη ρητορική που αυξάνουν την ένταση κατά διαστήματα θα είναι προς το συμφέρον και των δύο χωρών. Την προσεχή περίοδο ευχή μας είναι, η συνέχιση της θετικής δυναμικής που έχουμε πετύχει στις διμερείς σχέσεις τους τελευταίους μήνες, η διατήρηση διαύλου διαλόγου και, κάνοντας δίκαιη χρήση του πλούτου της περιοχής, ο τουρκικός και ελληνικός λαός να ζει ειρηνικά με ευημερία και ασφάλεια, το Αιγαίο να είναι θάλασσα φιλίας μεταξύ Τουρκίας και Ελλάδας».

27.000 Τούρκοι ταξίδεψαν το Μπαϊράμι στην Ελλάδα για διακοπές. «Βούλιαξε» η Λέσβος

«Ανάσα» στις τοπικές οικονομίες των μεγάλων νησιών του Βορείου Αιγαίου έδωσαν περισσότεροι από 27.000 Τούρκοι πολίτες που επέλεξαν να γιορτάσουν τη μεγάλη τους θρησκευτική γιορτή, το «κουρμπάν μπαϊράμ» στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελληνικής Αστυνομίας, στις πύλες εισόδου των λιμανιών Μυτιλήνης, Χίου και Σάμου έφτασαν από τις απέναντι μικρασιατικές ακτές με τα πλοία της γραμμής που πηγαionoερχόταν συνεχώς, μεγάλος αριθμός επισκεπτών, Τούρκων ή Τούρκων με ευρωπαϊκά διαβατήρια (σ.σ. μετανάστες σε ευρωπαϊκές χώρες που βρίσκονται στην Τουρκία και χρησιμοποιούν την ευρωπαϊκή ταυτότητά τους για να μην χρειάζεται να εκδώσουν θεώρηση εισόδου, βίζα). Συγκεκριμένα στο διάστημα Παρασκευή 23 Ιουνίου με Δευτέρα 3 Ιουλίου πέρασαν: στο λιμάνι της Μυτιλήνης από το Αϊβαλί περισσότεροι από 10.000 επισκέπτες. Στο λιμάνι της Χίου από τον Τσεσμέ περισσότεροι από 10.500 επισκέπτες. Και στα λιμάνια πύλες εισόδου της Σάμου, Βαθύ και Καρλόβασι, από το Κουσάντασι, περισσότεροι από 7.000 επισκέπτες. Ειδικά, το Σάββατο 1 Ιουλίου, τελευταία εργάσιμη μέρα για την εορταστική περίοδο που

οι Τούρκοι επισκέπτες ήταν στα νησιά, οι εμπορικοί δρόμοι ήταν γεμάτοι από Τούρκους, που ήταν φανερό ότι είχαν πραγματοποιήσει πολλά ψώνια. Ας σημειωθεί ότι η γιορτή του κουρμπάν μπαϊράμ επεκτάθηκε χρονικά αφού με απόφαση της κυβέρνησης Ερντογάν, δόθηκαν επιπλέον δυο μέρες αργίας, με αποτέλεσμα όλη η Τουρκία να βρεθεί σε μίνι διακοπές 10 ημερών, συμπεριλαμβανομένων των Σαββατοκύριακων.

«Σημαντική οικονομική ανάσα για τους Χιώτες» χαρακτηρίζει τις διακοπές των Τούρκων στη Χίο στο ΑΠΕ ΜΠΕ ο Κώστας Μούνδρος, μέλος του τοπικού φορέα τουρισμού. Οι επισκέπτες της Χίου, κυρίως από τη Σμύρνη, ήταν υψηλού εισοδήματος και όπως ειπώθηκε «ξόδεψαν χρήματα για αγορές, φαγητό και ποτό. Ιδιαίτερα το τελευταίο λόγω υψηλής φορολόγησης στην Τουρκία είναι πολύ φτηνότερο στην Ελλάδα».

«Τα μηνύματα ήταν και παραμένουν πολύ αισιόδοξα» υποστηρίζει ο πρόεδρος τουριστικών πρακτόρων της Λέσβου Παναγιώτης Χατζηκυριάκος. Όπως λέει αν και τελείωσε το μπαϊράμι, οι αφίξεις προβλέπεται να συνεχιστούν με αμείωτη ένταση με επισκέπτες από την Πόλη, τη Σμύρνη και άλλες μεσόγειες πόλεις της Τουρκίας. «Κατά μέσο όρο την τελευταία εβδομάδα έρχονταν περίπου 900 με 1.000 άτομα την ημέρα. Υπολογίζουμε ότι οι αφίξεις των Τούρκων ήταν της τάξης των 1.000 ατόμων την ημέρα», είπε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ. «Οι πληρότητες των καταλυμάτων έφτασαν το 98% σε όλο σχεδόν το νησί, ενώ κινήθηκαν και όλες οι υπόλοιπες επιχειρήσεις, καταστήματα εστίασης, ενοικιάσεις αυτοκινήτων, εμπορικά καταστήματα».

«Για όλο πλέον τον χρόνο περιμένουμε Τούρκους επισκέπτες, αλλά κάθε Σαββατοκύριακο η προσέλευση θα είναι μεγάλη. Φέτος είναι μία πολύ καλή χρονιά για τη Λέσβο και πρέπει να αρχίσουμε να προετοιμαζόμαστε για αύξηση κλινών. Αυτή την εβδομάδα δεν βρίσκαμε καταλύματα για να εξυπηρετήσουμε τον κόσμο αλλά τα καταφέραμε», κατέληξε ο κ. Χατζηκυριάκος. Κι όλα αυτά δεδομένης της υποχρέωσης των Τούρκων να εκδώσουν μια ακριβή θεώρηση που απαιτεί χρονοβόρα διαδικασία. Όπως όλα τα στελέχη της αγοράς των νησιών υποστηρίζουν «είναι φανερό η αναγκαιότητα να εγκριθεί και φέτος το πιλοτικό πρόγραμμα ταχείας έκδοσης βίζας βραχείας διαμονής 15 ημερών για Τούρκους επισκέπτες». Όπως λένε «πρόκειται για ένα πρόγραμμα ζωτικής σημασίας για την τουριστική ενίσχυση των νησιών του Αιγαίου».

Αυτά συνέβησαν τότε στην Πόλη

ΤΟΥ ΟΡΦΑΝ ΤΟΥΡΚΕΡ

01.01.1937 ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ SON POSTA

Όπως θα θυμούνται όλοι όσοι έζησαν στην Πόλη, το βράδυ της Πρωτοχρονιάς γινόταν κλήρωση του Εθνικού Λαχείου της Τουρκίας. Ο πρώτος λαχνός της κλήρωσης αυτής κέρδιζε πάντα ένα υπέρογκο για την εποχή ποσό. Όλοι οι Πολίτες-Τούρκοι, Ρωμιοί, Αρμένιοι, Εβραίοι- την παραμονή της Πρωτοχρονιάς αγόραζαν τουλάχιστον από ένα λαχείο, με την ελπίδα ότι θα τους τύχει ο πρώτος λαχνός.

Το πρωί της 1ης Ιανουαρίου του 1937 σχεδόν όλες οι τουρκικές εφημερίδες ανακοίνωναν ότι ο τυχερός, που κέρδισε το ποσόν των 500.000 λιρών -ποσό κανό για να αγοράσει κανείς 1, 2 πολυκατοικίες τότε στην Πόλη- στην κλήρωση που έγινε στις 31.12.1936, είναι ο κάτοχος του υπ' αριθμόν 34417 λαχείου, ιατρός Αμίλιας Ορφανίδης. Ο ιατρός Ορφανίδης κατοικεί στο Πέρα, πλησίον του Ελληνικού Προξενείου, στην οδό Σου Τεράζι. Ο ιατρός Ορφανίδης δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι ο πατέρας του Ορφανίδης εφέντι ήταν βουλευτής στην τελευταία οθωμανική Βουλή και ότι το χρηματικό ποσόν που κέρδισε θα το διαθέσει στην ανακαίνιση της κλινικής του και τον εκσυγχρονισμό των ιατρικών μηχανημάτων της. Η δε κυρία Ορφανίδου κέρασε κονιάκ και σκολάτες τους δημοσιογράφους.

Στην ίδια κλήρωση, η κόρη του εμπόρου πατάτας Λάμπου Καϊτανίδη και της Αγγελικής, η θχρονη μικρή Σοφία κέρδισε το ποσόν των 12.500 λιρών. Η οικογένεια κατοικεί στο Πέρα, Ταρλάμπιασι, οδός Τσαρματζί. Η μικρή Σοφία δήλωσε στους δημοσιογράφους ότι αγόρασε το λαχείο με τα χρήματα που εξοικονόμησε από το χαρτζηλίκι της και ότι θα καταθέσει το ποσόν στην τράπεζα για να το ξοδέψει στο μέλλον.

07.01.1939 ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ CUMHURİYET

Ανακοίνωση της Κεντρικής Τράπεζας της Τουρκίας

Παρακάτω ανακοινώνονται τα ονόματα και τα χρηματικά ποσά, που μεταβιβάστηκαν στην Τράπεζά μας από διάφορες τράπεζες, όπου αυτά φυλάγονταν και δεν κινήθηκαν για διάστημα άνω των 10 (δέκα) ετών, Σύμφωνα με τον Νόμο 2794, εάν τα ποσά αυτά δεν αναζητηθούν από τους κατόχους ή τους κληρονόμους τους στα επόμενα 2 έτη, θα μεταβιβαστούν στο ειδικό ταμείο του Τουρκικού Δημοσίου.

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ	ΠΟΣΟ ΣΕ ΛΙΡΕΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ	ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Πολύδωρος	4.13	Γαλατά, Τοποόπουλο Χαν
Ελένη, σύζυγος	1.33	Μπεσίκτας, Ιμαμζάδε σοκάκ
του Βασιλή		
Γιάννη Σεργιαννίδη	38.63	Κεντρική Ψαραγορά
Γιώργο Παυλίδη	10.63	Πέρα, Ασικλάρ σοκάκ
Ηλία, Βασίλη, Στέφο	2.50	Πέρα, Τσιμέν σοκάκ
Διονύσιος Κέγκας	3.80	Πέρα, Αγιά Τζαμί, Μεσπάζι σοκάκ
Άννα Παπαδοπούλου	11.60	Πέρα, Γενή Τσαρσί σοκάκ
Κυριακίτσα και	46.73	Αγιάζπασα, Μεζαρκά σοκάκ
Αλέξανδρος		
Χαρίλεια, Θηρεσία,	4.15	Πέρα, Καπλάν σοκάκ
Πολυξένη		
Νικόλα του Χατζή	18.25	Γαλατά, Μαχμουδιέ σοκάκ
Γαβριήλ		
Αγγελική Μακρίδου	39.25	Μεταξά 28, Αθήνα
Πετράκη Τσακούσση	68.36	Φιντζαντζιλάρ σοκάκ
Ουρανία Παλαιολόγος	4.19	Νιχώρι, ενορία Αγίου Νικόλα
Χαράλαμπος Παντελίδης	3.69	Εμίνονου, Γεμίς Ισκελέ σοκάκ
Μαρία Παπουτοή	4.19	Γαλατά, Λουλετζή Χενδέκ σοκάκ
Φωτιάδης κάλφα	89.00	Γαλατά, Χεζάραν χαν
Κωστήκη Ριζόπουλος	3.19	Γαλατά
Αλέξανδρος Βουτυράς	10.88	Πέρα, Μακρυσλού σοκάκ
Αμαλία Γεωργιάδου	7.33	Κοντοσκάλι, Τσαντιρτζή Αχμέτ σοκάκ
Γιάγκο εφένδη	40.88	Πέρα, Αγιά χαράμ σοκάκ
Νικόλα Πανδόπουλος	106.71	Εμίνονου, Βαλιντέ χαν

τα σωματεία μας

www.tsoukatou.gr

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΤΗΝ 3^Η ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΔΙΑΣΤΑΣΗΣ (SHDM-III) ΤΟΥ ΟΑΣΕ

με θέμα «Ο ρόλος της κοινωνίας των πολιτών στην προώθηση και προστασία της ανεκτικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων», Βιέννη, 26-27 Ιουνίου 2023

Ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών, συνεχίζοντας την αδιάλειπτη επί πολλές δεκαετίες ενεργό παρουσία του σε Διεθνείς Οργανισμούς, συμμετείχε διά του εκπροσώπου του, πρώην προέδρου αυτού κ. Λεωνίδα Κουμάκη, στην 3η Συμπληρωματική Συνάντηση Ανθρώπινης Διάστασης (SHDM-III) του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ) με θέμα «The Role of Civil Society in the Promotion and Protection of Tolerance and Non-Discrimination - Ο ρόλος της κοινωνίας των πολιτών στην προώθηση και προστασία της ανεκτικότητας και της απαγόρευσης των διακρίσεων», η οποία διεξήχθη στη Βιέννη, στις 26-27 Ιουνίου 2023.

Αναπτύχθηκαν προφορικά και κατατέθηκαν γραπτώς οι πρακτικές διακρίσεων και μισαλλοδοξίας τις οποίες εφαρμόζει η Τουρκική κυβέρνηση απέναντι στον Ελληνισμό της Κωνσταντινούπολης. Ειδικότερα:

Οι μεθοδευμένες τουρκικές πολιτικές των ετών 1914-1922 είχαν ως αποτέλεσμα την βίαιη εκδίωξη 1.300.000 Ελλήνων από τη γενέτειρά τους. Το πογκρόμ της 6ης-7ης Σεπτεμβρίου 1955 και οι απελάσεις Ελλήνων πολιτών το 1964 οδήγησαν στη μείωση του ελληνικού πληθυσμού της Τουρκίας από 130.000 άτομα μετά τη Συνθήκη της Λωζάνης σε λιγότερα από 2.000 σήμερα. Αντίθετα, η ακμάζουσα μουσουλμανική μειονότητα στην Ελληνική Θράκη αριθμεί σήμερα περίπου 120.000 μέλη, ενώ οι δύο μειονότητες ήταν ίσες σε αριθμό κατά την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάνης. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους.

Να σημειωθεί ότι η τουρκική κυβέρνηση αντιμετωπίζει την Ελληνική Μειονότητα ως εκθεσιακό είδος για πολιτική εκμετάλλευση.

Ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών, ως οργάνωση της κοινωνίας των πολιτών, καλεί την Τουρκία:

- Να προστατεύσει τα ανθρώπινα δικαιώματα, τις θεμελιώδεις ελευθερίες και τους κανόνες δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας των πολιτών που ανήκουν σε μειονότητες
- Να αποκαταστήσει τα παραβιασθέντα δικαιώματα των μη μουσουλμανικών ιδρυμάτων ώστε να αποδοθεί δικαιοσύνη
- Να αναγνωρίσει το νομικό καθεστώς του Οικουμενικού Πατριαρχείου, ώστε αυτό να απολαμβάνει δικαιώματα ιδιοκτησίας διοίκησης και διαχείρισης της περιουσίας του.

Ο κύριος στόχος της εισαγωγής νέων ρυθμίσεων σχετικά

με τα ζητήματα των μη μουσουλμανικών ιδρυμάτων πρέπει να είναι η προστασία της δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου

– Να επιτρέψει την άμεση επαναλειτουργία και χωρίς προαπαιτούμενα της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης με το ίδιο ακριβώς καθεστώς που είχε πριν από το 1971

– Να θέσει οριστικό τέρμα στα εγκλήματα και τη ρητορική μίσους κατά των μειονοτήτων.

Οι Εισηγήσεις και Συστάσεις του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών λαμβάνονται σοβαρά υπ' όψη στις Ετήσιες Εκθέσεις περί Τουρκίας, τις οποίες συντάσσουν ο ΟΑΣΕ και ευρωπαϊκά όσο και διεθνή θεσμικά όργανα.

Το πλήρες κείμενο της Εισήγησης / Συστάσεων έχει αναρτηθεί στην επίσημη ιστοσελίδα του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών www.cpolitan.gr

ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών μόλις πληροφορήθηκε τον αδόκητο θάνατο του εκλεκτού μέλους του Συλλόγου

ΘΕΟΔΩΡΟΥ Γ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

υπηρετήσαντος επί σειρά ετών από της θέσεως του Εφόρου του Διοικητικού Συμβουλίου και προσφιλούς συζύγου της Αντιπροέδρου αυτού, αποφάσισε όπως:

1. Παραστεί σύσσωμο κατά την νεκρώσιμη ακολουθία.
2. Διατεθεί χρηματικό ποσό υπέρ του Ταμείου Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Συλλόγου.
3. Παραμείνουν τα Γραφεία του Συλλόγου κλειστά κατά την ημέρα της κηδείας.
4. Αποσταλεί συλλυπητήριο επιστολή στους οικείους.
5. Δημοσιευθεί το παρόν διά του Τύπου και της ιστοσελίδας του Συλλόγου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο
Καλλιθέα, 22 Απριλίου 2023

ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΚΟΣΜΕΤΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ «ΟΙΚΟΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΗ»

Δωρεές εις μνήμην Περικλή Παπαδόπουλου: Λιλή Χαλιορή 100 €, Σύνδεσμος Γαλατά Κων/πόλεως 100 €, Φλώρα Σαρρή 50 €, Μιχάλης Μπουμπής 50 €, Ευαγγελία Βαφειάδου 50 €, Εμμανουήλ Τσιριμονάκης 50 €, Ιωάννης Παπάζογλου 50 €, Πίτσα και Τατιάνα Αναστασιάδη 50 €, Ιουλία Περικλέους Παππά 50 €, Αμαλία Ντάκιους 50 €, Κορνίδας Αλέξανδρος 50 €, Νικόλαος Ουζούνoglou 50 €, Γεώργιος Ξένος 40 €, Κυριακή Καραπιπέρη 35 €, Ηώ Δεβλέτογλου 30 €, Μιχάλης Αναστασιάδης 20 €.

Το Δ.Σ. του Κοσμετείου Ιδρύματος ευχαριστεί θερμά

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΖΑΠΠΙΩΝ
Ε.Ι. 1937
ΣΑΙΜΙΣ ΑΡΑΒΙΚΩΝ ΔΟΧΕΙΩΝ

ΔΩΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΖΑΠΠΙΩΝ

Η καθηγήτρια κ. Ιωάννα Ψαροπούλου Δόκου εις μνήμη Νεφέλης Παυλίδου 50 €.

Εις μνήμη Βασιλικής Ματσάγγου προσέφεραν: κ. Άννα (Νίτσα) Τσαμπαρλίδου 100 €, κ. Φεβρωνία Τοπάλογλου 50 €, κ. Όλγα Ζαχαριάδου 50 €, Δήμητρα Κούντερ 20 €.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας
ευχαριστεί θερμά

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αξιότιμη κ. Αντώνη Ηλιάδη,

Με αφορμή την παραίτησή σας από τη διεύθυνση του Γυμνασίου-Λυκείου της Ζαππείου Σχολής, θα ήθελα με την παρούσα επιστολή να σας ευχαριστήσω θερμά για την προσφορά σας, το έργο που αφήνετε πίσω σας και την αμέριστη συμπαράσταση που δείξατε σε όποιο θέμα μας απασχόλησε. Η μεταξύ μας άψογη συνεργασία ξεκίνησε εικοσιέξι χρόνια πριν, όταν ξεκινήσατε ως εκπαιδευτικός και συγχρόνως αναλάβετε και τα λογιστικά της σχολής μας. Η εργατικότητα σας, η οργανωτική κουλτούρα σας, ο σεβασμός σας προς όλους και η υψηλή εκτίμηση του λειτουργήματος, έγιναν αιτία να σας αναθέσω και τη Διεύθυνση του Γυμνασίου-Λυκείου. Για δέκα χρόνια διατελέσατε Διευθυντής στο σχολείο μας γνωρίζοντας έναν προς έναν τους μαθητές/τριες μας και πάντα προσπαθώντας το καλύτερο για αυτούς, δίνοντάς τους επιπλέον ευκαιρίες για δημιουργία και μάθηση. Όλα αυτά τα χρόνια το κίνητρό σας ήταν το πώς θα γίνει καλύτερο το σχολείο μας.

Σε ιδιαίτερα δύσκολες εποχές και συνθήκες, αποτελέσατε παράδειγμα –ηθικό και ελπιδοφόρο– καθώς αναδείξατε το σχολείο μας μέσα από επιμορφωτικές δράσεις και καινοτόμες ιδέες. Ήσασταν ένας έντιμος και ακούραστος «εργάτης».

Σας ευχαριστώ θερμά και σας εύχομαι καλή συνέχεια στο εκπαιδευτικό σας έργο. Παράλληλα, με την ευκαιρία της ανάληψης των νέων καθηκόντων της, ως Διευθύντρια του Γυμνασίου-Λυκείου της Ζαππείου Σχολής, θα ήθελα να συγχαρώ και να ευχηθώ την Δρ. Ρίκα Μπεκιάρη Παντελάρα μία γόνιμη, δημιουργική θητεία στο σύνθετο και σημαντικό έργο της.

Καλή επιτυχία.

Με εκτίμηση, **Νικόλαος Κεφάλας**
Κατά νόμο Ιδρυτής της Ζαππείου Σχολής

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Αγαπητή συντοπίτισσα και φίλη Ρίκα Μπεκιάρη-Παντελάρα,

Θα ήθελα να δεχτείς τόσα τα δικά μου ειλικρινή συγχαρητήρια, όσο και της ιδιοκτησίας και των συνεργατών της εφημερίδας, με αφορμή την ανάληψη των νέων καθηκόντων σου ως Διευθύντρια του Γυμνασίου-Λυκείου της Ζαππείου Σχολής Κωνσταντινουπόλεως.

Την ευχάριστη είδηση πληροφορηθήκαμε από την επιστολή που εστάλη προς τον ομογενειακό Τύπο του επίσης συντοπίτη μας και κατά νόμο Ιδρυτή της Ζαππείου Σχολής Ιατρού κ. Νίκου Κεφάλα.

Είμαι σίγουρος ότι οι αξιοζήλευτες γνώσεις και σπουδές σου, η πολυετής εμπειρία που έχεις ως φιλόλογος στο συγκεκριμένο εκπαιδευτήριο, ο αποδεδειγμένος επαγγελματισμός που σε διακρίνει στον τομέα της εκπαίδευσης, αποτελούν εγγύηση για μια εξίσου επιτυχημένη επαγγελματική σταδιοδρομία, επωφελη για τη νεολαία της Ρωμιοσύνης.

Γνωρίζεις ότι εγώ και δεκάδες άλλοι Πριγκηπιανοί υπήρξαμε μαθητές της εκπαιδευτικού μητέρας σου, αείμνηστης Γιώτας Μπεκιάρη, η οποία υπηρέτησε με επιτυχία για πάρα πολλά χρόνια –δύσκολα για τη Ρωμιοσύνη– στην Αστική Σχολή Πριγκήπου. Αυτό με έκανε σαν μαθητή της να την εκτιμώ πάρα πολύ και τα μετέπειτα χρόνια να επικοινωνώ μαζί σου για να μαθαίνω νέα της και την κατάσταση της υγείας της. Η τοποθέτησή σου στη διεύθυνση του Ζαππείου κάνει υπερήφανους όλους τους Πριγκηπιανούς και λόγω της κοινής μας καταγωγής.

Έχεις λοιπόν τις θερμότερες ευχές μου και τις ευχές της εφημερίδας ο Πολίτης για καλή δύναμη και καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνεις. Θα είμαστε πάντα δίπλα σε εσένα και στη Ζάππειο Σχολή, όποτε μας χρειαστείτε.

Με εκτίμηση
Στάθης Αρβανίτης

α-Πολίτης

Λέγε με Ισμαήλ¹

«Μα η Κωνσταντινούπολη δεν είναι μονάχα τούτα τα μνημεία κι όσα αναρίθμητα άλλα
ο σύντομος λόγος που παραλείπει είναι κυριότατα ότι απομένει σε μνήμη ζωντανή, ζωή».²

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Θ. ΚΟΛΜΑΝ

Καθώς αναχωρεί με το καράβι ο απελαθείς παρατηρεί: «ο τρούλος της Αγια-Σοφιάς φαινόταν σαν σκιά πια στο βάθος του ορίζοντα. Κι ολόγυρα του μιναρέδες. Μια εικόνα αξεδιάλυτη. Το ρωμαϊκό παρελθόν του τόπου και το τουρκικό του παρόν μαζί, αδελφωμένα σε εικόνα. Μόνο οι άνθρωποι δεν κατάφεραν τελικά να ζήσουν αδελφωμένοι. Ή μήπως όχι».

Η Τέσου Μπάιλα δεν γράφει απλά για τα γεγονότα που σημάδεψαν τους Ρωμιούς της Πόλης αλλά μυθιστοριογραφεί έναν κόσμο, ένα σύμπαν γεμάτο πάθη, λάθη, αγάπη, αδικίες, λύσεις και λύτρωση... Ταυτόχρονα δημιουργεί έναν καμβά μέσα στον σκληρό πραγματικό κόσμο, με ήρωες ανεξάρτητα αν είναι Τούρκος ανταλλαγμένος από τη Μυτιλήνη ή Έλληνας απελαθείς από τον τόπο του και ανατέμνει αφενός τις συναισθηματικές διακυμάνσεις τους, αφετέρου τους παλμούς της καρδιάς τους επανατοποθετώντας τη δράση τους σε ανθρώπινη διάσταση. Μας θυμίζει τον Ντοστογιέφσκι που διεισδύει στις ψυχές των ηρώων του για να μας αποκαλύψει όλο το φάσμα της προσωπικότητάς τους, των παθών τους, των αδυναμιών τους...

Σας μεταφέρω χαρακτηριστικές λέξεις και φράσεις από το βιβλίο που οι περισσότεροι δεν θα χρειαστείτε λεξικό!

Islak, patirdi, kibar, sevda, duztaban, kudurmak, serseri arsız, orospu, hasret yavuklu, tulumbaci hergele, Seklet, dalga, Insallah, amane, cigerim, zevzek, komurluk, kavanoz, tursu, havlu, tencere, sersem, yavrum, serbet, demli, serefe, hayir, bereket, karakol, calim, fes, simit, oda, otur, yangin, tulumba, haram, canim, payton, yavas, yali, yasmak, salkim, buyurun, anason, karanfil, kadife, hayvan, galoc, sicaklik, mahlebi, kaskaval...

Yildirim ask/Ne oluyor komsu?/demli cay/seker bayrami/umurlarinda degil/tavuk gogsu/kadi gobegi/ aray sarmasi/tesekur ediyorum.

Η Τέσου Μπάιλα σκηνοθετεί μια μικρή γωνιά του Πέρα, ζωγραφίζει νατουραλιστικά τους παλμούς των ψυχών τους μέσα από τις καθημερινές ασχολίες των ηρώων της και δραματοποιεί τα βιώματά τους από τις νοσταλγικές αναπολήσεις των ανολοκλήρωτων πόθων τους. Ο καμβάς της ασάλευτα υπογραμμίζει τα γεγονότα που τους καθόρισαν όμως εστιάζεται στο προσωπικό τους ταξίδι σ' αυτήν τη φλούδα γης. Η Ανταλλαγή πληθυσμών το 1923, σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λοζάνης.³ Ο φόρος περιουσίας το 1942. Τα Σεπτεμβριανά το 1955. Και οι απελάσεις το 1964.

Η αφήγησή της γίνεται αγωνιώδης και συναρπαστική γιατί δεν αναπλάθει απλά την ιστορία αλλά ζωντανεύει τις επιπτώσεις των γεγονότων στις προσωπικές διαδρομές των ηρώων της.

Οι ήρωές της επαναλαμβάνουν τη φράση «ALLAH BELASINI VERSIN» όταν θέλουν να ξερκίσουν τους υπαίτιους των δεινών τους. «Ο Βενιζέλος και ο Ατατούρκ έγκλημα κάνανε, μας διώξαν από τις φαμίλιες και τον τόπο μας» μας θυμίζει τη φράση της Διδώ Σωτηρίου στα *Ματωμένα Χώματα*: «KAHROL-SUN SEBEP OLANLAR...».

Η Τέσου Μπάιλα σκηνοθετεί τον γνώριμό μας κατά τα άλλα χώρο με κλίμακα αντίστοιχο με εκείνο του «Dogville»,⁴ ενώ σμιλεύει τις συμπεριφορές των ηρώων της όπως ακριβώς στην «Αυλή των Θαυμάτων».⁵

Στη γειτονιά του Πέρα τις ζωές των ηρώων χαρακτηρίζει η αναζήτηση της σιγουριάς γιατί ζούνε στην αστάθεια που είναι γνώριμη και χαρακτηρίζει αφενός την «Αυλή» αφετέρου τον «Ισμαήλ». Τα δεδομένα ανεβοκατεβαίνουν πολύ εύκολα, κυλούν, φεύγουν, κι η συνηθισμένη λαχτάρα του Ρωμιού που είναι να στεριώσει κάπου, να σιγουρέψει κάτι... ανατρέπεται απρόσμενα. Η υπόθεση της αυλής του Βύρωνα ταιριάζει απόλυτα με το σκηνικό της Τέσου στο Πέρα. Οι ήρωες, άνθρωποι ετερόκλητοι και διαφορετικοί, μοιράζονται τις ζωές τους στην προσχεδιασμένη «κάτοψη» του Von Trier για να συνθέσουν μια αληθινή και ανθρώπινη σχέση. Διαβάζοντας είναι σα να βλέπουμε την «κάτοψη» του Πέρα με το βιβλιοπωλείο του Ισίδωρου, το καφέ του Ισμαήλ, τον τεκέ του Μάνθου, το σπίτι της Καλλιάνθης, της Γιασεμώ. Σε μια καθημερινή διαπλοκή τους. Με τα πάνω και τα κάτω της. Σε αυτόν τον τόπο που «δε ξέρεις ποτέ τι είσαι και πως θα ξεμερωθείς, που δε στεριώνεις ποτέ και πουθενά... που όλα πάνε όπως τους έρθει», οι ήρωές μας θα πρέπει να τραβήξουν μπρος και να χτίσουν στα χαλάσματα του χθες το δικό τους «καλύτερο» αύριο... όπως αναφέρει ο Μικρασιάτης Ιορδάνης στην «Αυλή»...

Πιστεύω ότι οι ήρωες της Τέσου είναι αναγνωρίσιμοι και ευδιάκριτοι στη συλλογική μνήμη του λαού μας.

Όπως ακριβώς η διαδρομή του καπετάνιου Αχαάβ στο Μπόμπι Ντικ, το ταξίδι τους περιγράφει το απρόσμενο θαύμα που ελλοχεύει στην κάθε προσπάθεια ακόμη και κάτω από τις χειρότερες συνθήκες. Τα πλάσματά της ταλανισμένα από τις καταιγίδες και φουρτούνες γεννήθηκαν από τη στόφα του μαχητή, που διαθέτει το κουράγιο να κάνει την υπέρβαση όταν βρίσκεται στριμωγμένος. Διαθέτει την επινοητικότητα να ζωγραφίσει το θαύμα της ζωής του.

«Θυμάμαι ποιο είναι το πρώτο σου βιβλίο» ρωτάει ο Ismail τον Ισίδωρο, για να απαντήσει ο *Μπόμπι Ντικ* του Herman Melville. «Κανείς δεν ξεχνά την πρώτη φορά». Όντως θυμάμαι τις πρώτες αναγνώσεις που μάλιστα με είχαν επηρεάσει: Η μοίρα της θείας Αχτίτσας στο Η σταχομαζώστρα του Παπαδιαμάντη, οι

«Θερμοπύλες» του Καβάφη και ο Αλέξης Ζορμπάς του Καζαντζάκη...

Ο Ισμαήλ πείθει τον φίλο του Ισίδωρο για να σωθεί ο θησαυρός των βιβλίων του από τους τσαπουτζήδες να τα μεταφέρουν στην υπόγεια αποθήκη του καφενέ του. Ο Ισμαήλ μαθαίνει έγκαιρα από την Ayse που ξαφνικά εμφανίζεται μόνο για να τους προειδοποιήσει για τα σπασίματα που θα ακολουθήσουν, και να σώσει το βιβλιοπωλείο που επισκεπτόταν για να απολαμβάνει τις αναγνώσεις του Ισίδωρου. Η Ayse είχε εξαφανιστεί μετά το αδιέξοδο του ανολοκλήρωτου έρωτα της με τους δυο φίλους της και έμαθε για τα επερχόμενα από τον στρατιωτικό σύζυγό της.

«Μια βιβλιοθήκη, ένα βιβλιοπωλείο είναι ζωντανά πλάσματα... έχουν σάρκα και οστά... είναι μια πόρτα που οδηγεί σε έναν άλλον κόσμο Ισμαήλ, σε έναν κόσμο πιο όμορφο, πιο αληθινό πιο ανθρώπινο».

«Η επόμενη μέρα βρήκε την Πόλη βαθιά πληγωμένη». Όλα είχαν τελειώσει, το Πέρα γέμισε χαλάσματα, σκισμένα τόπια υφασμάτων, σπασμένα έπιπλα, συσκευές και παντού θρύψαλα τα τζάμια... Και 33 νεκροί. Η Καλλιάνθη σβήνει πριν την βρει η Μέλπω νεκρή στην πολυθρόνα της. Τη στιγμή που είδε από το παράθυρό της τον Arif, όπως τότε στα πρώτα σκιρτήματα του έρωτά της για τον οδηγό του τραμ, που τώρα μετά από χρόνια να δικαιώνει τον πατέρα της που της απαγόρευσε σχέση με Τούρκο καθώς ανεβασμένος πάνω στο καμiónι πέταξε την πέτρα με μίσος στο παράθυρό της. Η τουρκική σημαία που κρέμασαν για καμουφλάζ, για να προστατέψουν το σπίτι τους από τα αλαφιασμένα πλήθη, δεν θα μπορούσε να ξεγελάσει την εκδικητική μανία του Αρίφ. Αυτή η πέτρα έκανε θρύψαλα τη σπίθα που κρατούσε τόσα χρόνια.

Θα μου επιτρέψετε να μνημονεύσω τις τέσσερις Γυναίκες που αφήσανε την πνοή τους τη «νύχτα των κρυστάλλων»: ΟΛΓΑ ΚΙΜΙΑΔΟΥ, ΕΥΑ ΓΙΟΛΜΑ, ΘΕΟΠΟΥΛΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΠΑΡΑΠΙΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ...⁶ Η νονά μου Ελένη γλίτωσε εκείνη την αποφράδα νύχτα σκαρφαλωμένη στα κεραμίδια του σπιτιού της στο Διπλοκινόιο. Από τότε μέχρι να πεθάνει μόνιμη θλίψη εγκαταστάθηκε στην έκφρασή της.

Αντάτζιο όταν όλα είναι ήρεμα/βιμπράτο όταν η καρδιά αδημονεί/κρεσέντο όταν το τραμ απομακρύνεται/τρίλια λυγμική όταν πλάκωνε η καρδιά της... και όταν ο Αρίφ έριξε την πέτρα έσβησε οριστικά τη μουσική... Ο Σοπέν σταμάτησε να ακούγεται πλέον στο Πέρα.

Η επίθεση στα σπίτια, τα μαγαζιά και στους ιδίους τους Ρωμιούς, όπως αποδείχθηκε μετά από πολλά χρόνια ήταν ένα πολύ καλά οργανωμένο σχέδιο κατατρομοκράτησης, με στόχο τον διωγμό τους. Προηγουμένως τους

είχε επιβληθεί η τοποθέτηση της ανακοίνωσης: VATANDAS BU MAGAZADAN ALIS VERIS YAPARSANIZ KIBRISA KURSUN GONDERIYORSUNUZ. Το διαμορφωμένο κλίμα προσέφερε την τέλεια αφορμή και στον νταγί Nadir να απαγάγει τη μικρή Aslın από το hamam, την είχε βάλει στο μάτι εμμονικά. Στη συνέχεια για να γλιτώσει από τον Yusuφ τον σκύλο της Γιασεμώ, που τον κυνηγούσαν για να τον εμποδίσουν, τον σκότωσε με μανία με τη σιδερόβεργα που μοίραζε ως επιτελάρχης στους υπόλοιπους τσαπουτζήδες.

Είχε προηγηθεί το VATANDAS TURKCE KONUS και είχαν αυξηθεί οι ενοχλητικές ματιές και τα απαξιωτικά σχόλια (gavur) στις ελληνικές συνομιλίες. Η MIT είχε εργαστεί συστηματικά και μεθόδευσε τα επερχόμενα με κάθε λεπτομέρεια.

Η Aslın, μετά τις κακουχίες και τα βασανιστήρια που είχε υποστεί σκοτώνει τον άντρα της. Δικηγόρος της θα αναλάβει η μορφωμένη κόρη της Ayse, η Esin. Η Esin, ως εγκυμονήτρια, καταλείπει το παιδί από τη μάνα της Ayse μεγάλωσε στον μικρόκοσμο της γειτονιάς του Πέρα και έβρισκε θαλπωρή στο βιβλιοπωλείο του Ισίδωρου. Η περιγραφή της στιγμής που αποφασίζει η Ayse, να αποχωριστεί την Esin χωρίς ίχνος μελοδραματισμού απογυμνώνει τη σκληρότητα που καθυποτάσει τα βαθύτερα συναισθήματα τρυφερότητας και αγάπης λόγω ενός φανταστικού οραματισμού μιας καλύτερης ζωής, διά της φυγής.

Συλλογιέται η Ayse «το φεύγω ενώ μένεις στο γλυκό χαχανισμάκι της, σαν αεράκι που σ' ακολουθεί κι ας κλείνεις σιγανά την πόρτα του παρελθόντος... σ' ακολουθεί για πάντα...».

Το «Γιατί» των ανθρώπων αυτής της σκηνοθετημένης στην κάθε λεπτομέρεια διαδρομής τους πλημμυρίζει την καθημερινότητά τους και, ενώ απλώνεται απειλητικά, δεν τους εμποδίζει να ζουν και να ελπίζουν. Μέχρι το τέλος.

Η Γιασεμώ από την πατριαρχική καταπιεστική οικογένεια της Πριγκίπου το σκάει για να αξιωθεί με τη φωνή της έναν καλύτερο κόσμο και βυθίζεται στο καταγώγιο των τεκέδων και καφέ αμάν, στις πληρωμένες αγκαλιές, για να φαντασιώνεται με τον κάθε απατεώνα τη σωτηρία της που σταδιακά τη μετατρέπει σε σκιά του εαυτού της και την αποτελειώνει οριστικά όταν σκοτώνουν την ύστατη σωτηρία της, τον Γιουσούφ... «όταν η ψυχή βουτήξει πρώτη στα σκοτάδια, τα μάτια σταματούν να κοιτούν αληθινά... τα μάτια της Γιασεμώ είχαν χαθεί εκείνο το απόγευμα της 6ης Σεπτεμβρίου βυθισμένα στα μισόκλειστα βλέφαρα του Γιουσούφ... μέχρι εκεί είχε φτάσει για εκείνη ο κόσμος...».

Η Καλλιάνθη μετά τον θάνατο του πατέρα της αναμένει στο παράθυρο την επανεμφάνιση του ανεκπλήρωτου έρωτά της, προσμέ-

νοντας καρτερικά τον χαρακτηριστικό ήχο από το καμπανάκι του τραμ... Taksim-Tunel πηγαίνει ο sevdas.

Ο Ισίδωρος και ο Ισμέτ αναμένουν στωικά την επιστροφή της Ayse για να εκμυστηρευθούν ότι δεν κατάφεραν κάποτε που κολυμπήσανε γυμνοί στον Βόσπορο και την αφήσανε να φύγει με έναν κόμπο την ανείπωτη φράση στο λαρύγγι τους και η Esin μετά τη δολοφονία της τσιγγάνας φίλης της Τζα-σμίν από τον αδελφό της, γιατί δεν ενέκρινε την εγκυμοσύνη της. Η Esin αντίκρισε με τρόμο το οχεντρίσιο βλέμμα του αδελφοκτόνου... και το σκάει, σα γλάρος πάνω από τον Βόσπορο, για να σπουδάσει δικηγόρος ώστε να μπορέσει κάποτε να αγωνιστεί για τα δικαιώματα των κακοποιημένων γυναικών. Ζωές αναεμοδαρμένες δραπετεύουν σαν τα «τρελά πουλιά» της Ιορδανίδου.

Όλα τα πάθη διαδραματίζονται στο γνώριμο σκηνικό για μας τους Πολίτες. Γνώριμο και ταυτόχρονα αποκαλυπτικό μέσα από τις ζωές των ηρώων. Οι ήρωες πάσχουν και ζωγραφίζουν τις διαφυγές τους. Καθώς στωικά χρωματίζουν τους πίνακες τους, με ταξιδεύουν. Γιατί σε κάθε διάβασμα συναντάς τον εαυτό σου.⁷

Συνάντησα αναπόφευκτα την *Απογευματινή* του Suriye Pasaji, τις εξεταστικές στο Ζωγράφειο, τις αναμονές έξω από το Ζάππειο, τις Κυριακές στο Πατριαρχείο, τις Αναστάσεις στην Αγία Τριάδα, το μπουρέκι στο Saray, την ταινία «Μπεν Χουρ» στο Atlas, το προσκύνημα στο Κουρούτσεσμε...

Απολογητικός διάλογος-μονόλογος της Γιασεμώ με τον Γιουσούφ: «ο έρωτας είναι ένα ολόφρεσκο κεσκιούλ... αρωματίζει τη ζωή με πικραμύγδαλο και ροδόδερο...».

«Δεν υπάρχει δύναμη μεγαλύτερη στον κόσμο από τη νοσταλγία» γράφει η συγγραφέας, θα πρόσθετα δεν υπάρχει χειρότερο από το να σου στερήσουν την πατρίδα, όπως λέει η Μήδεια του Ευριπίδη.

Την πατρίδα όλων εκείνων των Ρωμιών, Τούρκων, Αρμένιων, Λεβαντίνων, Εβραίων που περιδιαβαίνουν (μάλλον περιδιάβαιναν), στην grande rue de Pera, στη στοά Χρηστάκη/Cicek, στα Πριγκηπόνησα... και ψωνίζουν γιουφκά από το Uc Yildiz.

Και όλων όσων, όπως γράφει η συγγραφέας, βιώνουν τα ίδια συναισθήματα τις ίδιες συγκινήσεις...

«Τα σύννεφα είχαν σκεπάσει την Πόλη κι ένα γλαυκό χρώμα είχε καλύψει σαν πέπλο ομίχλης τα σοκάκια της»... «Η ασιατική πλευρά της Πόλης τυλιγμένη στο εωθινό φως γλιστρούσε πάνω από τα κύματα»... «Χλόιζε παντού και περόνιαζε τα κόκκαλα... τα σύννεφα είχαν σκύψει πάνω από τα παλιά κτίρια και το αγιάζι διαπερνάει τις ψυχές των ανθρώπων»... «Πόσες οίμωγες δεν έχουν ακουστεί πάνω από τα θαλασσινά ρεύματα του Βοσπόρου».

Όταν όλα μαυρίζουν, η επινοητικότητα των ηρώων και η πίστη στη δυνατότητα και την προσδοκία οδηγεί στη μεταμόρφωσή τους. Η εξέλιξη του έργου εκπλήσσει. Η σωτηρία της ανθρωπιάς προέρχεται από την υποχώρηση από τους τύπους της επίσημης ταυτότητας για να διασωθεί η ανθρω-

πινη όψη. Ο Τούρκος που διώχνεται με την ανταλλαγή επιστρέφει στο αγαπημένο του νησί και ο Έλληνας που διώχνεται από τον τόπο του παραμένει... και «βγάζουν τη γλώσσα» τους στους κυνικούς εξουσιαστές. Όταν τους ρωτούν οι καχύποπτοι ή οι αγνοί, εκείνοι απαντούν: λέγε με όπως θες, η γη πάντως γυρίζει... «Γιατί η ανθρώπινη ζωή είναι ένα θαύμα και η μεταμόρφωσή μας ένα θαύμα κι αυτή. Μα λίγοι το κατορθώνουν...».

Το μαντίλι του αποχαιρετισμού μετά από χρόνια συμβολίζει την επανασύνδεση με τον χαμένο χρόνο, νοσταλγικά...

Ομολογία: Η γειτονιά που έζησα όχι μόνο ξαναζωντάνεψε με το μυθιστόρημα της Τέσου, αλλά κυρίως μου έδωσε τη δυνατότητα να απαλλαγώ από τον ελιπίστικο τρόπο που έβλεπα τότε τους «κούρους», όπως αποκαλούσαμε όσους μουσουλμάνους δεν μας ταίριαζαν και να κατανοήσω αναδρομικά τους κάθε λογής Ισμαήλιδες της εποχής μου, τον καστανά στη γωνιά του Ζαππείου, τον μανάβη Ali, τον χαμάλη Omer...

Η Esin, ο Ισίδωρος και ο Ismail όπως ακριβώς ο σχισματικός-αντιφατικός Ρασκόλνικοφ⁸ ενσαρκώνουν όλα τα προβλήματα που τους περιβάλλουν και εξελίσσονται. Η αληθινή τιμωρία δεν είναι η νομική καταδίκη, αλλά η εσωτερική κόλαση που φλέγεται μέσα τους (μας).

Δεν μπορώ να πιστέψω ότι υπάρχει άνθρωπος που θα διαβάσει το «λέγε με Ισμαήλ» και δεν θα συλλάβει τον εαυτό του αν όχι να κλαίει τουλάχιστον να δακρύζει για!... Και είμαι σίγουρος, ότι κι εσείς θα αισθανθείτε τις αναδυόμενες οσμές δάφνης, λεβάντας, βασιλικού, αλισίβας... και θα μεθύσετε στη νοσταλγία... και θα ξαναζωντανέψετε τα κειμήλιά σας. Μόλις ολοκλήρωσα την ανάγνωση μαγεμένος-υπνωτισμένος έβγαλα από το συρτάρι όπου κρατούσα προστατευμένο το σπασμένο διπλής όψεως ξύλινο απομεινάρι του Χριστού και το τοποθέτησα ευλαβικά στη βιβλιοθήκη μου...⁹

ΑΝΑΦΟΡΕΣ:

1. *Λέγε με Ισμαήλ*, Τέσου Μπαϊλα, εκδ. Ψυχογιός, 2022.
2. «Κωνσταντινούπολη», Ι. Μ. Παναγιωτόπουλος, *Λογοτεχνία από τα Κείμενα*, Σ. Μαυρέα, 1963.
3. Η Συνθήκη της Λοζάνης. Υπογράφηκε στη Laussane της Ελβετίας στις 24 Ιουλίου 1923 από την Ελλάδα, την Τουρκία και τις άλλες χώρες που πολέμησαν στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο και τη Μικρασιατική εκστρατεία (1919-1922) και συμμετείχαν στη Συνθήκη των Σεβρών (συμπληρωματικά και η ΕΣΣΔ).
4. «Dogville» Lars von Trier. Ταινία παραβολική σε μινιμαλιστικό σκηνικό, όπου η ασυλία προσφέρεται με ανταλλάγματα (2003).
5. «Η Αυλή των Θαυμάτων» Ιάκωβου Καμπανέλλη που παρουσιάστηκε πρώτη φορά στις 18/1/1957 από το Θέατρο Τέχνης.
6. *Ο Μηχανισμός της Καταστροφής*, Σπύρος Βρυώνης, εκδ. Εστίας, 2007.
7. «Ο αναγνώστης γίνεται αναγνώστης του ιδίου του εαυτού του» από την επιστολή Marcel Proust «Περί Ανάγνωσης» 1913-1916;
8. *Εγκλημα και Τιμωρία*, Fyodor Dostoyevsky, 1866.
9. Ο σπασμένος διπλής όψεως Χριστός της Ανάστασης βρέθηκε στις 6 Σεπτεμβρίου ανάμεσα στα χαλάσματα της Αγίας Τριάδος από τον πατέρα μου.

ΤΟΥ ΜΗΝΑ
ΙΩΑΚΕΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Τσίκο & Λάρα

– Κάπου έχω ακούσει που λένε ότι μια εικόνα είναι σαν χίλιες λέξεις. Εε, το διαπίστωσα προχθές.
– Τι είδες και το κατάλαβες Τσίκο μου;
– Είδα δύο άντρες να στέκονται δίπλα-δίπλα, ο ένας νέος και ο άλλος ηλικιωμένος, ο νέος να χαμογελάει σαν να τραγουδάει το «που θα πάει η Βιολέτα, τσίγκολελέτα» και ο ηλικιωμένος να είναι σοβαρός, σαν να λέει από μέσα του «όταν θα καταλάβεις τι έγινε, να δούμε πόσο θα γαμογελάς»...
– Και ποιοί ήταν αυτοί οι δύο άντρες Τσίκο μου;
– Αυτοί οι δύο που συναντήθηκαν πρόσφατα για να συζητήσουν για το «δήθεν» μοναδικό πρόβλημα που υπάρχει μεταξύ των δύο κρατών, των οποίων ηγούνται...
– Μα και τους δύο οι λαοί τους πρόσφατα τους εμπιστεύτηκαν για να τους οδηγήσουν σε ένα καλύτερο και ανθρό μέλλον.
– Αυτό είναι κάτι που δεν εξαρτάται από τους ίδιους. Όσον αφορά τον νέο άντρα, αυτός θα ακολουθήσει τη γραμμή που θα του χαράξουν «κάποιοι άλλοι εξωγήινοι». Ο άλλος όμως, ο ηλικιωμένος, έχει βάλει τέταρτη ταχύτητα και πάει να κερδίσει μιά θέση για να γράψει το όνομά του με ανεξίτηλα γράμματα δίπλα από το όνομα του μεγάλου ήρωα και ηγέτη για τους γείτονες. Επιδιώκει να γίνει ο επόμενος σωτήρας της χώρας του, να βάλει το όνομά του δίπλα σ' αυτό του μεγάλου Κεμάλ, με δεδομένο ότι δεν μπορεί να τον ξεπεράσει. Θα κάνει ότι είναι δυνατόν για να κερδίσει όλες τις μάχες που θα δώσει στην арένα της εξωτερικής πολιτικής. Και απ' ότι φαίνεται, σ' αυτόν τον τομέα έχει περισσότερα ανταλλάγματα να προσφέρει στους «εξωγήινους» απ' ότι έχουμε εμείς. Και περιοριζόμαστε σε μια «ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΕΙ Η ΒΙΟΛΕΤΑ, ΤΣΙΓΚΟΛΕΛΕΤΑ, ΤΣΙΓΚΟΛΕΛΕΤΑ»...
– Σ' όλα μέσα, μας έπιασε και καύσωνας... Ο ΚΛΕΩΝ...
– Εγώ θα έλεγα «ο κλαίων», ταιριάζει νομίζω περισσότερο. Ο ιδρώτας τρέχει σαν δάκρυα από το σώμα μας. Δεν φτάνουν ούτε τα νερά ούτε τα αναψυκτικά ούτε τα ντους. Σε λίγα λεπτά πάλι η ίδια κατάσταση. Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα μόνο υπομονή...
– Υπομονή για το ένα, υπομονή για το άλλο, στο τέλος θα λέμε...
ΥΠΟΜΟΝΗ, ΥΠΟΜΟΝΗ, ΜΕΙΝΑΜΕ ΧΩΡΙΣ ΦΩΝΗ...

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΗΣ

Το Δημοτικό Σχολείο Σταυρούπολης, επισκέφτηκε η ποιήτρια κ. Ανδρομάχη Διαμαντοπούλου, μετά από πρόσκληση του διευθυντή κ. Στράτου Μαυρίδη, δημιουργώντας μια όμορφη ποιητική εκδήλωση στα πλαίσια απονομής αναμνηστικών διπλωμάτων και βραβείων στους μαθητές, για τη συμμετοχή τους στον Διεθνή Διαγωνισμό Ποίησης που προκήρυξε ο Δήμος Θάσου στη μνήμη του εκπαιδευτικού-ποιητή Πρωτοπρεσβύτερου Γεώργιου Διαμαντόπουλου.

Η ποιήτρια Ανδρομάχη Διαμαντοπούλου, στα πλαίσια του εθελοντισμού που τη διακρίνει, ταξίδεψε από τη Θάσο για να βρεθεί στο σχολείο. Ο λόγος ότι ήθελε να γνωρίσει από κοντά τους μαθητές και τις μαθήτριες που συμμετείχαν στον Διεθνή

Διαγωνισμό Ποίησης, που είχε ως θέμα έναν καλύτερο κόσμο από αυτόν που ζούμε σήμερα.

Το σχολείο Σταυρούπολης βραβεύτηκε, γιατί μετείχε με 44 συμμετοχές, από όλες τις τάξεις, εκ των οποίων οι 4 βραβεύτηκαν. Μαθητές και μαθήτριες του σχολείου έγραψαν ποιήματα, έτσι ώστε οι πολλές συμμετοχές να κρίνουν άξιο βράβευσης τόσο το σχολείο όσο και του εκπαιδευτικού, τους οποίους βράβευσαν οι μαθητές τους με το βραβείο Γραμμάτων και Ευποιίας.

Παρόντες ο υποδιευθυντής του σχολείου κ. Πασχάλης Τράκας, οι εκπαιδευτικοί κ.κ. Ηλίας Σεϊτανίδης Ηλίας, Νικόλαος Ξενιτόπουλος, στους οποίους απονεμήθηκε το βραβείο Γραμμάτων και Ευποιίας. Η κ. Δια-

μαντοπούλου, πρόσφερε στα παιδιά βραβεία, αναμνηστικά διπλώματα, χρυσά μετάλλια και ένα βιβλίο. Ενώ οι συμμετέχοντες μαθητές βράβευσαν τους δασκάλους τους, δωρίζοντάς τους βιβλία. Διαβάστηκαν τα τέσσερα βραβευμένα ποιήματα των: Στράντζαλη Μαρία της ΣΤ', βραβείο ομοιοκαταληξίας, Κουκούλης Γεώργιος της ΣΤ', βραβείο επιγράφου, Γιαννού Δράγα Ζωή, βραβείο συγγραφής παραμυθιού, Γελαδάρη Κατερίνα, τιμητική διάκριση για το ποιήμα της. Τα παιδιά, που βραβεύτηκαν απήγγειλαν τα ποιήματά τους. Για τη μεγάλη συμμετοχή του, το σχολείο βραβεύτηκε με μαρμάρينو ιδιόχειρο ενθύμιο του Θάσου γλύπτη Κωνσταντίνου Λόβουλου, ενώ τα παιδιά της ΣΤ' συνοδευόμενα από την

εκπαιδευτική Μουσικής κ. Ελευθερία Κουτσουβέλη, τραγούδησαν δύο υπέροχα τραγούδια.

Η κ. Διαμαντοπούλου αφού ευχαρίστησε τα παιδιά, τους μίλησε για τις συνθήκες της σημερινής εποχής. Τόνισε την αναγκαιότητα του διαβάσματος και τα παρότρυνε να συνεχίσουν να γράφουν, να εκφράζουν τα συναισθήματά τους.

Ο Σύλλογος Γονέων την ευχαρίστησε, προσφέροντάς της μια ωραία γλάστρα και ο διευθυντής του σχολείου κ. Στράτος Μαυρίδης, μετά τη λήξη της τελετής, της παρέθεσε γεύμα.

Μια ευχάριστη, συγκινητική εκδήλωση, που μπόλιασε τα παιδιά με την ποίηση και την ελπίδα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΚΗΔΕΙΑ

Τον πολυαγαπημένο μας σύζυγο, πατέρα, αδελφό, παππού, εξάδελφο, θείο και συγγενή

**ΠΕΡΙΚΛΗ
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟ**
Οδοντίατρο

κηδεύσαμε την Τετάρτη 12 Ιουλίου 2023 από τον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου Ν. Φιλαδέλφειας (Κόκκινος Μύλος).

Η σύζυγος Νίτσα

Τα παιδιά Ευάγγελος και Ναταλία,
Οδυσσεάς και Μαρία
Τα αδέρφια Λένα και Γιώργος Αναπνιώτη
Τα εγγόνια
Περικλής, Θεοδώρα, Δημήτρης, Ερμής
Τα ανίψια, τα εξαδέλφια
Οι λοιποί συγγενείς

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε από καρδιάς όλους τους συγγενείς και φίλους που παραβρέθηκαν στη νεκρώσιμη ακολουθία του πολυαγαπημένου μας και μοιράστηκαν το πένθος μας, κατέθεσαν στεφάνια και διέθεσαν διάφορα ποσά σε φιλανθρωπικά ιδρύματα και όλους όσοι με οποιονδήποτε τρόπο μας συμπαράσθηκαν στην απώλεια του πολυαγαπημένου μας συζύγου, πατέρα, αδελφού, παππού, θείου και εξαδέλφου

ΠΕΡΙΚΛΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα το Γραφείο **ΚΩΣΤΑ ΤΣΑΚΙΡΟ-ΓΛΟΥ** για την άσογη διεξαγωγή της νεκρώσιμης ακολουθίας.

Η οικογένεια

ΚΗΔΕΙΑ

Την πολυαγαπημένη μας μητέρα, γιαγιά, προγιαγιά και συγγενή

ΓΕΩΡΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ

κηδεύσαμε την Παρασκευή 14 Ιουλίου 2023 από τον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου Παλ. Φαλήρου.

Τα τέκνα Βάσω, Νίκος και Νανά
Τα εγγόνια, Πέπη και Θεοδωρή, Αρτέμης, Κωνσταντίνα
Ο δισεγγονός Πάνος
Οι λοιποί συγγενείς

ΚΗΔΕΙΑ

Την πολυαγαπημένη μας μητέρα, γιαγιά, αδελφή, θεία και συγγενή

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΡ. ΠΡΙΦΤΗ

χήρα ιατρού
ετών 93

που έφυγε στις 8/7/2023, κηδεύσαμε την Παρασκευή 14/7 από τον Ιερό Ναό του Κοιμητηρίου Π. Φαλήρου.

Τα τεθλιμμένα τέκνα Βέρα και Πιερ Παλατζιόγλου,
Γρηγόρης Τσίπροβιτς
Τα τεθλιμμένα εγγόνια
Ντένης Παλατζιόγλου με την οικογένειά του,
Αλέξανδρος Τσίπροβιτς
Η τεθλιμμένη αδελφή Φωτεινή Θεοδωράκη
Τα τεθλιμμένα ανίψια
Οι λοιποί συγγενείς

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Το 40ήμερο μνημόσυνο της αείμνηστης θα τελεσθεί την Κυριακή 13 Αυγούστου 2023 στον Ιερό Ναό Αγίου Αλεξάνδρου Π. Φαλήρου, μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Βαθεία συγκινημένοι από τις εκδηλώσεις αγάπης και σεβασμού προς την πολυαγαπημένη μας μητέρα, γιαγιά, αδελφή, θεία και συγγενή, μακαριστή

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΡ. ΠΡΙΦΤΗ

θεωρούμε χρέος και καθήκον μας να ευχαριστήσουμε θερμά όλους τους συγγενείς και φίλους που μας συμπαράσθηκαν και συμμερίστηκαν το πένθος και τη λύπη μας.

Η παρουσία σας στη δύσκολη αυτή στιγμή του αποχωρισμού από την αξέχαστή μας αείμνηστη είναι για μας μεγάλη τιμή.

Ευχαριστούμε επίσης το **Γραφείο Τελετών «ΠΙΣΤΩΦ»** για την άσογη τηρηθείσα τάξη κατά τη νεκρώσιμη ακολουθία και τον ενταφιασμό.

Η τεθλιμμένη οικογένεια

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΩΝ ΕΧΑΣΕ ΕΝΑΝ ΑΚΟΥΡΑΣΤΟ ΕΡΓΑΤΗ

Στις 10/7/2023 στο Los Angeles, California των ΗΠΑ, πέθανε σε ηλικία 90 ετών ο καθηγητής Ιστορίας Richard Gabel Hovannisian, ο ακούραστος εργάτης μελέτης και ανάδειξης της γενοκτονίας που υπέστη ο Αρμενικός λαός της Ανατολίας. Γιος διασωθέντων της γενοκτονίας, με κατγωγή από την περιφέρεια του

σημερινού Ελαζίζ της Τουρκικής Δημοκρατίας, γεννήθηκε στις 9/11/1932 στη Tulare της California.

Στα πλαίσια συγγραφής του τετράτομου έργου του περί ιστορίας της Αρμενίας, ηχογράφησε πάνω από 1.000 συνεντεύξεις, τις οποίες δώρισε στο Αρχείο Εικαστικής Ιστορίας του Ιδρύματος USC Shoah. Οι συνεντεύξεις αποτελούνται κυρίως από ιστορίες πλήρους ζωής που φωτίζουν τη ζωή των Οθωμανών-Αρμενίων, τη Γενοκτονία, την εποχή μετά τη Γενοκτονία και την εμπειρία της διασποράς. Οι επιζώντες είναι από όλη την Οθωμανική Αυτοκρατορία και πολλοί συνεντευξαζόμενοι είναι από τις πρώην Ρωσική και Περσική αυτοκρατορίες. Οι μαρτυρίες είναι ως επί το πλείστον στα αρμενικά και τα αγγλικά, με λίγες στα τουρκικά και ισπανικά.

Ο Hovannisian υπηρέτησε στο διοικητικό συμβούλιο εννέα ακαδημαϊκών και αστικών οργανώσεων, συμπεριλαμβανομένου του Ιδρύματος Facing History and Ourselves, το Διεθνές Ινστιτούτο για το Ολοκαύτωμα και τη Γενοκτονία, Διεθνής Προειδοποίηση (International Alert, ιδρύθηκε το 1986 στο Λονδίνο ΗνΒ), το Ίδρυμα Έρευνας για την Αρμενική Αρχιτεκτονική και το Αρμενικό Εθνικό Ινστιτούτο (ANI, Armenian National Institute, ιδρύθηκε το 1997 Washington DC). Έλαβε το βραβείο «Most Inspiring Teacher» του UCLA Alumni Association 2010-2011.

Είχα την τύχη και την τιμή να τον γνωρίσω στην 7η Γενική Συνέλευση του Διεθνούς Οργανισμού Μελέτης και Πρόληψης Γενοκτονιών (IAGS, International Association of Genocide Scholars) στο Σαράγιεβο της Βοσνίας (9-15/7/2007). Ο Hovannisian στην παρουσίασή του προσπαθούσε να πείσει τους μελετητές ότι η γενοκτονία που έχει υποστεί ο Αρμενικός λαός δεν ξεκίνησε το 1915, αλλά από το 1890 (εάν όχι από το 1870) και έληξε μετά το 1920. Η μελέτη-ανάλυση αυτής της μακροπρόθεσμης περιόδου θα βοηθήσει περισσότερο στην πρόληψη αντίστοιχων απάνθρωπων γεγονότων.

Είχαμε αρκετό χρόνο να ανταλλάξουμε πληροφορίες όταν ανηφορίζαμε μαζί τον λόφο στον οποίο υπήρχαν ομαδικό τάφοι αθών θυμάτων στη Srebrenica (Σρεμπρένιτσα). Ήταν από τους λίγους Αρμένιους ταγούς στις ΗΠΑ που δεν αντιτάχθηκε στην αναγνώριση της Γενοκτονίας, την οποία υπέστησαν οι Έλληνες της Ανατολίας. Όταν στη διεθνή ψηφοφορία δεν πέρασε το «δικό τους» και με 75% των ψήφων των μελετητών αναγνωρίστηκε η Γενοκτονία που υπέστησαν οι Έλληνες και οι Χριστιανοί της Ανατολίας, στην Ελλάδα μερίδα Ποντίων ξεκίνησε την προπαγάνδα περί διαφορετικής Γενοκτονίας (αυτή των Ποντίων), εάν όχι και κάποιου διαφορετικού έθνους...

Όπως έλεγες δάσκαλε Richard, η δικαίωση είναι μακρύς και ανηφορικός δρόμος...

Καλή Ανάπαυση!

B.K.

ΤΡΟΠΟΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Στα γραφεία μας (Μαυρομικάλη 84 & Καλλιδρομίου) καθημερινά 10.00-18.00, με εισπράκτορα μετά από τηλεφώνω, με ταχυδρομική επιταγή, σε τράπεζα.

ΕΘΝΙΚΗ: 110/936221-54

Αγίου Αλεξάνδρου 50, Παλαιό Φάληρο
Τηλ.: 210 9828800, 210 9814891
Κιν.: 6944 143133, 6944 242570
www.poimenidi.gr

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ

«ΠΙΣΤΩΦ»

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ, ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ - ΤΑΞΙΜ

τώρα και στο Φάληρο

Θα βρείτε σ' αυτό φροντίδα και ειλικρινή συμπαράσταση

ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ 73Α, Π. ΦΑΛΗΡΟ

210.98.38.801 - 210.98.28.070

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ..

Και ενώ ετοιμαζόμαστε για τυπογραφείο, η θερμοκρασία είναι στα ύψη και οι φωτιές κατακαίουν τη χώρα.

Τι μπορεί να πει κανείς για αυτά; Για την καταστροφή του περιβάλλοντος φταίμε και εμείς με τη συμπεριφορά μας και όλες τις τεχνολογικές «ευκολίες» που επιβαρύνουμε τη φύση, το περιβάλλον. Που δεν σκεφτόμαστε παρά μόνο την ευκολία και τη βολή μας.

Το θέμα είναι ότι πολλοί συνάνθρωποί μας έχασαν τα σπίτια τους, τις περιουσίες τους και αυτό, δυστυχώς, δεν αλλάζει. Και όλοι εμείς χάσαμε το περιβάλλον μας, τα δάση μας, τους πνεύμονες των πόλεων μας που και αυτό δεν αλλάζει.

Το να ρίχνουμε ευθύνες ο ένας στον άλλον είναι εύκολο. Το θέμα είναι τι μπορεί να κάνει ο καθένας μας, τι μπορούν να κάνουν οι πολιτικοί μας, ώστε να μην ξαναζήσουμε παρόμοιο καλοκαίρι.

Είμαστε μια ωραία μεσογειακή χώρα με μεγάλη ηλιοφάνεια και καλό καιρό διαρκείας. Μήπως πρέπει να οργανώσουμε διαφορετικά; Μήπως πρέπει να λάβουμε τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να μην είμαστε κάθε χρόνο «στο ίδιο έργο θεατές»;

Π. Τσουκάτου

**ΑΓΟΡΑΖΩ ΑΚΙΝΗΤΕΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ
ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ**
Καμπούρης Χρήστος
Τηλ. 6983510450

Αθλητικά Νέα

ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΤΟΥ ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΣΙΔΕΡΙΔΗ
Αναπλ. Καθηγητού ΕΜΠ

Στον δεύτερο όμιλο συνοπτικά τα αποτελέσματα ήταν τα εξής: Στο Τορίνο, Βέλγιο-Αγγλία 1-1 με τέρματα του Wilkins στο 27' διά την Αγγλία και Ceulemans στο 29' διά το Βέλγιο. Στο Μιλάνο, Ιταλία-Ισπανία 0-0. Στο Τορίνο, Ιταλία-Αγγλία 1-0 με τέρμα του Tardelli στο 78'. Στο Μιλάνο, Βέλγιο-Ισπανία 2-1 με τέρματα των Gerets στο 16' και Cools στο 65' διά το Βέλγιο και Quini στο 35' διά την Ισπανία. Στην Νάπολι, Αγγλία-Ισπανία 2-1 με τέρματα του Brookling στο 19' και Woodcock στο 60' διά την Αγγλία και Dani στο 47' διά την Ισπανία. Στην Ρώμη, Ιταλία-Βέλγιο 0-0. Η τελική βαθμολογία του ομίλου ήταν: Βέλγιο 4 βαθμοί, Ιταλία 4, Αγγλία 3, Ισπανία 1 με το Βέλγιο να κατακτά την πρώτην θέση λόγω διαφοράς τερμάτων. Έτσι λόγω του συστήματος διεξαγωγής, οι δύο πρώτες ομάδες του κάθε ομίλου θα έπαιζαν στον μεγάλο και μικρό τελικό του Πρωταθλήματος Ευρώπης.

Στον μικρό τελικό [ή στον αγώνα διά την τρίτην θέση] που έγινε στην Νάπολι η Τσεχοκία και η Ιταλία έμειναν ισόπαλες 1-1 με τέρματα του Jurkemik στο 53' και Graziani στο 72' αντιστοίχως στην κανονική περίοδο, αλλά και στην παράταση. Τελικά, την τρίτην θέσην κατέκτησε η Τσεχοκία στα πέναλτυ με 9-8.

Ο μεγάλος τελικός διεξήχθη στις 22 Ιουνίου 1980 στην Ρώμη με 50.000 θεατές στο γήπεδο και διαιτητή τον Ρουμάνο Rainea, μεταξύ του φαβορί Δ. Γερμανίας και του Βελγίου. Νικήτρια ήταν η Δ. Γερμανία με 2-1, η οποία προηγήθη 1-0 στο ημίχρονο με το

τέρμα του Hrubesch στο 10'. Στο Β' ημίχρονο, το Βέλγιο ισοφάρισε το σκορ σε 1-1 με πέναλτυ του Vandereyken στο 72'. Όμως, η Γερμανία επέτυχε τέρμα και πάλι με τον Hrubesch στο 89' και κατέκτησε το Πρωτάθλημα Ευρώπης.

Οι βασικοί σκόρερ αυτού του Κυπέλλου ήταν οι εξής: Keagan [Αγγλία] με 7 τέρματα, K. Fischer και K. Allofs [Δ. Γερμανία], Masny [Τσεχοσλοβακία] και Van der Elst [Βέλγιο] με 5 τέρματα, Santillana [Ισπανία], Kiest [Ολλανδία], Krankl [Αυστρία], Tatar [Ουγγαρία], Μαύρος [Ελλάς], Streich και Hoffman [Ανατ. Γερμανία], Dalglish [Σκωτία], Zl. Vujovic [Γιουγκοσλαβία] και Edwards [Ουαλία] με 4 τέρματα.

ΝΕΑ ΤΗΣ ΑΕΚ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΟΚ

Εφέτος, η ΑΕΚ είχε αρκετές σημαντικές επιτυχίες οι κυριώτερες εκ των οποίων ήταν στο ποδόσφαιρο. Συγκεκριμένα, πρώτα κατέκτησε το Πρωτάθλημα Ελλάδος 2022-23. Ο Παναθηναϊκός ξεκίνησε πολύ καλά στην κανονική περίοδο με 9 νίκες σε 10 αγώνες και με την Α.Ε.Κ να έχει σχετικά μέτριαν εκκινήσιν. Όμως αργότερα, και με την ώθησιν του νέου γηπέδου στην Ν. Φιλαδέλφεια ανέκαμψε και κατάφερε να έχει στο τέλος της κανονικής περιόδου μικρή διαφορά από τον Π.Α.Ο., ο οποίος είχε πτώσιν λόγω «ντεφορμαρίσματος» αλλά και τραυματισμών παικτών του.

Όμως, η πορεία της Α.Ε.Κ στο πρωτάθλημα και η δυναμική που είχε διά να το κα-

τακτήσει «ανησύχησαν» τους αντιπάλους, δηλ. τον Π.Α.Ο. αλλά κυρίως τον Ο.Σ.Φ.Π., πού θεωρεί ότι είναι... «καταδικασμένος» να κατακτά τους τίτλους, να αρχίσουν έναν πόλεμο νεύρων και φθοράς προς την ΑΕΚ επωφελούμενοι και από ένα συμβάν το οποίο εμεγαλοποίησαν και διώγκωσαν. Συγκεκριμένα, η ΑΕΚ έκανε ένσταση [κακώς κατά την γνώμη μας] διά την αναβολή, εκ μέρους του διαιτητού, του αγώνος με τον Ατρόμητο στο Περιστερί λόγω του ύψους της οριζοντίας δοκού του τέρματος εξ αιτίας μικρής καθίζησης. Η ένσταση απερρίφθη, όπως ήτο σωστό αλλά και λογικό. Στον αγώνα πού διεξήχθη η ΑΕΚ ενίκησε 0-1 με τέρμα του Zumbe. Όμως, είχαν αρχίσει τα όργανα από «φαταούλες» του Ελληνικού ποδοσφαίρου, περί ευνοίας της ΑΕΚ από την διαιτησία αλλά και από την Ελλ. Ποδοσφ. Ομοσπονδία (Ε.Π.Ο.). Τώρα πως γίνεται να συμβαίνει αυτό, όταν η ΑΕΚ στην κανονική περίοδο ηττήθη εντός έδρας από τον Βόλο αλλά και εκτός έδρας από τα Ιωάννινα που εκινδύνευαν με υποβιβασμό, ως επίσης να έχει τρεις ήττες, δύο νίκες και μία ισοπαλία στα ντέρμπι με τους βασικούς αντιπάλους της δηλ. Π.Α.Ο., Ο.Σ.Φ.Π. και Π.Α.Ο.Κ., είναι κάπως ανεξήγητο.

Στα play-off μεταξύ των έξι πρώτων της κανονικής περιόδου η ΑΕΚ έδειξε ότι ήτο εφέτος καλύτερη παίζοντας συχνά και καλό ποδόσφαιρο. Στους δέκα αγώνες είχε 7 νίκες και 3 ισοπαλίες, δίχως ήττα, αναγκάζοντας τους αντιπάλους να παραδεχθούν την ανωτερότητά της χωρίς να είναι, κατά την γνώμη μας, η ΑΕΚ των 1978-79 και 1995-96. Ένα σημαντικό σημείο άξιον αναφοράς είναι ότι ο τίτλος εκρίθη στην προτελευταία αγωνιστική και ότι σε μεγάλο διάστημα του πρωταθλήματος οι 4 διεκδικηταί [ΠΑΟ, ΑΕΚ, ΟΣΦΠ, ΠΑΟΚ] ήταν πολύ κοντά, γεγονός πού συνέβαινε σπανίως στα Ελληνικά πρωταθλήματα.

Η ΑΕΚ μετά το πρωτάθλημα κατέκτησε και το Κύπελλο Ελλάδος νικώντας στον τελικό, που έγινε στον Βόλο χωρίς οπαδούς, τον ΠΑΟΚ 2-0, με τέρματα του Μουκουδι στο 28' και του Fernandes στο 92', παρά το ότι

ηγωνίζετο με 10 παίκτες από το 5' λόγω αποβολής του Ρώτα.

Επίσης, κατέκτησε και το πρωτάθλημα χειροσφαίρισης νικώντας στον τελικό 3-2 τον ΟΣΦΠ-Ξυνή, ως επίσης και το Κύπελλο Πετοσφαίρισης στις γυναίκες νικώντας στον τελικό τον ΠΑΟ.

Ο Π.Α.Ο.Κ., πέραν της συμμετοχής του στον τελικό του κυπέλλου στο ποδόσφαιρο κατέκτησε το κύπελλο και το league-cup στην πετοσφαίριση ανδρών αλλά και το πρωτάθλημα χειροσφαίρισης γυναικών.

Κατά την γνώμη μας, είναι λογικό, υγιές αλλά και αθλητικώς σωστό να κατακτούν τον τίτλο οι ομάδες πού θεωρούνται οι καλύτερες και οι οποίες το δικαιούνται, χωρίς να μεσολαβούν άλλοι παράγοντες όπως σκόπιμες «αδικίες», εύνοιες, λάθη κ.λπ. που πληγώνουν το αθλητικό πνεύμα, δημιουργούν φανατισμό και πολλές φορές προκαλούν άσχημα συμβάντα.

Είναι δύσκολο να μην είναι αποδεκτή π.χ. η ανωτερότης του ΟΣΦΠ στην καλαθοσφαίριση ανδρών, στην υδατοσφαίριση ανδρών και γυναικών, αλλά και του Π.Α.Ο. στην πετοσφαίριση γυναικών ή του Π.Α.Ο.Κ στην χειροσφαίριση γυναικών. Το να αποδέχεσαι και να συγχαίρεις τον αντίπαλο είναι αρετή αλλά και συμβατό με το αθλητικό πνεύμα. Ούτε να δημιουργείται μέγα ζήτημα από μία ήττα από «μικρότερο» αντίπαλο, όταν αυτός το δικαιούται. Τρανό παράδειγμα η πρωταθλήτρια Ισπανίας Barcelona η οποία ενίκησε εντός και εκτός στα περισσότερα από τα ντέρμπι ενώ έχασε 17 βαθμούς με τις 5-6 ομάδες πού ήταν στην ζώνη υποβιβασμού χωρίς να δημιουργείται... εθνικό θέμα!

ΧΡΥΣΑ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ
Νοσταλγία & Προσδοκίες

Για παραγγελίες στο 210 2817657

ΣΕ ΠΡΩΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β' Ο ΚΑΤΣΗΤΑΥΡΟΥ

Ελένη Καπνιά - Αρτοποιάτη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

ΝΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ & ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΩΝ GÜMÜŞKAPI & SILVERGATE BV.

Με επαγγελματική πείρα μισού αιώνα, αναλαμβάνουμε από τα κεντρικά γραφεία μας σε Κωνσταντινούπολη και όλη τη Τουρκία, Ρότερνταμ, Άμστερνταμ, Ξάνθη, Γερμανία, Γαλλία και Καναδά κάθε είδος νομικής συμβουλής και παρακολούθησης νομικής υποθέσεως από έμπειρους συνεργάτες μας.

Αγγλικά και Τουρκικά: **Av. Mustafa Demir (0090 5552229489)**
Ελληνικά και Τουρκικά: **Av. Nalian Hasanoğlu Kutlu (0090 5325748275)**
Αγγλικά με όλους τους υπολοίπους συνεργάτες μας **0090 2122744764, 2727468, 2756356**

GUMUSKAPI * Email: gumuskapi.hukuk@gmail.com,
mfstdmr.gumuskapi@gmail.com, nhasanoglu74@gmail.com

Ortaklar Cad. No: 12/10 Mecidiyeköy/Istanbul/Turkey

πρόσωπα και άνθρωποι

Ο ΡΩΜΙΟΣ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΘΕΑΤΡΟΓΡΑΦΟΣ Κώστας Κορτίδης

B' ΜΕΡΟΣ

ΤΗΣ ΚΟΡΝΗΛΙΑΣ ΤΣΕΒΙΚ ΜΠΑΪΒΕΡΤΙΑΝ

■ Παρατηρούμε τους νέους ηθοποιούς να τείνουν προς την τηλεόραση και τα σήριαλ. Η κατάσταση αυτή έχει να κάνει με οικονομικά αίτια ή υπάρχουν και άλλοι λόγοι;

Σωστά. Υπάρχουν πολλοί λόγοι. Το να συμμετέχεις, να παίζεις στην τηλεόραση ή σε κάποιο σήριαλ του Netflix, σε κάνει γνωστό. Αυξάνεται η δημοσιότητά του. Βέβαια από την άλλη, η τηλεόραση είναι περισσότερο επικερδής. Τα τελευταία χρόνια η τουρκική τηλεόραση θεωρείται μια από τις καλύτερες, μεταξύ των πέντε τηλεοράσεων στον κόσμο. Γυρίζονται περισσότερα από εκατό σήριαλ τον χρόνο. Αν θυμάστε εγώ, μαζί με την Ελληνίδα ηθοποιό Ελένη Φιλίνη συμμετείχα στο σήριαλ «Δύο όχθες κι ένας Ισμαήλ» για το ATV. Τα σήριαλ αυτά δεν περιορίζονται στην Τουρκία, προβάλλονται σε Γαλλία, Αγγλία, Βαλκάνια, μάλιστα και στην Ασία. Π.χ. «Ο Μεγαλοπρεπής Αιώνας» πουλήθηκε πολύ. Κατόπιν γυρίστηκε το σήριαλ «Κιοσέμ Σουλτάν». Σπόνσορας της σειράς ήταν το TIM. Κι εγώ ήμουν μεταξύ των σεναριογράφων του έργου. Όμως, αυτό το έργο δεν έπιασε. Παρόλα αυτά γυρίστηκαν εξήντα επεισόδια. Θα με ρωτήσετε πώς γίνεται; Οφείλεται στο ότι οι χώρες του εξωτερικού αγοράζουν τα σήριαλ ως πακέτο. Είτε πιάνει είτε όχι, πωλείται ολόκληρο το σήριαλ. Οπότε δεν ζημιώνετε οικονομικά. Με κάθε τρόπο είμαστε κερδισμένοι, γιατί ήδη πωλούνται τα σήριαλ σε αρκετές χώρες. Αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό. Κάθε νέος ηθοποιός ονειρεύεται να συμμετέχει σε κάποιο σήριαλ. Γιατί θα αποκτήσει και δημοσιότητα αλλά και χρήματα. Όταν είσαι διάσημος το να παίζεις ή όχι στο θέατρο είναι δευτερεύουσα υπόθεση. Σχολείο του επαγγέλματός μας είναι ο τομέας Θεάτρου του Ωδείου. Δεν υπάρχει άλλο σχολείο. Για εκατόν πενήντα χρόνια αυτό δεν αλλάζει. Κλασικά, λαμβάνεις τα θεμέλια εκεί, διδασκόμενος τις αρχές των Bertolt Brecht και Stravinsky. Δεν υπάρχει κάτι άλλο εκτός από αυτό...

■ Τα τελευταία χρόνια στην ελληνική τηλεόραση προβάλλονται πάρα πολλά σήριαλ τουρκικής παραγωγής. Σε τι αποδίδετε το ενδιαφέρον των Ελλήνων για τα τουρκικά σήριαλ;

Όχι μόνο η Ελλάδα, αλλά και άλλες χώρες ενδιαφέρονται για τα τουρκικά σήριαλ. Τα ποιοτικά, καλά έργα παρακολουθούνται

πάντα με ενδιαφέρον, προκαλούν θαυμασμό. Όμως, λόγω της κοινής μας ιστορίας και γεωγραφίας, ιδιαίτερα σε πρώτο πλάνο, βλέπουμε την Ελλάδα. Ο θαυμασμός για τα τουρκικά φιλμ αποτελεί αφορμή εκμάθησης της γλώσσας. Έχω πολλούς φίλους και θαυμαστές στην κοινωνική δικτύωση. Μου λένε

ότι μετά, αφού είδαν τα σήριαλ, άρχισαν να μαθαίνουν τουρκικά και να ταξιδεύουν, να επισκέπτονται την Τουρκία. Πρώτα απ' όλα είμαστε γείτονες συνοριακοί με τους Έλληνες. Κατά τη γνώμη μου και μόνον αυτό αρκεί για να ενδιαφέρονται.

■ Έχετε συγγράψει έργα που σχετίζονται με το προφίλ του Ρωμιού;

Μάλιστα. Το πρώτο μου έργο «Κώστας-Μεχμέτης-Ρεμπέτης», έχει ως θέμα την ιστορία του ρεμπέτικου. Είναι ένα βιβλίο το οποίο αποτελείται από τρεις τόμους και εντάχθηκε στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Τουρκίας. Το θέμα του είναι η Μικρασιατική Καταστροφή, την οποία επεξεργάζομαι με ειρηνική διάθεση. Επίσης τα έργα μου «Η δολοφονία στο Τσιπσεκτοί σοκάκ» αφορά την Πόλη του 1904 και τους Ρωμιούς ήρωές της. Αυτό το βιβλίο μου σκηνοθετήθηκε το 2018 και συμμετείχαν σπουδαίοι ηθοποιοί, όπως οι Αλτάν Γκιοντούμ, Ντενίζ Τούρκαλι, Οζντεμίρ Τσιφτσόγλου. Ετοιμάζομαι για νέο πρότζεκτ με τους ίδιους ηθοποιούς. Επίσης το έργο μου (σε ελεύθερη μετάφραση) «Πρόσωπο με πρόσωπο», το οποίο έχει ενταχθεί κι αυτό στην Εθνική Βιβλιοθήκη, αναφέρεται σε δύο μικρά ορφανά παιδιά του Ορφανοτροφείου Πριγκίπου, τα οποία μετά από τριάντα χρόνια ξα-

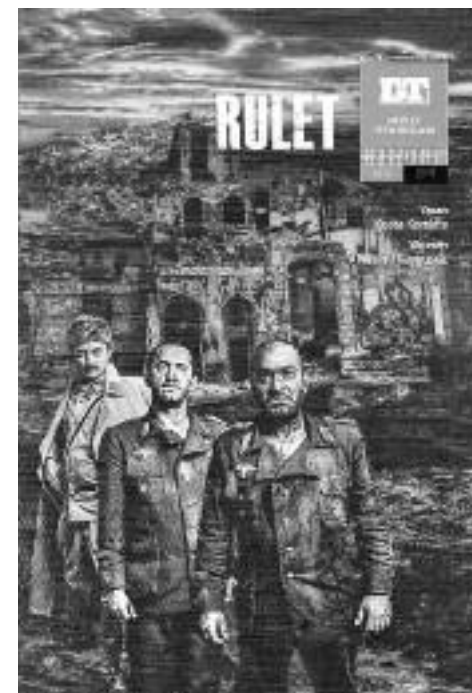
νασυναντιώνται και αναπολούν τα παλιά. Είναι ένα έργο δραματικό με ατυχές τέλος. Στο βιβλίο αυτό γίνεται αναφορά και στον Λεύτερη Κιουτσουκαντωνιάδη, τον εθνικό ποδοσφαιριστή. Μου αρέσει να επεξεργάζομαι ρόλους ανθρώπων από την πραγματική ζωή, οι οποίοι είναι πια ιστορικά πρόσωπα. Τα τρία αυτά βιβλία μου έχουν ως θέμα τους Ρωμιούς.

■ Μας αναφέρατε ότι διδάσκετε στο θέατρο. Μπορείτε να μας δια φωτίσετε πώς; Έχετε πανεπιστημιακή κατάρτιση στον χώρο αυτό;

Στον χώρο του θεάτρου δεν υπάρχει υποχρέωση για μετεκπαίδευση, δηλαδή μεταπτυχιακό και διδακτορικό. Ήδη ωριμάζεις μέσα στον τομέα. Εγώ ως συγγραφέας, εξέδωσα 24 έργα. Τα επτά από αυτά εκδόθηκαν και ως βιβλία. Τα εννέα βρίσκονται στη Εθνική Βιβλιοθήκη. Περισσότερα από δεκαπέντε έργα μου είναι αναγνωρισμένα από τη Λογοτεχνική Επιτροπή του Υπουργείου Πολιτισμού. Η Επιτροπή αυτή αποτελείται από δώδεκα πανεπιστημιακούς καθηγητές. Τα έργα, που εγκρίνονται από την τουρκική Εθνική Βιβλιοθήκη, δεν μπορούν να προβληθούν στην τουρκική Κρατική Σκηνή. Για εννέα χρόνια εργάστηκα ως καθηγητής στη Θεατρική Σχολή. Δεν χρειάστηκε να κάνω μεταπτυχιακό. Είχα ήδη αποδείξει τις δυνατότητές μου ως ηθοποιός και θεατρικός συγγραφέας. Συνεχίζω την αποστολή μου ως καθηγητής στην Ακαδημία ως «Επισκέπτης Πανεπιστημιακός». Διδάσκω στους τομείς Συγγραφής Έργου και Ηθοποιίας.

■ Με τι ακριβώς ασχολείστε αυτήν τη στιγμή;

Δύο από τα έργα μου παρουσιάζονται στο Έρζουρουμ και στην Άγκυρα. Πέρυσι διορίστηκα ως Γενικός Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Αστικού Θεάτρου Μανάβγκατ-Αντάλιας. Οπότε πηγαίνω συχνά στην Αντάλια. Η θέση αυτή, του Γενικού Καλλιτεχνικού Διευθυντή, είναι το ανώτερο αξίωμα στον χώρο του θεάτρου. Σκηνοθετήθηκε ένα από τα έργα μου. Επίσης ένα δεύτερο έργο μου παρουσιάστηκε στις 18 Μαρτίου. Επιδιώκω να προλάβω τον Ιούνιο για ένα άλλο έργο. Βραβεύτηκα για τα δύο έργα μου. Πέντε φορές κέρδισα το βραβείο «συγγραφέα του καλύ-

τερου θεατρικού έργου». Σκηνοθετήθηκαν έργα μου στην Αγγλία, την Πολωνία, και τη Γεωργία.

■ Μπορείτε να μας μιλήσετε για το Ιδιωτικό σας Θέατρο «Rudius»;

«Rudius» στα λατινικά σημαίνει σύμβολο ελευθερίας. Όταν οι μονομάχοι μάχονταν στην αρένα, ο αυτοκράτορας δώριζε στον νικητή ένα σπαθί. Αυτό σήμαινε ότι ο νικητής αυτός θεωρούνταν πλέον «ελεύθερος πολίτης» στη Ρώμη. Επίσης διδάσκω, για πολλά χρόνια, το μάθημα «Ελληνική Μυθολογία». Αγαπώ πολύ τη Μυθολογία. Στο Πολιτιστικό Κέντρο του Μουζντάτ Γκεζέν, δίδαξα επί πέντε χρόνια αυτό το μάθημα. Το «Rudius» είναι μια μικρή αίθουσα χωρητικότητας εβδομήντα ατόμων στο Ορτάκιοϊ. Όμως νοικιάζουμε και μεγαλύτερες αίθουσες. Π.χ. στις 4 Μαρτίου, παρουσιάσαμε την παράστασή μας στο Πολιτιστικό Κέντρο Άκατλαρ. Παρουσιάστηκε το έργο μου «Ο τρελός ποιητής», το οποίο εντάχθηκε κι αυτό μεταξύ έργων της τουρκικής Εθνικής Βιβλιοθήκης.

■ Ως Ρωμιάς, έχετε υπόψη σας κάποιο πρόγραμμα, το οποίο επιθυμείτε να πραγματοποιήσετε για την κοινωνία των Ρωμιών; Όχι, δεν έχω. Και να σας αναφέρω την αιτία... Οι Ρωμιοί πρέπει να 'ρθουν σε μένα. Μετά το σημείο το οποίο έφθασα, να είμαι αποδεκτός για τη δουλειά μου, δεν θέλω να εξηγώ στην κοινωνία για μένα. Βέβαια, εκτός αυτού, είμαι ανοιχτός σε όλους όσους θέλουν τη βοήθειά μου.

Πινακίδα έξω από το παλιό εργοστάσιο.

Η ιστορία του ούζου Μπαμπατζίμ στην Ελλάδα

Στην ιστοσελίδα του Συλλόγου Ιστορίας της Σηλυβρίας (Silivri Tarih Derneği), διαβάσαμε το πολύ ενδιαφέρον κείμενο για τη γνωστή ποτοποιία Μπαμπατζίμ, που ιδρύθηκε το 1875 στην Κωνσταντινούπολη και συνέχισε στο χωριό Ortaköy Σηλυβρίας της Ανατολικής Θράκης. Το κείμενο μού έφερε στον νου αείμνηστα μέλη του Συλλόγου Πριγκηπιανών, οι οποίοι, στις συχνές «ουζοσυνάξεις» στην έδρα του συλλόγου προτιμούσαν τη συγκεκριμένη μάρκα ούζου. **Σ.Α.**

Ο ιδρυτής της εταιρίας, Ανέστης Μπαμπατζιμόπουλος, του Σταύρου.

Το εργοστάσιο της γνωστής φίρμας «Μπαμπατζίμ» ιδρύθηκε στην Κωνσταντινούπολη και συνέχισε στο χωριό Ortaköy της Σηλυβρίας, αφού οι αμπελώνες της οικογένειας ήταν στους Δελλιώνες Σηλυβρίας. Η επιχείρηση, η οποία συνεχίζει ακόμα τη λειτουργία της, ιδρύθηκε το 1875 από τον Ανέστη Μπαμπατζιμόπουλο, γιο του Σταύρου.

Ο Ανέστης Μπαμπατζιμόπουλος σε ηλικία 70 ετών, εγκαταστάθηκε στη Χρυσούπολη, στην περιοχή της Καβάλας το 1922, μετά την υποχρεωτική ανταλλαγή πληθυσμών. Συνέχισε να παράγει οινοπνευματώδη ποτά μέχρι το 1937, που απεβίωσε. Μάλιστα έναν χρόνο μετά την εγκατάσταση στη Χρυσούπολη, το ούζο του κέρδισε, για την ποιότητά του, Χρυσό Μετάλλιο στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης. Σήμερα η ποτοποιία Μπαμπατζίμ διοικείται από την 4η γενιά απογόνων και παράγει γνήσιο και παραδοσιακό ούζο και τσίπουρο «με το ίδιο μεράκι και με την ίδια μοναδική συνταγή του ιδρυτή της».

Η αυθεντική πινακίδα της επιχείρησης ήταν κρυμμένη μέσα στο εργοστάσιο, στο χωριό Ortaköy. Τέλη του 2020 βρέθηκε μέσα σε σωρούς άχρηστων αντικειμένων, για πέταμα, πίσω από το κτήριο και τις τουαλέτες του πάρκου Φρουρίου της Σηλυβρίας.

Ως Σύνδεσμος Ιστορίας της Σηλυ-

στην Κωνσταντινούπολη το 1875 από τα αδέρφια Ανέστη και Γιάγκο, γιους του Σταύρου Μπαμπατζιμόπουλου. Ο Ανέστης γεννήθηκε το 1840 στη Γέννα ή Ιέννα της Αδριανούπολης. Μετακόμισε στην Κωνσταντινούπολη, όπου ίδρυσε την ποτοποιία. Ήταν δημιουργικός, δυναμικός άνθρωπος. Το ίδιο δυναμικοί και καλοί ήταν και οι άνθρωποι που συνεργάστηκαν. Η επωνυμία της εταιρίας ήταν Μπαμπατζίμ. Στα τουρκικά σημαίνει «Πατερούλη μου» και γεννήθηκε από την προσφώνηση του προσωπικού προς αυτόν. Αγαπούσε όντως τους υπαλλήλους του, τους είχε σαν παιδιά του και μάλιστα θέλησε να τους μεταβιβάσει το εργοστάσιο. Πρόσφερε πάντα εργασία σε όποιον του ζητάγε.

Έχετε επισκεφθεί ή επικοινωνήσει με το Ortaköy και τη Σηλυβρία;

Από εμπορικής πλευράς δεν έχουμε κάποια επικοινωνία με το Ortaköy και τη Σηλυβρία. Απλά επισκεφθήκαμε την περιοχή και γνωριστήκαμε με αρκετούς καλούς ανθρώπους.

Σήμερα, το κέντρο παραγωγής σας έχει κάποια ομοιότητα με του Ortaköy;

Όχι, δεν υπάρχει ομοιότητα με τις εγκαταστάσεις του Ortaköy. Τα μόνα που συνεχίζουν να είναι ίδια είναι οι μέθοδοι κατασκευής του ούζου και του τσίπουρου. Είναι τα ίδια από την εποχή του παππού μας.

Μπορείτε να μας μιλήσετε για το παλιό εργοστάσιο στο Ortaköy και το πατρικό σπίτι σας;

Το εργοστάσιο στο Ortaköy το έχτισε ο Μπαμπατζιμόπουλος το 1893. Η ημερομηνία κατασκευής εμφανίζεται σε μια μαρμαρίνη πλάκα. Οι συγγενείς μας βρίσκονται ακόμα εγγεγραμμένοι στα επίσημα έγγραφα εκείνου του τόπου. Μας είπαν ότι το Μπαμπατζίμ είναι εγγεγραμμένο σε αυτά. Ο Ανέστης είχε επισκευάσει το σπίτι στο Ortaköy και όλη η οικογένεια έζησε εκεί. Λέγεται μάλιστα ότι υπήρχε πέραςμα κάτω από το σπίτι, που οδηγούσε στο εργοστάσιο, αλλά μπορεί να είναι και φήμη. Φημολογείται ότι αυτό το πέραςμα χρησιμοποιούσε ο παππούς όταν έβρεχε. Στην Πλατεία του Ortaköy υπήρχε δημόσια βρύση με το όνομα του παππού.

Τι έκανε η οικογένεια μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών; Πώς συνέχισε η εταιρία Μπαμπατζίμ;

Ο Ανέστης Μπαμπατζιμόπουλος ήρθε στην Καβάλα το 1925, μετά την ανταλλαγή. Εγκαταστάθηκαν σε ένα χωριό με την ονομασία Διάλεκτο. Εκεί για δύο ολόκληρα χρόνια ασχολήθηκε με τα καπνά. Το 1928, σε ηλικία 88 ετών, μετακόμισε στην Χρυσούπολη και μαζί με τα παιδιά του ίδρυσαν νέα εταιρία ποτοποιίας, σαν αυτή της Κωνσταντινούπολης. Το 1937, σε ηλικία 97 ετών, πέθανε ο Ανέστης Μπαμπατζιμόπουλος. Τα παιδιά και τα εγγόνια του συνέχισαν το έργο του στην ποτοποιία και σήμερα η επιχείρηση συνεχίζει με τους κληρονόμους της οικογένειας. Μάλιστα είναι στο όνομα του Ανέστη Μπαμπατζιμόπουλου, γιατί όπως γνωρίζετε στην Ελλάδα δίνουμε στα παιδιά το όνομα του παππού και της γιαγιάς. Αυτός είναι ο λόγος που και σήμερα ο ιδιοκτήτης ονομάζεται πάλι Ανέστης. Σαν την πινακίδα που φαίνεται στη φωτογραφία υπήρχε μία ακόμα ίδια, αναρτημένη στο κατάστημα Κωνσταντινούπολης, ενώ υπήρχαν και διαφημίσεις με την επωνυμία στις εφημερίδες της Κωνσταντινούπολης.

Από πού πηγαίνει η επιτυχία του Μπαμπατζίμ;

Στο καλό προϊόν που δημιούργησε ο ιδρυτής στην Κωνσταντινούπολη. Η μυστική συνταγή έχει διατηρηθεί μέχρι σήμερα.

Έχετε πληροφορίες για τις σχέσεις μεταξύ Τούρκων και Ελλήνων στο Ortaköy πριν από την ανταλλαγή;

Αυτά που γνωρίζαμε και ακούγαμε, ήταν ότι τότε Έλληνες και Τούρκοι ζούσαν αγαπημένοι. Οι απλοί άνθρωποι δεν είχαν κανένα πρόβλημα μεταξύ τους. Ο Ανέστης, μέχρι την ημέρα που πέθανε, πίστευε ότι θα επέστρεφε πάλι στην Κωνσταντινούπολη και στο Ortaköy και θα έβρισκε όλα όσα άφησε, για να συνεχίσει τη δραστηριότητά του από εκεί που σταμάτησε. Είχε την εντύπωση ότι θα επέστρεφε γρήγορα. Αυτός ήταν και ο λόγος που δεν ήθελε να αποζημιω-

Δεκαετία του '30. Το πρώτο μαγαζί της εταιρίας Μπαμπατζίμ στη Χρυσούπολη.

θεί για την περιουσία του.

Σκέπτεστε να επιστρέψετε στη Σηλυβρία, στο Ortaköy, στον τόπο των αναμνήσεων του παππού σας;

Έχουμε επισκεφτεί τα μέρη πολλές φορές και θα χαρούμε να τα επισκεφτούμε ξανά και ξανά. Θα θέλαμε ακόμη να επισκεφθούμε το κατάστημά μας στην Κωνσταντινούπολη. Η περιοχή που βρισκόταν λεγόταν «Δύο Λαβύρινθοι» και ήταν κάτω από τη γέφυρα του Γαλατά. Γνωρίζω ότι, μετά από εμάς, ο τουρκικός στρατός το χρησιμοποίησε ως αποθήκη.

Κυρία Έλενα σας ευχαριστούμε που μοιραστήκατε τις οικογενειακές αναμνήσεις σας με τους κατοίκους της Σηλυβρίας. Ελπίζουμε ότι θα έρθετε στο Ortaköy, το συντομότερο και να ξέρετε ότι θα είναι τιμή μας να επισκεφθούμε μαζί σας τις περιοχές από όπου έχετε αναμνήσεις.

Με αγάπη στην Ελλάδα από τη Σηλυβρία.

**Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΓΓΟΝΟΥ
ΑΝΕΣΤΗ ΜΠΑΜΠΑΤΖΙΜΟΠΟΥΛΟΥ**

Ο εγγονός του πρώτου ιδρυτή, πέθανε σε ηλικία 78 ετών. Γεννήθηκε το 1940 στη Θεσσαλονίκη και αποφοίτησε από το 4ο Γυμνάσιο Αρρένων της πόλης το 1958.

Το 1971 σε ιδιόκτητη έκταση εγκατέστησε τον πρώτο δοκιμαστικό αμπελώνα στην Όσσα της περιοχής Λαγκαδά, στις πλαγιές του όρους Βερτίσκου, σε υψόμετρο 620 μ., σε απόσταση 32 χλμ. από τη Θεσσαλονίκη. Εκεί εγκατέστησε τον πρότυπο αμπελώνα του, ένα «αμπελο-πάρκο» όπως το αποκαλούσε.

Ακολούθησε η δημιουργία του οινοποιείου, της μικρής εκκλησίας και η ανάπτυξη του οινοτουρισμού.

Χρυσούπολη, δεκαετία του '40. Μικροί και μεγάλοι στη δουλειά.

βρίας θελήσαμε να μάθουμε την ιστορία της ποτοποιίας Μπαμπατζίμ. Γι' αυτό επικοινωνήσαμε με την οικογένεια, συγκεκριμένα με την Έλενα Μπαμπατζίμ, η οποία μας είπε:

Καλημέρα Έλενα. Μπορείς να μας διηγηθείς την ιστορία της ποτοποιίας Μπαμπατζίμ;

Η ποτοποιία Μπαμπατζίμ, ιδρύθηκε

ΚΕΝΤΡΟ ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ και ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ **ΓΕΩΡΓ. ΑΘ. ΓΟΥΓΟΥΔΗ**

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΩΝ,
ΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ, ΚΑΡΔΙΟΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΝΕΥΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ
ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ 1 και ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ - Π. ΦΑΛΗΡΟ
ΤΗΛ. 210.9848482

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΚΑΤΡΑΝΙΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται κάθε μέρα 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ.,
πλην Σαββάτου και επί συνεντεύξει

Αλκυόνης 25 - Π.ΦΑΛΗΡΟ

Τηλ. Ιατρείου 210 9831509, οικίας 210 9814675

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΖΗΣΙΑΔΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Αμφιτρίτης 12, Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9838877, κιν.: 6944 475212

e-mail: k.zisiadis@gmail.com

Dr ΛΥΔΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ-ΜΟΥΖΑΚΑ

ε. Καθηγήτρια Ιατρικής Σχολής Παν/μίου Αθηνών
Χειρουργός-Γυναικολόγος, Χειρουργός-Μαστολόγος

- Πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Μαστολογίας
- Εθνικός Εκπρόσωπος της Ελλάδος στην European Commission Initiative for Breast Cancer
- Εκπρόσωπος του Π.Ι.Σ. στη UEMS για τις ανάγκες στη χειρουργική εκπαίδευση στον καρκίνο του μαστού
- Δ/της Ελληνικής Σχολής Μαστολογίας
- Πρόεδρος του 21st SIS World Congress on Breast Cancer & Breast Healthcare

Α. Βασ. Σοφίας 124B, 115 26 Αθήνα • Τηλ.: 210 77 71 246
Φαξ: 210 77 16 834 • E-mail: lydiamouzaka@yahoo.gr
www.mastologos.gr

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΡΟΜΠΟΠΟΥΛΟΣ **ΙΑΤΡΟΣ** **ΕΝΔΟΚΡΙΝΟΛΟΓΟΣ**

Δημ. Σούτσου 7, Πλατ. Μαβίλη, Αθήνα
Πλησίον Σταθμού Μετρό Μέγαρο Μουσικής
Δέχεται με ραντεβού
Τηλ.: 210 64 27 956 Κινητό: 694 49 42 103

ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΚΑΪΡΗΣ

Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών,
Ρευματοαρθρικών παθήσεων
και Αθλητικών κακώσεων

Επισκέψεις κάθε μέρα 12.00 - 21.00 εκτός Σαββάτου

Λεωφ. Ποσειδώνος και Παρθενώνος 1, ισόγειο

Τηλ.: 210 9843810, 210 9834227 Fax: 210 9812504

www.kairis.gr

Δρ. ΑΡΓΥΡΩ ΧΑΤΖΗΪΩΑΝΝΟΥ

MD, Dipl. rer. nat., PhD

ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΑΝ/ΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ

Υπεύθυνη τμήματος Ειδικών Θεραπειών

& Δερματοχειρουργικής, Νοσ. "Α. Συγγρός"

Βασ. Σοφίας & Χατζηκώστα 7

Τηλ. 6937 191322

haciargiro.ac@gmail.com

211 4134859

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΜΟΥΓΚΡΙΔΗΣ

ΧΕΙΡ. ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ-

ΕΜΦΥΤΕΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

Μετεκπαιδευθείς στην

Οδοντιατρική Σχολή Αθηνών

Παρθενώνος 5 (στάση Μπάτης) Π. Φάληρο

Τηλ. Ιατρείου: 210 9824212 οικίας: 210 96 7740

ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΕΙΤΕ
ΕΔΩ!

Τηλ. 210 8817341

ΜΕΤΤΙΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΠΤΙΚΑ ΕΙΔΗ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΟΜΗΡΟΥ 64 Ν. ΣΜΥΡΝΗ

ΤΗΛ: 210 9359539 - 210 9344690

Δρ. ΣΤΕΛΙΟΣ Χ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ ΠΑΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΟΚΑΡΔΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
Τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΝΟΣ. GREAT ORMOND STR. ΛΟΝΔΙΝΟΥ
ΠΑΝ/ΜΙΩΝ HARVARD και COLUMBIA ΗΠΑ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ 4 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ 210 36 02 745 • ΟΙΚΙΑΣ 210 98 33 413

ΚΙΝΗΤΟ 6932 414 943 e-mail: prdrsant@otenet.gr

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ Α. ΟΖΟΥΛΕΡ

Δέχεται από τις 10.00-13.00. και 17.00-20.00

Έλλης 16 (Έδεμ) Παλ. Φάληρο

Τηλ. Φυσικ/τηρίου 210 9832978, Κιν.: 6944958130

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΚΟΥΝΗΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ - ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται 9-1 και 5-8 επί συνεντεύξει

Σόλωνος 52 και Ομήρου, 5ος όροφος Αθήνα

Τηλ. 2103615867 Κιν. 6937120360

ΠΑΝΤΕΛΗΣ Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Επ. Καθηγητής Οφθαλμολογίας SMU

Διευθυντής Οφθαλμολογικής Κλινικής

Νοσοκομείου Metropolitan

www.eyelaser.gr

Λεωφ. Ποσειδώνος 42, Π. Φάληρο 210 9881800

Dr. ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΤΣΟΛΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ METROPOLITAN

Διδάκτωρ Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ

Αλκυόνης 18α, Π. Φάληρο 175 61

Τηλ./Fax: 210-98 28 894

(έναντι Ι.Ν. Αγ. Αλεξάνδρου, στον Φλοίσβο)

Κινητό: 697-2201044

Β' Ιατρείο: Πάρνηθος 32, Σαρωνίδα

Τηλ.: 22910 55019

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΓΟΠΟΥΛΟΣ

Χειρ. Οδοντίατρος

Τοποθετούνται εμφυτεύματα-Εφαρμογές **LASER**

Δέχεται καθημερινά με ραντεβού

Αγγέλου Σικελιανού 12, Ν. Ψυχικό

Τηλ.: 210.6740.777 - Fax: 210.6740.900

ΒΑΣΙΛΗΣ ΜΟΥΤΣΟΓΛΟΥ

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ
1453-1821

και η συμβολή τους στη γέννηση του νεοελληνικού έθνους

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΣΟΥΚΑΤΟΥ

"ΧΑΡΗ... ΤΟΛΟΥΩΝΤΑΣ"

«Τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, Τζήμερέ μου»

ΤΟΥ ΧΑΡΗ ΓΑΝΤΖΟΥΔΗ

«Τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, αγά μου»· η φράση αυτή βγήκε από τα χείλη του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη την εποχή που πολεμούσε στην Πελοπόννησο. Σοφή φράση την οποία ακούμε συχνά και που στη δική μας εποχή σημαίνει πως τα πτυχία, τα ρούχα, τα μαλλιά, η εμφάνιση γενικά (μέσα κι έξω) δεν προσδιορίζει και την ποιότητα ενός ανθρώπου. Σήμερα, σε αυτό το άρθρο του Αυγούστου, εγώ την πειράζω αυτήν τη σοφή φράση, την αλλάζω, πετάω το «αγά μου» και στη θέση του βάζω το επίθετο του Τζήμερου. Αιτία οι προκλητικές (το λιγότερο) δηλώσεις του πολιτικού για την εμφάνιση της Τζώρτζια Κεφαλά την ημέρα της ορκωμοσίας της νέας Βουλής. Πιο συγκεκριμένα η γνωστή τραγουδίστρια και βουλευτής της Πλεύσης Ελευθερίας εμφανίστηκε με ένα βαθύ ντεκολτέ, έντονο πράσινο κιμονό και μαύρα γυαλιά. Ιδιαίτερη εμφάνιση, εφάμιλλη του ιδιαίτερου χαρακτήρα της τραγουδίστριας που όμως προκάλεσε ακόμα ένα παραλήρημα Τζήμερου, ο οποίος έγραψε στον προσωπικό του λογαριασμό στο Twitter:

«Η απορία είναι γενικότερη: μια γυναίκα που θέλει να την εκτιμούν για την προσωπικότητά της, το πνεύμα της, την καλλιέργειά της κ.λπ. γιατί βγάζει το μισό (ή και παραπάνω) βυζί σε κοινή θέα; Τι ακριβώς θέλει να εκφράσει; Σε ποιους απευθύνεται;»

Παρατήρηση πρώτη: Όλα αυτά συμβαίνουν, γράφονται, λέγονται από έναν πολιτικό άνδρα εν έτει 2023. Θα μού πεις, αγαπημένε μου αναγνώστη, και θα έχεις και δίκιο, πως αυτό είναι το λιγότερο.

Παρατήρηση δεύτερη: Σημασία έχει ποιος λέει κάτι. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ο Θάνος Τζήμερος μάς έχει συνηθίσει σε προκλητικές δηλώσεις (τον λες και γραφικό πια) οπότε, πρέπει να δίνουμε σημασία σε

αυτά που λέει; Να σου θυμίσω εδώ παλαιότερες δηλώσεις του. «Για το αξιακό σύστημα της Αριστεράς, ο «ήρωας» δεν κρίνεται από το πώς έζησε, αλλά από το πώς πέθανε. Ήρωας ένα αξιολύπητο παιδί διαλυμένης οικογένειας που έψαχνε να βρει νόημα στη ζωή του με επαναστατική γυμναστική, ήρωας και ένας τροβαδούρος αισχρών στίχων, κήρυκας του μίσους» είχε γράψει ανήμερα της επετείου της δολοφονίας του Αλέξη Γρηγορόπουλου. Αλλά και πιο πρόσφατα είχε χαρακτηρίσει «άγαμη και άτεκνη» την υπουργό Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας Σοφία Ζαχαράκη. Τώρα στο στόχαστρό του βρέθηκε η Τζώρτζια Κεφαλά για μια στιλιστική επιλογή της. Αυτός είναι ο Τζήμερος. Και αυτές είναι οι δηλώσεις του, οι απόψεις του, πίσω από τις οποίες «μυρίζω» φόβο, μίσος, σεξισμό και τη σαπίλα ενός παλιού συστήματος.

Ο καθένας μπορεί να φοράει ό,τι θέλει και να παλεύει για έναν καλύτερο κόσμο με ό,τι πανοπλία επιθυμεί γιατί «Τα ράσα δεν κάνουν τον παπά, Τζήμερέ μου». Θα κλείσω αυτό το άρθρο με την υπέροχη απάντηση της Κεφαλά: «Κάποια στιγμή, αργά και βασανιστικά ίσως, ο κόσμος μέσα και έξω απ' τη Βουλή θα σταματήσει να υποκρίνεται. Ο καθένας θα κάνει το υπέροχο ταξίδι της ζωής του με τον τρόπο που επιθυμεί και θα ψάχνει τον εαυτό του χωρίς να κρίνει τους άλλους. Αυτόν τον κόσμο ονειρεύομαι. Το αν τα κίτρινα ξυρισμένα μαλλιά, το ντεκολτέ ή τα γυαλιά προσθέτουν ή αφαιρούν σοβαρότητα το αφήνω στα υπέροχα μυαλά σας».

ΣΤΗΝ ΤΑΥΡΟΜΑΧΙΑ

ΤΟΥ ΘΑΝΑΣΗ ΤΣΙΜΠΗ

Σχολικές αταξίες

Σε μια ανοιξιάτικη εκδρομή του Ζωγραφείου, που η χαρά και το γέλιο περίσσευε, ένας συμμαθητής μας από μεγαλύτερη τάξη, του οποίου δυστυχώς δεν θυμάμαι το όνομα μιας και έχουν περάσει περίπου 60 χρόνια, ζήτησε την άδεια από τον καθηγητή των μαθηματικών μας, Ισίδωρο Παπίνη που μας συνόδευε να πει ένα ανέκδοτο. Ο καθηγητής μας, μην γνωρίζοντας το τι θα ακολουθήσει και επειδή του είχε ζητήσει την άδεια γι' αυτό, το επέτρεψε.

Άρχισε λοιπόν τη διήγηση ο συμμαθητής: «Σε μια άλλη σχολική εκδρομή μας με τον κύριο Παπίνη, αυτήν τη φορά στο εξωτερικό, επισκεφθήκαμε την Ισπανία και μέσα στα τόσα αξιοθέατα που ξεναγηθήκαμε, θα παρακολουθήσαμε και ταυρομαχία. Αρκετός κόσμος ήταν συγκεντρωμένος γύρω από την αρένα, αλλά πολύ περισσότεροι στα εκδοτήρια εισιτηρίων. Ενώ κατευθυνόμασταν στην ουρά των εκδοτηρίων, περνά κάποιος από την είσοδο ελεύθερα λέγοντας απλώς ματαντόρ, τον ακολουθεί ένας άλλος λέγοντας τορεαντόρ, το ίδιο και ο Μισόν από τον Μπαλατά χρησιμοποιώντας τη λέξη αναφόρ (στην αργκό σημαίνει δωρεάν). Και ενώ περιμέναμε υπομονετικά όλοι μαζί στη σειρά για να βγάλουμε εισιτήριο, χάνω από δίπλα μου τον κύριο Ισίδωρο και τον βλέπω να περνά και αυτός δίχως εισιτήριο λέγοντας τη μαγική λέξη Ισιντόρ». Έπεσε πολύ γέλιο και χειροκροτήματα από όλους, όχι όμως και από τον αυστηρό κύριο Παπίνη.

Συνεχίζουμε τη νέα μας στήλη με παλιές αφηγήσεις μαθητών και τα «ανδραγαθήματά» τους. Η ιδέα ανήκει στον κ. Χρήστο Χαρίση, ο οποίος ξεκίνησε με τις αναμνήσεις του και ελπίζουμε —τόσο εκείνος όσο και η εφημερίδα— να συμμετέχουν και άλλοι παλιοί μαθητές των ομογενειακών μας σχολείων.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΣΤΟΝ 2ο ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΔΟΚΙΜΙΟΥ

Το 1ο και 2ο Βραβείο στον 2ο Διακρατικό Μαθητικό Διαγωνισμό Συγγραφής Δοκιμίου με θέμα την «ΕΙΡΗΝΗ» κατέκτησαν μαθήτριες της Μεγάλης Σχολής!

Η μαθήτρια της 9ης Τάξης Τουάνα Ελίσσα Κασάπογλου κατέκτησε το πρώτο βραβείο Γυμνασίου με το δοκίμιο της με τίτλο «Η ειρήνη διαχρονικά στα ...αζήτητα» και η μαθήτρια της 10ης Τάξης της ΠΜΓΣ Ιωάννα Μαρία Καραντάς κατέκτησε το δεύτερο βραβείο Λυκείου με το δοκίμιο της «Η Ειρήνη και η Γη». Και οι δύο μαθήτριες συμμετείχαν υπό την καθοδήγηση της φιλόλογου της Μεγάλης Σχολής κ. Ολυμπίας Μπέτσα.

Ο διαγωνισμός διοργανώθηκε από το Ινστιτούτο Ελληνικής Γλώσσας του Πανεπιστημίου Δυτικής Μακεδονίας και συμμετείχαν μαθητές και μαθήτριες από ελληνικά σχολεία της Αλβανίας, Γερμανίας, Αγγλίας, Σουηδίας, Ιταλίας, Βέλγιου, Γαλλίας, Ν. Αφρικής, Ζιμπάμπουε, Αιγύπτου και Τουρκίας.

Η αξιολόγηση των δοκιμίων έγινε ανά χώρα και οι μαθήτριες Τουάνα Ελίσσα Κασάπογλου και Ιωάννα Μαρία Καραντάς βραβεύτηκαν μεταξύ των μαθητών και μαθητριών των ομογενειακών σχολείων της Πόλης.

Η Μεγάλη του Γένους Σχολή συγχάρηκε τις μαθήτριες, ευχόμενη παρόμοιες επιτυχίες στην πορεία τους, ενώ δεν παρέλειψε να ευχαριστήσει τους διοργανωτές του διαγωνισμού για την ευκαιρία που έδωσαν στη μαθητώρα νεολαία.

Τα βραβευμένα δοκίμια θα δημοσιευτούν σε επόμενο φύλλο του Πολίτη.

Η Ιφιγένεια

B' ΜΕΡΟΣ

ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ BEALES

ανάμεσα στις γνωριμίες μου, η μαντάμ Ζερυρ (Ζεπούρ κουιρίκ, δηλ. αδελφή), η μαμαζέλ Αλίσ από το Baglarbasi, συνοικία στο Σκούταρι. Απ' αυτές έμαθα αργότερα «μεκ γιεργκού γιερέκ τσορς...»³ και τα διάφορα μπάρι,⁴ μαζί με τα Ουρπάτ, Σαπάτ, Γκιραγκί⁵ και στην πορεία, προχώρησα και στα ρήματα «γιεσιρέμ, γιεσιρές, γκισιρέ».⁶ Ο Monsieur Hamparsum και ο Jirayr αχπαρίκ, δηλ. αδελφός, ο ευγενέστατος και ψάλτης στο Πατριαρχείο κ. Γιάννης –Monsieur Γιαννάκη για μερικούς, σκέτο Γιαννάκης για άλλους– σωστός κύριος, με κάπα κεφαλαίο για μένα, ο μοσιό Κεγαμ, με τις ιστορίες από τα πονεμένα παιδικά του χρόνια στην Ανατολή, ο κυρ Σπύρος, ο πατέρας του Φώτη, ο άλλος Γιάννης, ο μπαρόν Τορκόμ και η μαντάμ Φιφή από το Τσενγκιέλκοϊ, που δεν έμενε πια στο βοσπορινό προάστιο αλλά κάπου το Πέρα.

«Αχ, η Ιφιγένεια», είπε η μαμά μου. Συμπαθηθήκαμε στη στιγμή και με το που άκουσε πώς ήμουν η κόρη της παλιάς της συνταξιδιώτισσας και συνοδοιπόρισσας στα Σκαλάκια και στο Τουνέλι, με πήρε υπό την προστασία της.

Σε δυο τρεις μέρες, βαλθήκαμε με την κ. Φιφή να καταστρώνουμε σχέδια να πάμε εκδρομή πριν χαλάσει ο καιρός. Προορισμός μας η Πρίγκηπος με τον Άη-Γιώργη τον Κουδουνά. «Μα πέρασε η γιορτή του», είπε κάποιος. «Πάντα υπάρχει παπάς εκεί», είπε ο Νικολάκης από τη Χάλκη και το αποφασίσαμε. Εσύ κιοφτεδάκια, εγώ ταραμοσαλάτα, ο άλλος αυγά, η άλλη άσπρο τυρί κτλ, τζατζίκι και τσιροσαλάτα με μπόλικο άνηθο, αγγουράκια, ντομάτες, ελιές. Ψωμί και νερά θα παίρναμε από τον φούρνο κοντά στη βαπορόσκαλα. Μαζί μας ο Διαμαντής, ο Ανδρέας, ο Μιχάλης και ο Θοδωράκης, ο γκιουζελέμ και σεκερίμ –έτσι τους φώναζε ο μοσιό Μανούκ, γιατί δεν έμαθα– η μαμά μου (έτσι αντάμωσαν ξανά οι παλιές φιληνάδες) και ο Τούλης, το παιδί της μαντάμ Φιφής, με σχεδόν κοντά παντελονάκια – δεν ήμασταν και στη μέση του καλοκαιριού. Ο Τούλης αγαπούσε να «λέει» τροπάρια, να ψάλλει με καταπληκτική μαεστρία, κατά τη γνώμη μου, για το μικρό της ηλικίας του.

Σταθήκαμε στην Πρώτη, στην Αντιγόνη, Χάλκη, που στον λόφο της δεσπόζε η Θεολογική Σχολή, μετά φτάσαμε. Μισό δρόμο με το παϊτόνι –μας έβλεπαν πολλούς και δεν μας έπαιρναν οι αραμπατζήδες, μέχρι που βάλαμε μια-δυο ζακέτες κάτω από την μπλούζα της μαντάμ Ζεπούρ για να φαίνεται πως ήταν βαρούμενη, δηλαδή σε ενδιαφέρουσα, για να μας λυπηθούν οι μερχαμετλίδες αμαξηλάτες– μισό ποδαρόδρομο, βολευτήκαμε. Πήραμε την ανηφοριά και τα μονοπάτια και με την ψυχή στο στόμα φτάσαμε στον Άη-Γιώργη. Μπήκαμε, ανάψαμε τα

κεριά μας, μας διάβασε ο ιερέας, κάψαμε να ξαποστάσουμε και να ανοίξουμε τις τσάντες και τα ζεμπιλια για το φαγοπότι μας με ότι έδωσε ο Θεός, όπως έλεγε η γιαγιά μου, κάτω από τα πεύκα αγναντεύοντας τη θάλασσα και αντλώντας καλούδια από την απλοχεριά της φύσης.

Το αεράκι που φυσούσε με τον μοναδικό πριγκηπιανό του τρόπο, έριχνε πευκοβελόνες στις αγκαλιές μας και τότε-τότε γεμάτες, φουσκωμένες κουκουναρές στα πόδια μας. Σκέτος Παράδεισος στις θησαυρισμένες θύμησης...

Ο καιρός έτρεχε, μαζί του και η Ρωμηοσύνη. Άλλος εδώ, άλλος παραπέρα, άδειαζαν τα παρταμέντα στο Τζιχανγκίρ, στο Φερίκιοϊ, στα προάστια. Παραπονεμένος ο αφρός της θάλασσας έτρεχε και αυτός σαν το τρεχαντήρι και μαζί του τα σταυριδάκια, που άδικα περίμεναν τις καλαμιές με τις μερσίνες και τ' αγκίστρια από το αχτάρικο του κυρ-Αντρέα. Φύγαμε και εμείς αφού αφήσαμε την γιαγιά μου στην Άγια-Λένη στο Ροσινιόλ, να κοιμάται για πάντα κοντά στον Κώτσο και στα συμπεθέρια της, τη μάνα και τον κύρη του μπαμπά μου. Η Ιφιγένεια, των παιδικών χρόνων της μαμάς, ήρθε και αυτή στο ξεπροβόδιασμα από την παρούσα ζωή της κυρίας Ευαγγελίας, της κυρά-θεία Βαγγελιώς και στην είσοδο της στην άλλη.

Την ξαναείδα χρόνια μετά στην Αγγλία, αφού κατά τύχη άκουσα σε εκκλησία του Λονδίνου το Χερουβικό. «Σαν και εμάς τα λέει αυτός», είπε η μαμά μου. Η εκκλησία κατάνεστη, γιορτή της Παναγίας ήταν, και μέχρι να πλησιάσουμε στο Αναλόγιο, ο ψάλτης έγινε καπνός. Η φωνή που έλεγε τον Ύμνο έμεινε σφηνωμένη στο μυαλό και τα αυτιά μου.

Σε ένα ταξίδι μου στην πατρώα γη, ο κύριος Γιάννης/μοσιό Γιαννάκης με πληροφόρησε: «Ξέρεις; Ο Σταμάτης είναι στο Λονδίνο». «Ποιος Σταμάτης; Ο Τούλης;». «Ναι, ο ίδιος!» «Έγινε παπάς;» «Όχι, ψάλτης!»

Βρήκα το τηλέφωνό του, ειδωθήκαμε, αγκαλιαστήκαμε, κλάψαμε, γελάσαμε, θυμηθήκαμε.

Της Τυροφάγου, Τυρινής που λέμε –δεν είμαι σίγουρη για το έτος– κατέφθασαν μάνα και γιος στο σπίτι μου με δυο τεισιά, ένα με μπουρέκι, «με σωστό κασέρι» και ένα με μπακλαβά «με σωστό σορόπι, όχι με γλυκόζη», είπε η εκ Χρυσοκεράμου Ιφιγένεια.

Είδε τα παιδιά μου, «ενέκρινε» τον σύζυγό μου! «Καλός είναι, Εγγλέζος μεν αλλά τι να γίνει;» με είπε. Θυμηθήκαμε που από την ημέρα που έριξε τη ματιά της επάνω μου, βάλθηκε να με παντρέψει! «Είναι γιατρός ο ένας και αν δεν είναι, θα γίνει». Ο άλλος και ο πιο άλλος «δικηγόρος, χημικός, μηχανικός, αρχιτέκτων, καθηγητής...», έχει μαγαζί, δουλεύει στην Τράπεζα, είναι θεολόγος, θέλει να γίνει παπάς..., είναι ξανθός, ψηλός, μελαχρινός... θα κάνετε ωραία παιδιά», κτλ.

Δεν τα κατάφερε.

Δεν την ξεχνώ.

3. Ένα-δύο-τρία-τέσσερα στα αρμενικά.

4. Καλό Παρασκευοσαββατοκύριακο (Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή) στα αρμενικά.

5. Παρασκευή, Σάββατο, Κυριακή.

6. Αγαπώ, αγαπάς, αγαπά.